

KANDIDATAFHANDLING

Valg af beskatningsform for selvstændig erhvervsdrivende

Hvad er den optimale beskatningsform for selvstændig erhvervsdrivende efter ændring af virksomhedsordningen i 2014

English Title:

*Choice of taxation scheme for self-employed
What is the optimal taxation scheme for self-employed after the change of the business taxation scheme in 2014*

Frederik Høgdahl Bjerg Studie nr. 11607

17-05-2016

Vejleder: Anders Holten Lützhøft

Cand.merc.aud.

Copenhagen Business School, 17. maj 2016

Antal normalsider: 78 og antal anslag: 176.476

English summary

On September 9th 2014 the Danish Government adopted a legislative amendment regarding the business taxation scheme. Purpose of the legislative amendment was to prevent the use of low-taxed funds in the business taxation scheme to finance private spending.

This thesis will investigate the impact of the legislative amendment regarding the choice of taxation scheme for a self-employed.

First the thesis will describe the different taxation schemes for a self-employed including personal taxation, the business taxation scheme, return on capital taxation scheme and private limited (liability) company. Following the legislative amendment and its consequences will be analyzed. Finally tax assessments will be made to substantiate the effect of the legislative amendment regarding the choice of taxation scheme and what scheme a self-employed should choose.

The tax assessments will also address the benefits of the business taxation scheme such as saving company profits to optimize personal tax and full deduction for interest costs.

It is shown that the legislative amendment has the desired effect and that it is no longer advantageous to use low-taxed funds to finance private spending in the business taxation scheme. A consequence of this could be that more self-employed chooses the return on capital taxation scheme.

The tax assessments show that in many cases it is advantageous to choose the business taxation scheme for the benefits already mentioned – saving of company profit and full deduction for interest costs.

Indholdsfortegnelse

1	Indledning.....	6
1.1	Problemformulering.....	7
1.2	Metode.....	8
1.3	Kildekritik.....	9
1.4	Afgrænsning.....	9
1.5	Målgruppe.....	10
1.6	Forkortelser.....	10
2	Selvstændig erhvervsdrivende.....	11
2.1	Selvstændig erhvervsdrivende eller lønmodtager.....	11
2.2	Selvstændig erhvervsdrivende eller hobbyvirksomhed.....	11
2.3	Selvstændig erhvervsdrivende eller honorarmodtager.....	12
2.4	Etablering af virksomhed som selvstændig erhvervsdrivende.....	12
3	De forskellige beskatningsformer.....	13
3.1	Generelle skatteregler.....	13
3.2	Persoonskatteloven.....	14
3.2.1	Personlig indkomst.....	14
3.2.2	Ligningsmæssige fradrag.....	15
3.2.3	Kapitalindkomst.....	15
3.2.4	Aktieindkomst.....	16
3.2.5	Skattepligtig indkomst.....	16
3.2.6	Skatteberegning.....	16
3.2.7	Underskud.....	17
3.2.7.1	Underskud i den skattepligtige indkomst.....	17
3.2.7.2	Underskud i den personlige indkomst.....	17
3.3	Virksomhedsordningen.....	18
3.3.1	Betingelse for anvendelse af virksomhedsordningen.....	18
3.3.2	Indskudskonto.....	18
3.3.2.1	Opgørelse af indskudskontoen.....	19
3.3.2.2	Aktiver der indgår ved opgørelse af indskudskontoen.....	19
3.3.2.3	Aktiver der ikke kan indgå ved opgørelse af indskudskontoen.....	20
3.3.2.4	Gældsposter der indgår ved opgørelse af indskudskontoen.....	20
3.3.2.5	Nulstilling af indskudskonto.....	21
3.3.3	Rentekorrektion.....	22
3.3.3.1	Første regel for rentekorrektion.....	22

3.3.3.2	Anden regel for rentekorrektion	22
3.3.3.3	Beregning af rentekorrektion.....	23
3.3.4	Kapitalafkastgrundlaget	24
3.3.4.1	Kapitalafkast.....	24
3.3.4.2	Kapitalafkastet og den selvregulerende effekt.....	25
3.3.5	Mellemregningskonto	26
3.3.6	Hæverækkefølgen	26
3.3.7	Virksomhedens skattemæssige resultat.....	28
3.3.8	Beskatning af virksomhedens skattepligtige overskud	28
3.3.9	Optimal hævning.....	29
3.3.10	Underskud i virksomhedsordningen	30
3.4	Kapitalafkastordningen.....	31
3.4.1	Betingelser for anvendelse af kapitalafkastordningen	31
3.4.2	Kapitalafkastgrundlaget	31
3.4.2.1	Kapitalafkast.....	32
3.4.2.2	Maksimeringsreglen for kapitalafkast	32
3.4.3	Virksomhedens skattemæssige resultat.....	33
3.4.4	Konjunkturudligning.....	33
3.4.5	Underskud i kapitalafkastordningen	34
4	Anpartsselskab.....	35
4.1	Betingelsen for anvendelse af anpartsselskab.....	35
4.2	Stiftelse af anpartsselskab.....	35
4.3	Hæftelse i anpartsselskabet.....	36
4.4	Generalforsamling og ledelse af anpartsselskab.....	37
4.5	Aktiver og passiver der kan indgå i anpartsselskabet.....	37
4.6	Skattepligtig indkomst og overskud for selskabet.....	37
4.7	Beskatning af løn fra selskabet til ejeren	38
4.8	Beskatning af udbytte fra selskabet til ejeren	38
4.9	Beskatning af løn og udbytte fra selskabet til ejeren	39
4.10	Øvrige overførsler mellem selskabet og ejeren	39
4.11	Underskud i anpartsselskabet	39
5	Analyse af ændringerne i virksomhedsskatteoven fra 2014.....	40
5.1	Indskud af privat gæld før lovændringen.....	40
5.2	Sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsordningen før lovændringen	42
5.3	Lovændringen.....	44

5.4	Rentekorrektion efter lovændringen	44
5.5	Negativ indskudskonto efter lovændringen	45
5.6	Sikkerhedsstillelse med virksomhedens aktiver efter lovændringen	46
5.6.1	Hvad er sikkerhedsstillelse.....	47
5.6.2	Sikkerhedens størrelse.....	48
5.6.3	Beskatning ved sikkerhed i aktiver for privat gæld	49
5.6.4	Konsekvens ved sikkerhed foretaget før den 11. juni 2014.....	51
5.6.5	Konsekvens ved sikkerhed foretaget efter den 11. juni 2014	51
5.6.6	Undtagelser	52
5.6.6.1	Normal forretningsmæssig disposition.....	52
5.6.6.2	Blandet ejendom.....	53
5.6.6.3	Udskiftning af sikkerhed med anden sikkerhed.....	54
5.7	Bagatelgrænsen.....	54
5.8	Problemstillinger efter lovændringen	56
5.8.1	Rentekorrektion.....	56
5.8.2	Negativ indskudskonto.....	56
5.8.3	Sikkerhedsstillelse.....	56
6	Analyse af de fire beskatningsformer.....	57
6.1	Scenarie 1: Virksomhedens skattepligtige overskud 450.000 kr. og lave renter	58
6.1.1	Scenarie 1 anpartsselskab.....	60
6.2	Scenarie 2: Virksomhedens skattepligtige overskud 1.000.000 kr. og høje renter.....	61
6.2.1	Scenarie 2 - Anpartsselskab	64
6.3	Sammenfatning scenarie 1 og 2.....	66
6.4	Scenarie 3: Indskud af privat gæld i virksomheden (negativ indskudskonto).....	68
6.5	Scenarie 4: Sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver	70
6.6	Sammenfatning scenarie 3 og 4.....	73
7	Konklusion	74
8	Perspektivering.....	80
9	Litteraturliste	82

1 Indledning

Ole B. Sørensen, Partner i Skat i BDO, skriver d. 21. oktober 2015 i BDO's nyhedsbrev: "Skat kvitterer med en stor ekstraskat, hvis en selvstændig, der anvender virksomhedsordningen, optager lån i privat regi mod sikkerhed i aktiver i virksomhedsordningen"¹.

Regeringen vedtog i september 2014 en ændring af virksomhedsskatteoven, efter at have konstateret at flere selvstændige erhvervsdrivende, som benyttede virksomhedsordningen, udnyttede et hul i loven. En af ændringerne som Ole B. Sørensen nævner, betyder at optagelse af private lån med sikkerhed i aktiver i virksomheden, skal anses som en hævning. Dette medfører, at indehaverens personlige indkomst forhøjes med et beløb svarende til sikkerhedsstillelse, selvom der reelt ikke er hævet et beløb i virksomheden. Ole B. Sørensen nævner endvidere, at hvis sikkerhed for en privat gæld er på f.eks. 200.000 kr. kan det udløse en skatteregning på op til 112.000 kr., hvortil der kommer rentetillæg og eventuelle morarenter.

Lovændringen af virksomhedsordningen kan altså skabe alvorlige konsekvenser for selvstændige erhvervsdrivende, som benytter ordningen - hvis de ikke har styr på de nye regler.

Virksomhedsordningen benyttes i dag af ca. 175.000 ud af de i alt ca. 275.000 (2014)² selvstændige erhvervsdrivende, der er i Danmark. Derfor melder spørgsmålet sig for mange selvstændige erhvervsdrivende; hvilken beskatningsform skal de anvende efter lovændringen? Skal de vælge virksomhedsordningen, eller skal de i stedet benytte personskatteoven eller kapitalafkastordningen? Eller skal de alternativt stifte et anpartsselskab?

---

¹<http://www.bdo.dk/faglig-info/nyheder/depechen-nyt-om-skat-og-moms/advarsel-til-selvstaendige-der-bruger-virksomhedsordningen/> - 10-11-2015

² <http://www.fsr.dk/Nyheder%20og%20presse/Pressemeddelelser/2015-pressemeddelelser/Begraenset-haeftelse> - 11-11-2015

1.1 Problemformulering

Denne afhandling har til formål at undersøge, hvilke konsekvenser lovændringen af virksomhedsskatteloven har for en selvstændig erhvervsdrivende, og om virksomhedsordningen efter ændringen i september 2014, er den optimale beskatningsform for en selvstændig erhvervsdrivende.

Afhandlingen ønsker derfor at besvare følgende hovedproblemstilling:

- ***Hvilken betydning har ændringen af virksomhedsskatteloven (Lov nr. 992) for valg af beskatningsform for en selvstændige erhvervsdrivende?***

Hovedproblemstillingen vil blive besvaret ved hjælp af tre underspørgsmål, som gennemgås nedenfor.

I afhandlingen findes det nødvendigt først at beskrive de forskellige beskatningsformer, som en selvstændig erhvervsdrivende kan vælge mellem. Derfor besvares følgende underspørgsmål:

- ***Hvilke karakteristika er der ved de fire forskellige beskatningsformer; personskatteloven, kapitalafkastordningen, virksomhedsordningen, og anpartsselskab?***

Afhandlingen vil analysere, hvad årsagen er til ændringen af virksomhedsskatteloven i september 2014, og hvad lovændringen indeholder. Derfor besvares følgende underspørgsmål:

- ***Hvad er årsagen til ændringen af virksomhedsskatteloven ved lov nr. 992 i september 2014, og hvad går lovændringen ud på?***

Endelig vil beskatningsformerne blive analyseret ud fra følgende parametre:

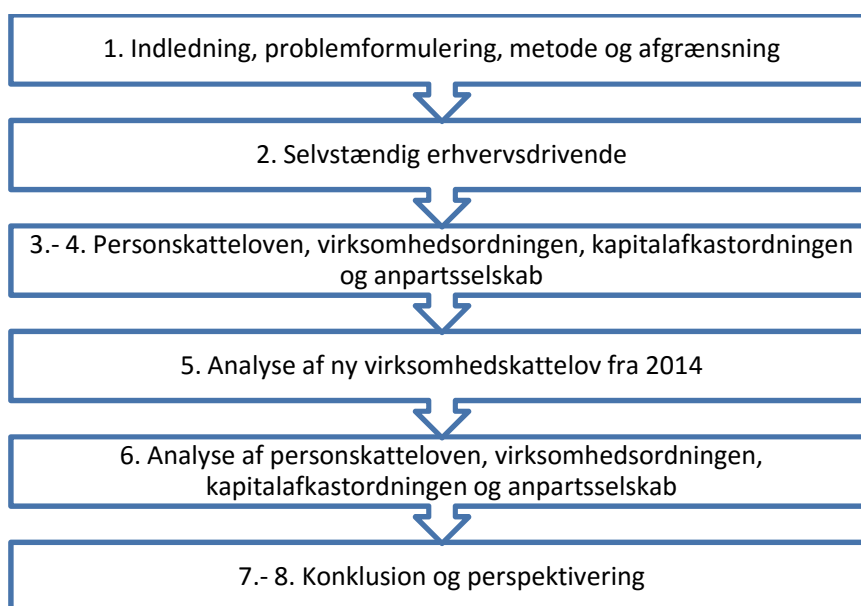
- Fradrag for renter i virksomheden
- Kapitalafkast i virksomheden
- Opsparing i virksomheden
- Sikkerhedsstillelse og private lån i virksomheden

for derefter at kunne besvare følgende underspørgsmål:

- ***Hvilken beskatningsform skal en selvstændige erhvervsdrivende vælge efter ændringen af virksomhedsskatteloven?***

1.2 Metode

Afhandlingens struktur er illustreret i Figur 1 nedenfor.

Figur 1 – Afhandlingens struktur – egen tilvirkning

Kapitel 1 indeholder afhandlingens indledning herunder problemformulering, metode og afgrænsning.

Kapitel 2 vil beskrive, hvad definitionen på en selvstændig erhvervsdrivende er, da dette er hele udgangspunktet for at forstå, hvilke personer afhandlingen omhandler. Kapitlet vil derudover omhandle krav for etablering af en personlig virksomhed for selvstændig erhvervsdrivende.

Kapitel 3 og 4 beskriver de fire beskatningsformer og deres karakteristika. Kapitel 3 indledes med de generelle skatteregler i statskatteloven, som er udgangspunktet for opgørelsen af virksomhedens og den selvstændige erhvervsdrivendes skattepligtige indkomst.

Karakteristika for beskatningsformerne beskrives ud fra primære litteraturkilder i form af dansk lovgivning, og sekundære litteraturkilder i form af teoribøger fra faget Skatteret på Cand.merc.aud. studiet.

Kapitel 5 vil analysere indholdet af den nye virksomhedsskattelov og dens konsekvenser for den selvstændige erhvervsdrivende. I analysen inddrages primære litteraturkilder i form af virksomhedsskatteloven, de fremsendte høringsforslag fra forskellige brancheorganisationer i Danmark, samt Skatteministeriets svar hertil.

I analysen inddrages også bindende svar fra Skat og Skatterådet, da der endnu ikke foreligger domsafsigelser vedrørende lovændringen af virksomhedsskatteloven. Bindende svar fra Skat og Skatterådet er deres fortolkning af loven, og derfor kan en senere afgørelse af domstolen eller en lovændring omgøre Skats eller Skatterådets bindende svar (Michaelsen, A., Askholt, S. Bolander, J., Engsig, J & Madsen L. 2013).

I Kapitel 6 analyseres hvilken beskatningsform, der er optimal for en selvstændig erhvervsdrivende at anvende efter lovændringen. Analysen udarbejdes ud fra følgende parametre:

- Fradrag for renter i virksomheden
- Kapitalafkast i virksomheden
- Opsparing i virksomheden
- Sikkerhedsstillelse og private lån i virksomheden

Der vil blive opstillet forskellige skatteberegningseksempler, for at understøtte analysen. I skatteberegningerne anvendes kommune og – kirkeskat fra Frederiksberg Kommune for 2015³. I Tabel 1 er vist skattesatserne som anvendes i afhandlingen⁴. Det forudsættes, at den selvstændige erhvervsdrivende er medlem af folkekirken og ugift.

Skattebegreb	Skatteprocenter, 2015
AM-bidrag	8,00 %
Sundhedsbidrag	4,00 %
Kommuneskat	22,80 %
Kirkeskat	0,50 %
Bundskat	8,08 %
Topskat	15,00 %

Tabel 1 – Skatteprocenter, 2015

Til slut vil kapitel 7 og 8 indeholde afhandlingens konklusion og perspektivering.

1.3 Kildekritik

Lærebøger fra pensum må anses for at være pålidelige kilder, da de er udformet ud fra eksisterende lovgivning, vejledninger fra Skat og retspraksis.

Høringsforslagene fra de forskellige brancheorganisationer vil bære præg af subjektive holdninger. De repræsenterer dog et bredt udsnit af de selvstændige erhvervsdrivende i Danmark, hvorfor det i nogen grad afspejler de selvstændige erhvervsdrivendes holdninger til lovændringen.

1.4 Afgrænsning

Afhandlingen vil omhandle en ugift selvstændig erhvervsdrivende, der er fuldt skattepligtig til Danmark jf. kildeskatteloven § 1, stk. 1, nr. 1. Derfor vil beskatningsforhold for ægtefælle ikke blive behandlet i afhandlingen. Afhandlingen vil ikke behandle den selvstændig erhvervsdrivendes muligheder for indskud på pension.

---

³ <http://www.skm.dk/skattetal/satser/kommuneskatte#/kommune/frederiksberg> - 15-05-2016

⁴ <http://www.skat.dk/skat.aspx?old=satser> – 15-05-2016

I afhandlingen afgrænses der for at behandle virksomhedsskattelovens kapitel 5: Afståelse, ophør og omdannelse.

I afhandlingen afgrænses der fra at behandle overgangsregler for omgørelse af selvangivne dispositioner i 2013 og ekstraordinært nulstilling af indskudskontoen. Overgangsreglerne var gældende for indkomståret 2014 og skulle være på plads inden 31. marts 2015, og derfor anses det ikke for relevant at omtale reglerne i afhandlingen.

Afhandlingen vil ikke beskæftige sig med et iværksætterselskab, da iværksætterselskabet med få undtagelser ligner et anpartsselskab, som afhandlingen omhandler.

I afhandlingen nævnes de særlige kapitalgevinstlove; ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven og afskrivningsloven, men de uddybes ikke nærmere.

Ligeledes vil rentebegrænsningsreglen i selskabsloven § 11 ikke blive uddybet nærmere.

Afhandlingens indsamling af data er afsluttet den 1. maj 2016, hvorfor ny lovgivning eller retspraksis fra efter denne dato kan påvirke afhandlingens konklusion.

1.5 Målgruppe

Afhandlingen henvender sig til revisorer, der rådgiver selvstændige erhvervsdrivende, om valg af beskatningsform.

1.6 Forkortelser

I Tabel 2 angives de forkortelser som bruges i afhandlingen:

Forkortelser	
Afskrivningsloven	AL
Aktieavancebeskatningsloven	ABL
Bogføringsloven	BFL
Ejendomsavancebeskatningsloven	EBL
Kapitalafkastordningen	KAO
Kildeskatteloven	KSL
Ligningsloven	LL
Lov om visse erhvervsdrivende	LEV
Personskatteloven	PSL
Statsskatteloven	SL
Selskabsskatteloven	SEL
Selskabsloven	
Virksomhedsordningen	VSO
Virksomhedsskatteloven	VSL
Årsregnskabsloven	ÅRL

Tabel 2 - Forkortelser – egen tilvirkning

2 Selvstændig erhvervsdrivende

I dette kapitel beskrives definitionen af en selvstændig erhvervsdrivende, samt hvilke krav der er til etablering af en personlig virksomhed.

2.1 Selvstændig erhvervsdrivende eller lønmodtager

Det er nødvendigt at sondre mellem, hvornår en skatteyder kan anses for at være selvstændig erhvervsdrivende og for at være lønmodtager, da det har afgørende betydning for hvilken beskatningsform skatteyderen kan anvende.

Lovgivningen indeholder ikke en konkret definition på, hvad en selvstændig erhvervsdrivende er, men i personskattecirkulæret nr. 129 af 4.7.1994 er der i pkt. 3.1.1 defineret en afgrænsning mellem en lønmodtager og selvstændig erhvervsdrivende; *Som lønmodtager anses den, der modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold. I de fleste tilfælde er det ikke vanskeligt at afgøre, om der foreligger et tjenesteforhold, idet indkomstmodtageren udfører arbejdet efter arbejdsgiverens anvisninger og i det hele for dennes regning.*

I cirkulæret angives, at skatteyderen for at være lønmodtager skal arbejde efter instrukser, arbejdstider og vederlag, som er fastsat af arbejdsgiver, samt at arbejdsgiveren afholder udgifter i forbindelse med arbejdet.

En selvstændig erhvervsdrivende er ifølge personskattecirkulæret defineret ved; *Selvstændig erhvervsdrivende er kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et overskud.*

I cirkulæret angives, at skatteyderen for at være selvstændig erhvervsdrivende skal udøve den erhvervsmæssige virksomhed regelmæssigt og gennem en længere periode. I praksis vil der blive lagt vægt på om virksomheden har den fornødne intensitet og professionelle tilsnit, og om indehaveren har de faglige forudsætninger for at drive virksomheden med det formål at opnå et overskud. Det afgørende for, at der er tale om en selvstændig erhvervsdrivende eller lønmodtager er derfor; for hvis regning og risiko arbejdet udføres (Skovgaard Hansen, C. & Lilja, T. M. m.fl. 2016).

2.2 Selvstændig erhvervsdrivende eller hobbyvirksomhed

Når en skatteyder udøver en aktivitet, der kan kvalificeres som en virksomhed, er det afgørende om der er tale om erhvervsmæssig eller ikke erhvervsmæssig virksomhed, for at skatteyderen kan kvalificeres som selvstændig erhvervsdrivende. En ikke erhvervsmæssig virksomhed kaldes også en hobbyvirksomhed.

En hobbyvirksomhed er kendetegnet ved en virksomhed, der er indtægtsgivende og udøves for indehaverens egen regning og risiko, men hvor formålet med at drive virksomheden ikke er at opnå et overskud. Motivet er derimod, at opfylde indehaverens private interesse og ikke erhvervsmæssige, og hobbyvirksomheden drives derfor oftest i fritiden (Pedersen, J. m.fl. 2015).

2.3 Selvstændig erhvervsdrivende eller honorarmodtager

Foruden de ovennævnte findes der også en fjerde kategori; honorarmodtager. Honorarmodtager er ifølge den juridiske vejledning C.C.1.2.3, en person der udfører en aktivitet udenfor et tjenesteforhold, men som ikke sker for egen regning og risiko.

I en dom fra 2007 i Østre Landsret SKM2007.35.ØLR, havde en professor i historie ved siden af sin fastansættelse udøvet forfatter- og foredragsvirksomhed. Spørgsmålet var derfor, om professoren kunne anses for, at have drevet en erhvervmæssig virksomhed ved siden af sit faste arbejde. Østre Landsrets afgørelse var, at professoren var honorarmodtager, da professoren ikke havde haft en væsentlig økonomisk risiko for driften, og at der ikke var afholdt betydelige udgifter til udøvelsen. Derved var der ikke tale om erhvervsvirksomhed (Skovgaard Hansen, C. & Lilja, T. M. m.fl. 2016).

Det er på baggrund af de nævnte kriterier i de ovenstående afsnit, nødvendigt at lave en samlet vurdering af de nævnte kriterier, for at afgøre om der er tale om en selvstændig erhvervsdrivende.

2.4 Etablering af virksomhed som selvstændig erhvervsdrivende

En selvstændig erhvervsdrivende er omfattet af loven om visse erhvervsdrivende (LEV) jf. § 1, stk. 2, men har ingen pligt til at lade sig registrere i CVR jf. LEV § 8, medmindre virksomheden har en momspligtig omsætning for mere end 50.000 kr. om året, betaler lønsumsafgift eller har ansatte⁵.

Den selvstændige erhvervsdrivende skal overholde kravene om navn og prokuraforhold i henhold til LEV § 6 og 7, men ellers er der ingen formelle krav i lovgivningen om, hvordan en selvstændig erhvervsdrivende etablerer sin virksomhed - virksomheden anses derfor for etableret, når virksomhedens drift påbegyndes. Den selvstændige erhvervsdrivende ejer alle aktiver, som indgår i virksomheden, og hæfter ubegrænset og personligt for alle virksomhedens forpligtelser (Pedersen, J. m.fl. 2015).

Den selvstændige erhvervsdrivende er omfattet af bogføringsloven (BFL) § 1, stk. 1, og er forpligtet til at udføre bogføring i overensstemmelse med BFL § 6, stk. 1 om god bogføringsskik, og aflægge et skatteregnskab efter mindstekravsbekendtgørelsen⁶.

Den selvstændige erhvervsdrivende er ikke forpligtet til at aflægge et regnskab efter reglerne i årsregnskabsloven (ÅRL), hvis virksomheden i to på hinanden følgende år, ikke overskrider to af følgende størrelser; nettoomsætning på 14 mio. kr., balancesum på 7 mio. kr. eller 10 fuldtidsansatte jf. ÅRL § 4, stk. 1.

---

⁵ <https://erhvervsstyrelsen.dk/personligt-ejede-virksomheder> 22-04-2016

⁶ Bekendtgørelsen 2006-06-12 nr. 594 om krav til det skattemæssige årsregnskab mv. for mindre virksomheder.

3 De forskellige beskatningsformer

Dette kapitel har til formål at beskrive de forskellige beskatningsformer, som en selvstændig erhvervsdrivende kan anvende. Kapitlet indledes med en beskrivelse af de generelle skatteregler i statsskatteloven som er udgangspunktet for opgørelsen af den skattepligtige indkomst i de forskellige beskatningsformer. Herefter beskrives de forskellige beskatningsformer i følgende rækkefølge; personskatteloven, virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen.

3.1 Generelle skatteregler

Reglerne for hvad der er skattepligtig indkomst er defineret i statsskatteloven (SL) § 4-6, som er udgangspunkt for opgørelse af virksomhedens og den selvstændige erhvervsdrivendes indkomst.

SL § 4 indeholder en hjemmel til beskatning af al indkomst lige meget hvor i verden det kommer fra, og om det består af penge eller naturalier. Indkomstbegrebet i SL § 4 afgrænses negativt af SL § 5, der beskriver hvad der ikke betragtes som indkomst. Ifølge § 5, stk. 1, litra a er værdistigninger og -fald samt avancer fra salg af formuegenstande ikke skattepligtige, medmindre der er tale om næring eller spekulation.

Reglen i SL § 5, stk. 1, litra a gælder dog ikke for kapitalgevinster, som omfatter;

- Ejendomsavancer som er omfattet af reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven (EBL)
- Aktieavancer som er omfattet af aktieavancebeskatningsloven (ABL)
- Gevinst og tab på fordringer og gæld som er omfattet af reglerne i kursgevinstloven (KGL).
- Aktiverne i virksomheden kan afskrives i henhold til reglerne i afskrivningsloven (AL).

Omkostninger afholdt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten som er skattepligtig jf. SL § 4, er fradragsberettiget jf. SL § 6. Ligningsloven (LL) nævner dog en række omkostninger, som for eksempel repræsentation, der kun kan fradrags med 25 % jf. LL § 8, stk. 4.

Når den skattepligtige indkomst er opgjort efter de ovenfor gennemgåede regler, opgøres virksomhedens indkomst efter nettoprincippet. Nettoindkomsten opgøres en gang årligt og følger kalenderåret. Indkomst skal medregnes i det indkomstår, hvor retten til indkomsten er erhvervet, og først når indkomsten er realiseret. Omkostninger skal periodiseres på det tidspunkt, hvor de er pligtpådragene. Det vil sige den selvstændige erhvervsdrivende skal have pådraget sig en endelig retlig forpligtigelse, før der kan tages fradrag og før de kan indregnes i den samlede nettoindkomst (Skovgaard Hansen, C. & Lilja, T. M. m.fl. 2016).

3.2 Personskatteloven

Princippet i personskatteloven (PSL) er, at den selvstændige erhvervsdrivendes indkomst herunder virksomhedens resultat opdeles i personlig indkomst og kapitalindkomst jf. PSL § 2, og ligningsmæssige fradrag jf. LL § 8 og 9. Summen af den personlige indkomst, kapitalindkomst og de ligningsmæssige fradrag udgør tilsammen den skattepligtige indkomst.

Virksomhedens resultat der indregnes som personlig indkomst opgøres efter de almindelige regler i SL § 4-6, som beskrevet i afsnit 3.1 jf. PSL § 1, da der i personskatteloven ikke findes nogen hjemmel til hvilke indtægter der er skattepligtige og hvilke udgifter der er fradragsberettiget.

Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst holdes aktieindkomst udenfor, da denne beregnes særskilt efter reglerne i PSL § 4 a, se nærmere herom i afsnit 3.2.4.

3.2.1 Personlig indkomst

Den personlige indkomst indeholder alle de indkomster, der indgår i den skattepligtige indkomst og som ikke er kapitalindkomst jf. PSL § 3, stk. 1 med fradrag af en række udgifter jf. PSL § 3, stk. 2. Den personlige indkomst indeholder altså for den selvstændige erhvervsdrivende virksomhedens indkomst, som opgøres efter reglen i SL § 4, med fradrag af udgifter der i løbet af året har været anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten i virksomheden jf. reglen i SL § 6, samt skattemæssige afskrivninger jf. afskrivningsloven (AL).

For blandede driftsaktiver som for eksempel biler og ejendomme kan den andel af driftsudgifterne, der kan henføres til den erhvervmæssige anvendelse, fratrækkes i den personlige indkomst. For blandede benyttede ejendomme er det dog et krav at ejendommen er opdelt i en privat og en erhvervmæssige andel af vurderingsmyndighederne (Skovgaard Hansen, C. & Lilja, T. M. m.fl. 2016).

Er udgiften ikke omfattet af PSL § 3, stk. 2, vil udgiften være omfattet af de udgifter der falder ind under ligningsmæssige fradrag eller kapitalindkomst, der omtales i de følgende afsnit.

I beregningen af den personlige indkomst fratrækkes 8 % i arbejdsmarkedsbidrag ifølge lov nr. 471 af 16.7.2009 om arbejdsmarkedsbidrag. Ved brug af personskatteloven beregnes de 8 % af overskuddet fra virksomheden efter afskrivninger og før renter. Opgørelsen af den personlige indkomst er vist i Tabel 3.

Personlig indkomst:	
	Indkomst fra virksomhed
-	Driftsudgifter i virksomhed
-	Afskrivninger
=	Resultat af virksomhed efter afskrivninger og før renter
-	Arbejdsmarkedsbidrag (8 %)
=	Personlig indkomst

Tabel 3 – Personlig indkomst – egen tilvirkning

Virksomhedens overskud indgår jf. Tabel 3 i opgørelsen af den personlige indkomst, og derfor er der ikke mulighed for at opspare overskud fra virksomheden, når personskatteloven anvendes.

3.2.2 Ligningsmæssige fradrag

Ligningsmæssige fradrag udgør udgifter såsom fagforening og A-kasse, som den selvstændige erhvervsdrivende kan fradrage i den skattepligtige indkomst, da de ikke er reguleret i personskatteloven.

I det ligningsmæssige fradrag er der også indeholdt et beskæftigelsesfradrag, der beregnes som 8,05 % af den personlige indkomst før arbejdsmarkedsbidrag, dog maksimalt 26.800 kr. jf. LL § 9 j.

3.2.3 Kapitalindkomst

Kapitalindkomsten udgør ifølge PSL § 4 de indtægter og udgifter, der relaterer sig til den selvstændige erhvervsdrivendes formue. I personskatteloven skelnes der ikke mellem private og erhvervs-mæssige indtægter og udgifter i kapitalindkomsten. De mest almindelige indtægter og udgifter i kapitalindkomsten er:

- Renteindtægter og renteudgifter – medmindre den selvstændige erhvervsdrivende driver næring ved køb og salg af fordringer eller finansiering jf. PSL § 4, stk. 3
- Skattepligtig gevinst og fradragsberettiget tab efter kursgevinstloven jf. PSL § 4, stk. 1, nr. 2
- Skattepligtig fortjeneste ved salg af fast ejendom omfattet af EBL jf. PSL § 4, stk. 1, nr. 14

Kapitalindkomsten opgøres efter nettoindkomstprincippet jf. PSL § 4, stk. 1, så der beregnes et beløb for den samlede nettokapitalindkomst. Tabel 4 viser skattesatserne for 2015 for positiv og negativ kapitalindkomst⁷.

Negativ nettokapitalindkomst, 2015:	
Under 50.000 kr. (100.000 kr. ægtefæller) =	31,3 %
Over 50.000 kr. (100.000 kr. ægtefæller) =	27,3 %*
*) sænkes med 1 % om året frem mod 2019	
Positiv nettokapitalindkomst, 2015:	
Under 41.400 kr. (82.800 kr. ægtefæller) =	35,4 %
Over 41.400 kr. (82.800 kr. ægtefæller) =	35,4 %
Over 41.400 kr. ved topskat =	42,5 %

Tabel 4 – Kapitalindkomst – egen tilvirkning

---

⁷<http://www.skm.dk/skattetal/beregning/skatteberegning/skatteberegning-hovedtraekkene-i-personbeskatningen-2015> 22-04-2016

3.2.4 Aktieindkomst

Aktieindkomst indgår ikke i den skattepligtige indkomst jf. PSL § 4 a, stk. 4 men beskattes selvstændigt. Aktieindkomsten indeholder aktieudbytter og fortjeneste og tab ved salg af aktier. I Tabel 5 er anført skattesatserne for aktieindkomst for 2015⁷.

Aktieindkomst i 2015:	
Under 49.900 kr. (99.800 kr. ægtefæller) =	27 %
Over 49.900 kr. (99.800 kr. ægtefæller) =	42 %

Tabel 5 – Aktieindkomst – egen tilvirkning

3.2.5 Skattepligtig indkomst

Når den selvstændige erhvervsdrivende har opgjort sin personlige indkomst, kapitalindkomst og ligningsmæssige fradrag, kan den skattepligtige indkomst opgøres som vist i Tabel 6.

Skattepligtig indkomst:	
	Resultat af virksomhed efter afskrivninger og før renter
-	Arbejdsmarkedsbidrag (8 %)
=	Personlig indkomst
-/+	Kapitalindkomst
-	Ligningsmæssige fradrag
=	Skattepligtig indkomst

Tabel 6 – Skattepligtig indkomst – egen tilvirkning

3.2.6 Skatteberegning

Når den skattepligtige indkomst er opgjort, kan årets skat beregnes. Som det første opgøres beregningsgrundlaget for kommune-, kirkeskat samt sundhedsbidrag som vist i Tabel 7. Beregningsgrundlaget udgør den skattepligtige indkomst fratrukket personfradraget på 43.400 kr.

Beregningsgrundlag for: Kommuneskat (22,8 %) og kirkeskat (0,5 %) jf. lov nr. 725 af 26.06.2006 , samt sundhedsbidrag 4 % jf. PSL § 8:	
	Skattepligtig indkomst
-	Personfradrag 43.400 kr.
=	Beregningsgrundlag

Tabel 7 – Beregningsgrundlag for kommune- og kirkeskat samt sundhedsbidrag – egen tilvirkning

Det næste punkt i skatteberegningen er opgørelsen af beregningsgrundlaget for bundskat, som vist i Tabel 8. Beregningsgrundlaget udgør den personlige indkomst og positiv kapitalindkomst over 41.400 kr. fratrukket personfradraget på 43.400 kr.

Beregningsgrundlag for: Bundskat 8,08 % jf. PSL § 6	
	Personlig indkomst
+	Positiv nettokapitalindkomst
-	Personfradrag (43.400 kr.)
=	Beregningsgrundlag

Tabel 8 – Beregningsgrundlag for bundskat – egen tilvirkning

Som det tredje og sidste punkt opgøres beregningsgrundlaget for topskat som vist i Tabel 9. Der er indført et skatteloft på 51,59 % (2015) plus kirkeskat⁷ for den samlede skat før am-bidrag, og derfor udgør topskatten i

Frederiksberg Kommune 15 % jf. PSL § 19. stk. 1. Beregningsgrundlaget udgør den personlige indkomst plus positiv nettokapitalindkomst over 41.400 kr. fratrukket en bundgrænse på 459.200 kr.

Beregningsgrundlag for: Topskat (15 %) jf PSL § 7:	
	Personlig indkomst
+	Positiv nettokapitalindkomst over 41.400 kr.
-	Bundgrænse (459.200 kr.)
=	Beregningsgrundlag

Tabel 9 – Beregningsgrundlag for topskat – egen tilvirkning

Summen af arbejdsmarkedsbidrag, kommune- og kirkeskat, sundhedsbidrag, bund- og topskat samt aktieindkomst udgør den samlede indkomstskat.

Princippet bag skatteberegningen som vist ovenfor er det samme, hvad enten den selvstændige erhvervsdrivende vælger beskatning efter personskatteloven, virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen. Den eneste forskel er, hvilke indkomster og fradrag der indgår i den personlige indkomst og kapitalindkomsten.

3.2.7 Underskud

Har den selvstændige erhvervsdrivende et underskud i virksomheden efter afskrivninger og før renter, kan underskuddet modregnes i øvrig indkomst hos den selvstændige erhvervsdrivende jf. PSL § 13. I personskatteloven skelnes der mellem underskud i den personlige og skattepligtige indkomst jf. PSL § 13.

3.2.7.1 Underskud i den skattepligtige indkomst

Et underskud i den skattepligtige indkomst kan hidrøre fra såvel negativ personlig indkomst som fra negativ kapitalindkomst. Desuden vil ligningsmæssige fradrag bidrage til den negative skattepligtige indkomst.

Hvis den skattepligtige indkomst er negativ, så repræsenterer underskuddet en skatteværdi, som beregnes af skattesatserne for sundhedsbidrag, kommune- og kirkeskat. Skatteværdien af underskuddet modregnes jf. PSL § 13, stk. 1 i bund-, top-, udlignings- og aktieindkomstskat udover bundfradraget, i nævnte rækkefølge. Foreligger der et resterende underskud efter modregning i den nævnte rækkefølge, fremføres underskuddet til modregning i næste års skattepligtige indkomst.

3.2.7.2 Underskud i den personlige indkomst

Et underskud i den personlige indkomst må skyldes, at resultatet af virksomheden efter afskrivninger og før renter er negativt.

Er den personlige indkomst negativ, modregnes den først i en eventuel positiv kapitalindkomst for samme indkomstår jf. PSL § 13, stk. 3 og 4. Er den personlige indkomst mere negativ end den positive kapitalindkomst, fremføres det til næste år til modregning i positiv kapitalindkomsten, og dernæst i den personlige indkomst.

3.3 Virksomhedsordningen

Selvstændige erhvervsdrivende kan som et supplement til personskatteloven vælge at anvende virksomhedsordningen, som er reguleret af virksomhedsskatteloven. Virksomhedsordningen er en skatteberegningsmodel, og derfor opstår der ikke noget selvstændigt skattesubjekt ved at vælge beskatning efter reglerne i virksomhedsskatteloven.

Virksomhedsordningen blev indført ved skattereformen i 1985 med virkning fra 1987. Formålet med virksomhedsordningen var, at beskatning af selvstændige erhvervsdrivende skulle sidestilles i større grad med regler for kapitalsekskaber. Den selvstændige erhvervsdrivende skulle derfor have mulighed for følgende:

- Fuldt fradrag for erhvervsmæssige renter i virksomhedens indkomst
- Beregning af kapitalafkast af den investerede kapital i virksomheden
- Mulighed for opsparing af virksomhedens overskud mod en foreløbig virksomhedsskat

3.3.1 Betingelse for anvendelse af virksomhedsordningen

Virksomhedsordningen kan anvendes af fysiske skattepligtige personer, som er selvstændige erhvervsdrivende og driver en erhvervsmæssig virksomhed jf. virksomhedsskatteloven (VSL) § 1, stk. 1.

Selvstændige erhvervsdrivende, som anvender virksomhedsordningen, skal anvende ordningen for hele virksomheden, og samtlige virksomheder som den pågældende ejer under ét jf. VSL § 2, stk. 3. Den selvstændige erhvervsdrivende skal fra år til år tage stilling til om virksomhedsordningen ønskes anvendt for det kommende regnskabsår jf. VSL § 2, stk. 2.

Når virksomhedsordningen anvendes, er det et krav at der udarbejdes et selvstændigt regnskab, der adskiller privatøkonomien fra virksomhedens jf. § 19 i mindstekravsbekendtgørelsen. Regnskabet skal tillige opfylde reglerne i bogføringsloven jf. VSL § 2, stk. 1.

Selvstændige erhvervsdrivende der anvender virksomhedsordningen skal årligt oplyse størrelsen af indestående på indskudskonto og opsparingskonto, samt kapitalafkast og kapitalafkastgrundlag jf. VSL § 2, stk. 2.

3.3.2 Indskudskonto

Når den selvstændige erhvervsdrivende indtræder i virksomhedsordningen skal der opgøres en bogholderimæssig nettoværdi af de aktiver og passiver, som skal indgå i virksomhedsordningen jf. VSL § 3, stk. 2. Nettoværdien af de indskudte aktiver og passiver, kaldes indskudskontoen.

Da nettoværdien af de indskudte aktiver og passiver hidrører for allerede beskattede midler, er indestående på indskudskontoen derved et udtryk for det beløb, som den selvstændige erhvervsdrivende kan hæve skattefrit.

3.3.2.1 Opgørelse af indskudskontoen

Indskudskontoen opgøres i starten af det regnskabsår, hvor den selvstændige erhvervsdrivende beslutter at anvende virksomhedsordningen jf. VSL § 3, stk. 2. Det vil sige enten primo året eller på det tidspunkt, hvor virksomheden påbegyndes. Indskudskontoen skal efterfølgende opgøres ultimo startsåret og de efterfølgende indkomstår jf. VSL § 3, stk. 6.

Indskudskontoen fastfryses efter opgørelsen ved indtrædelsen i virksomhedsordningen og reguleres efterfølgende, hvis der har været indskud eller hævnings. Indskud og hævnings opgøres som to transaktioner efter bruttoprincippet, og ikke som nettoværdien som på indtrædelsestidspunktet jf. VSL § 2, stk. 4. Indskud på indskudskontoen udgør overførsler fra privatøkonomien til virksomheden, og hævnings udgør overførsel af værdier fra virksomheden til privatøkonomien.

Hævning fra indskudskontoen er kun muligt, hvis der i forvejen er hævet årets overskud og opsparet overskud jf. hæverækkefølgen i VSL § 5, som omtales i afsnit 3.3.6. Ligeledes påvirkes indskudskontoen ikke af indskud på mellemregningskontoen i VSL § 4 a, som omtales nærmere i afsnit 3.3.5.

Da det kun er indskud og hævnings som påvirker indskudskontoen vil for eksempel afskrivning af materielle aktiver, værdiændringer eller gevinster og tab ved realisering af formuegoder og indfrielse af gæld ikke påvirke indskudskontoen. Disse er udelukkende en bogføring i virksomhedens regnskab.

3.3.2.2 Aktiver der indgår ved opgørelse af indskudskontoen

I virksomhedsordningen er det som hovedregel kun erhvervs-mæssige aktiver, der må indgå i virksomheden. I Tabel 10 er oplyst en ikke udtømmende liste med erhvervs-mæssige aktiver som kan indgå i virksomhedsordningen, samt hvordan aktiverne værdiansættes ved opgørelse af indskudskontoen.

Aktiver	Værdiansættelse ved opgørelse af indskudskonto VSL § 3, stk. 4
Fast ejendom	Kontant anskaffelsessum eller offentlig ejendomsværdi
Driftsmidler/varelager	Afskrivningsberettiget saldoværdi / Værdi opgjort efter VSL § 1, stk. 1-3
Goodwill	Kontantomregnet anskaffelsessum reduceret med afskrivninger
Øvrige aktiver	Anskaffelsessummen med fradrag af skattemæssige afskrivninger
Finansielle aktiver	Kursværdien

Tabel 10 – aktiver der indgår i virksomhedsordningen – egne tilvirkning

Er der tale om blandede benyttede aktiver kan de som udgangspunkt ikke indgå i virksomhedsordningen jf. VSL § 1, stk. 3 - medmindre der er tale om blandede benyttede bil, multimedier og ejendomme. Blandede benyttede bil og multimedier skal enten indgå i ordningen 100 % eller udholdes - og det er et krav for en

blandet benyttede ejendom, at ejendommen er opdelt i en privat og en erhvervmæssige andel af vurderingsmyndighederne

I virksomhedsordningen er der indført en værnsregel mod ind- og udtrædelse af ordningen med fast ejendom jf. VSL § 3, stk. 7. Reglen betyder, at værdien af fast ejendom som den indgik på indskudskontoen, sidst virksomhedsordningen blev anvendt, skal benyttes ved indtræden igen, hvis den selvstændige erhvervsdrivende indtræder inden for 5 år efter udtræden. Værnsreglen sikrer, at den selvstændige erhvervsdrivende ikke får indskudskontoen forøget med en eventuel værdistigning på ejendommen.

3.3.2.3 Aktiver der ikke kan indgå ved opgørelse af indskudskontoen

I Tabel 11 oplistes nogle typer af aktiver, som det ikke er muligt at medtage i virksomhedsordningen ved opgørelse af indskudskontoen jf. VSL § 1, stk. 2:

Aktiver der ikke indgår i indskudskontoen:
Aktiver og andre værdipapirer omfattet af aktieavancebeskatningsloven*
Ikke-forrentede obligationer*
Præmieobligationer*
Finansielle kontrakter, for eksempel renteswap, som ikke har erhvervmæssig tilknytning og ikke er anvendt til sikring af renten (SKM2007.573.SR)
Finansielle udlån til nærtstående eller virksomheder, som ikke kan begrundes med udgangspunkt i erhvervmæssig samhandel (SKM2013.505.HR)

Tabel 11 – aktiver der ikke indgår i indskudskontoen – egen tilvirkning

Investeres der i ovennævnte aktiver, vil det blive anset for en hævning af virksomhedens midler, således at værdien af aktiverne er overført til den selvstændige erhvervsdrivende, og dermed udløses en beskatning. Ovenstående aktiver markeret med * skal dog indgå i virksomhedsordningen, såfremt den selvstændige erhvervsdrivende har erhvervet dem som led i næringsvirksomhed jf. VSL § 1, stk. 2.

3.3.2.4 Gældsposter der indgår ved opgørelse af indskudskontoen

I virksomhedsskatteoven er der ikke en afgrænsning af, hvilke gældsposter der kan medtages i virksomhedsordningen. Udgangspunktet er dog som for aktiver, at det kun er erhvervmæssige gældsposter der må indgå i ordningen jf. den juridiske vejledning fra Skat C.C.5.2.2.12.

I Tabel 12 er oplistet en ikke udtømmende liste med typiske erhvervmæssige gældsposter som indgår i virksomhedsordningen, samt hvordan de værdiansættes ved opgørelse af indskudskontoen.

Passiver	Værdiansættelse ved opgørelse af indskudskontoen jf. VSL § 3, stk. 4
Leverandørkreditter	Kapitaliseret værdi af ydelserne
Forudbetaling fra kunder	Kapitaliseret værdi af ydelserne
Erhvervmæssig gæld	Kursværdi

Tabel 12 – passiver der indgår i virksomhedsordningen – egen tilvirkning

Det har dog været accepteret fra lovgivers side, at der er indgået ikke-erhvervmæssige gældsposter på grund af den selvkontrollerende effekt, som er indbygget i loven i form af reglen om rentekorrektion og

kapitalafkast (Skovgaard Hansen, C. & Lilja, T. M. m.fl. 2016), som beskrives nærmere i afsnit 3.3.3 og afsnit 3.3.4.1.

I en dom fra Landsskatteretten i 2007, SKM2007.588.LSR, havde en selvstændig erhvervsdrivende der anvendte virksomhedsordningen indskudt privat gæld i ordningen. Landsskatteretten anerkendte, at den private gæld måtte indgå i virksomhedsordningen, da virksomhedsskatteloven og forarbejdet ikke indeholdt en hjemmel til at nægte indskydelse af privat gæld, og at der ikke var nogen nævneværdig forskel på den nominelle rente for den private gæld og kapitalafkastsatsen i henhold til reglen om den selvkontrollerende effekt.

Skat har dog ret til at efterprøve den selvstændige erhvervsdrivendes valg af gældsposter, som indskydes i virksomhedsordningen og tilsidesætte valget – såfremt den selvstændige erhvervsdrivende har opnået uretmæssige fordele ved placering af private gældsposter i virksomhedsordningen (Skovgaard Hansen, C. & Lilja, T. M. m.fl. 2016).

I en domstolsafgørelse fra Højesteret i 1998, UFR1998.254HR blev en selvstændige erhvervsdrivende nægtet at medtage en privat gældspost i virksomhedsordningen. Højesteret lagde til grund for deres afgørelse, at den selvstændige erhvervsdrivende havde indskudt en forholdsmæssig stor privat gældspost i forhold til virksomhedens størrelse, og med det formål for øje at misbruge loven.

Det må af de to nævnte domme konkluderes, at det er i orden at medtage privat gæld i virksomhedsordningen, så længe den selvstændige erhvervsdrivende ikke opnår en nævneværdig skattemæssig fordel.

3.3.2.5 Nulstilling af indskudskonto

Hvis indskudskontoen ved indtræden er negativ er det muligt at nulstille indskudskontoen, såfremt det kan dokumenteres at alle erhvervmæssige aktiver og passiver er indskudt, og der ikke er indskudt private gældsposter jf. VSL § 3, stk. 5. Når den selvstændige erhvervsdrivende skal dokumentere om gælden er erhvervmæssig, er det afgørende at lånet er anvendt erhvervmæssigt. Har den selvstændige f.eks. optaget et lån i virksomheden til finansiering af negativ drift, kan dette godt være en gyldig grund, som gør at lånet kan karakteriseres som erhvervmæssigt.

Hvis indskudskontoen er negativ ved indtræden eller efterfølgende, er det et udtryk for, at den selvstændige erhvervsdrivende har indskudt privat gæld i virksomheden, og så vil der blive beregnet rentekorrektion efter reglen i VSL § 11, stk. 1. Det er således ikke et krav, at indskudskontoen nulstilles jf. VSL § 3, stk. 5 for at virksomhedsordningen kan anvendes (Skovgaard Hansen, C. & Lilja, T. M. m.fl. 2016).

3.3.3 Rentekorrektion

I VSL § 11, er der indsat to regler for beregning af rentekorrektion. Rentekorrektionen skal neutralisere de skattemæssige fordele, der er ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen, så renteudgifterne ikke bliver trukket fra i den personlige indkomst til en højere skatteværdi end private renteudgifter som fratrækkes i kapitalindkomsten.

3.3.3.1 Første regel for rentekorrektion

Den første regel for rentekorrektion jf. VSL § 11, stk. 1 bruges i de tilfælde, hvor indskudskontoen er negativ ved start eller ved udløbet af et indkomstår. Rentekorrektionen beregnes altid for 12 måneder uanset, om den selvstændige erhvervsdrivende først har opstartet virksomheden i løbet af indkomståret.

Rentekorrektionsreglen nummer 1 beregnes som:

$$\begin{aligned} & \text{Største negative saldo på indskudskontoen (primo/ultimo)} \\ & \cdot \text{rentekorrektionssats (4\% jf. VSL § 9 a}^8) = \text{Rentekorrektion} \end{aligned}$$

Rentekorrektionen kan maksimalt udgøre det mindste af følgende beløb:

- Rentekorrektionen ganget med det talmæssigt største negative kapitalafkastgrundlag primo og ultimo
- Virksomhedens nettorenteudgifter forhøjet med kurstab og nedsat med kursgevinster, der er skattepligtige efter kursgevinstloven.

3.3.3.2 Anden regel for rentekorrektion

Den anden rentekorrektions regel jf. VSL § 11, stk. 2 gælder i de tilfælde, hvor den selvstændige erhvervsdrivende i samme indkomstår hæver og indskyder værdier på indskudskontoen. Denne regel er indført, for at den selvstændige erhvervsdrivende ikke kan optage midlertidige lån i virksomheden.

Rentekorrektionsreglen nummer 2 beregnes som:

$$\begin{aligned} & \text{Summen af værdi der er overført til indskudskontoen eller derudover} \\ & \cdot \text{rentekorrektionssats (4\% jf. VSL § 9 a}^8) = \text{Rentekorrektion} \end{aligned}$$

Årets samlede rentekorrektionsbeløb efter de to regler påvirker ikke virksomhedens indkomstopgørelse, men den selvstændige erhvervsdrivendes selvangivelse, idet beløbet indregnes i den personlige indkomst før am-bidrag og fradrages i kapitalindkomsten jf. VSL § 11, stk. 3 og PSL § 4, stk. 1, nr. 8.

---

⁸ <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?oId=2178266> 22-04-2016

3.3.3.3 Beregning af rentekorrektion

I Tabel 13 er vist et eksempel på en selvstændig erhvervsdrivende der har indskudt privat gæld i virksomheden, hvorfor indskudskontoen er negativ og der skal beregnes rentekorrektion.

Eksempel med privat gæld i virksomhedsordning (negativ indskudskonto)	Gæld, privat	Gæld, VSO
Privat gæld	780.000	0
Renteudgifter, 1%	-7.800	0
Indskudskonto	0	-780.000
Skatteberegning, kr.	Gæld, privat	Gæld, VSO
Indkomstopgørelse:		
Resultat før/efter renter af virksomhed	1.000.000	992.200
Rentekorrektion		7.800
AM-bidrag, 8%	-80.000	-80.000
Personlig indkomst	920.000	920.000
Kapitalindkomst:		
Rentekorrektion, 1%	0	-7.800
Renteudgifter 1%, privat	-7.800	0
Nettokapitalindkomst	-7.800	-7.800
Beskæftigelsesfradrag, 8,05% (maks.26.800 kr.)	-26.800	-26.800
Skattepligtig indkomst	885.400	885.400
Topskat (personlig indkomst udover 459.200 kr.), 15%	69.120	69.120
Bundskat af personlig indkomst + positiv nettokapitalindkomst, 8,08%	74.336	74.336
Sundhedsbidrag, 4%	35.416	35.416
Kommunal indkomstskat, 22,80%	201.871	201.871
Kirkeskat, 0,5%	4.427	4.427
Skatteværdi af personfradrag, 43.400 kr.	-15.355	-15.355
Nedslag for nettokapitalindkomst, 4% (maks. 50.000 kr.)	-312	-312
Skat i alt	449.503	449.503

Tabel 13 – Skatteberegning med privat gæld i virksomhedsordningen, negativ indskudskonto – egen tilvirkning

Det ses af Tabel 13, at renteudgiften for den private gæld på 7.800 kr. er fradraget i virksomhedens indkomst, som beskattes som personlig indkomst. Derfor er den personlige indkomst lavere ved indskud af gæld, end hvis gælden ikke var indskudt. For at sikre, at den selvstændige erhvervsdrivende ikke kan fradrage de private renteudgifter i den personlige indkomst, beregnes der en rentekorrektion som udgør 7.800 kr., som tillægges den personlige indkomst og fradrages som negativ kapitalindkomst. Herved sikrer rentekorrektionen, at den selvstændige erhvervsdrivende ikke opnår et højere rentefradrag for de private renteudgifterne ved at indskyde den private gæld i virksomhedsordningen, og indkomstskatten er derved den samme uanset om den private gæld indskydes i virksomhedsordningen eller holdes udenfor.

I eksemplet er det forudsat at rentekorrektionssatsen er 1 %, og at renten for den private gæld er 1 %. Hvis renten på den private gæld var højere end rentekorrektionssatsen, ville rentekorrektionen ikke udligne den private renteudgift. I dette tilfælde ville den selvstændige erhvervsdrivende få et højere rentefradrag og dermed opnå en fordel ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen.

3.3.4 Kapitalafkastgrundlaget

Ved indtræden i virksomhedsordningen skal der opgøres et kapitalafkastgrundlag, som forskellen mellem virksomhedens aktiver og gæld, der indskydes i virksomheden jf. VSL § 8, stk. 1. Ved opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget fragår endvidere beløb afsat til senere hævnning jf. VSL § 4 og 10, stk. 1, samt indestående på mellemregningskontoen jf. VSL § 4 a.

Kapitalafkastgrundlaget primo indkomståret danner grundlag for beregning af kapitalafkastet, som svarer til forrentning af den investerede kapital i virksomheden (investeret egenkapital), men skal også opgøres ultimo på grund af dets sammenhæng med beregning af rentekorrektion.

I opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget indgår de samme aktiver og gældsposter som ved opgørelse af indskudskontoen. Værdien af aktiverne og gældsposterne ved opgørelse af kapitalafkastgrundlaget er ligeledes de samme som ved opgørelse af indskudskontoen, med undtagelse af fast ejendom som opgøres til den kontante anskaffelsessum jf. VSL § 8, stk. 2.

Kapitalafkastgrundlaget fastfryses ikke, i modsætning til indskudskontoen, hvorfor det påvirkes af værdiændringer for de indskudte aktiver og gældsposter.

3.3.4.1 Kapitalafkast

Kapitalafkastet beregnes efter reglen i VSL § 7. Kapitalafkast beregnes primo indkomståret, og omfatter indkomstperioden ikke et helt år, beregnes det forholdsmæssigt jf. VSL § 7, stk. 2. Kapitalafkastsatsen som bruges til beregning af kapitalafkastet, bliver beregnet ud fra Nationalbankens kassekreditrente som nedrundes med 2 %, dog ikke lavere end 0 %.

Beregning af kapitalafkastet:

$$\text{Kapitalafkastgrundlaget, primo} \cdot \text{Kapitalafkastsatsen (1\%, 2015)} = \text{Kapitalafkast}$$

Kapitalafkastet kan ikke beregnes, hvis der er et negativt kapitalafkastgrundlag, og kan ikke overstige årets skattepligtige overskud i virksomheden.

Kapitalafkastet beskattes som kapitalindkomst, hvilket sker til en lempeligere beskatning end virksomhedens overskud, som beskattes som personlig indkomst. Den selvstændige erhvervsdrivende har derfor interesse i, at kapitalafkastet er så højt som muligt.

Kapitalafkastet kan også opspares i virksomheden jf. VSL § 23 a og PSL § 4, stk. 1, nr. 3. Når det opsparede kapitalafkast senere haves, indregnes det altid i den personlige indkomst.

Hvis en del af kapitalafkastet vedrører finansielle aktiver, kan kapitalafkastet, som er beregnet på baggrund af værdien af de finansielle aktiver, ikke opspares og skal hæves jf. VSL § 4 - ellers anses det for indskudt på indskudskontoen.

3.3.4.2 Kapitalafkastet og den selvregulerende effekt

Kapitalafkastet fungerer også som en værnsregel i virksomhedsordningen mod indskud af privat gæld. Har den selvstændige erhvervsdrivende indskudt privat gæld i virksomhedsordningen for at opnå fuld fradragsværdi for de private renteudgifter, og er indskudskontoen positiv, vil der ikke ske en rentekorrektion. Til gengæld vil den private gæld reducere kapitalafkastgrundlaget og dermed påvirke beregningen af kapitalafkastet, hvilket mindsker fradragsværdien for de private renteudgifter. Dette kaldes for den selvregulerende effekt og er illustreret i Tabel 14.

Eksempel med privat gæld i virksomhedsordning (positiv indskudskonto)	Gæld, privat	Gæld, VSO
Privat gæld	100.000	100.000
Renteudgifter, 1%	-1.000	-1.000
Kapitalafkastgrundlag primo	500.000	400.000
Skatteberegning, kr.	Gæld, privat	Gæld, VSO
Indkomstopgørelse:		
Resultat før/efter renter af virksomhed	300.000	299.000
Kapitalafkast, 1%	-5.000	-4.000
AM-bidrag, 8%	-23.600	-23.600
Personlig indkomst	271.400	271.400
Kapitalindkomst:		
Kapitalafkast, 1%	5.000	4.000
Renteudgifter 1%, privat gæld	-1.000	0
Nettokapitalindkomst	4.000	4.000
Beskæftigelsesfradrag, 8,05% (maks.26.800 kr.)	-23.748	-23.748
Skattepligtig indkomst	251.653	251.653
Bundskat af personlig indkomst + positiv nettokapitalindkomst, 8,08%	22.252	22.252
Sundhedsbidrag, 4%	10.066	10.066
Kommunal indkomstskat, 22,80%	57.377	57.377
Kirkeskat, 0,5%	1.258	1.258
Skatteværdi af personfradrag, 43.400 kr.	-15.355	-15.355
Skat i alt	99.199	99.199

Tabel 14 – selvregulerende effekt – egen tilvirkning

Det ses af eksemplet i Tabel 14, at reduktionen af kapitalafkastgrundlaget og dermed kapitalafkastet opvejer det højere rentefradrag, der opnås ved indskud af privat gæld i virksomhedsordningen – og dermed opnår den selvstændige erhvervsdrivende ingen skattemæssig fordel.

I eksemplet er det forudsat at renten for den private gæld er lig kapitalafkastsatsen på 1 % (2015). Er renten for den private gæld højere end kapitalafkastsatsen, er der en fordel ved at have privat gæld i virksomhedsordningen – så længe indskudskontoen er positiv.

3.3.5 Mellemregningskonto

Virksomhedsloven § 4 a, stk. 1 giver mulighed for, at den selvstændige erhvervsdrivende kan foretage kontante indskud på en mellemregningskonto i stedet for på indskudskontoen jf. VSL § 3, stk. 1. Når der sker indskud på mellemregningskontoen, har den selvstændige erhvervsdrivende et tilgodehavende i virksomheden. I praksis har det den betydning, at den selvstændige erhvervsdrivende kan hæve indestående på mellemregningskontoen skattefrit forud for hæverækkefølgen jf. VSL § 4 a, stk. 3, og dermed kan disponere sit beskatningsgrundlag.

Det er kun muligt at hæve et positivt indestående på mellemregningskontoen jf. VSL 4, stk. 3, 2. pkt. Hvis saldoen på mellemregningskontoen bliver negativ, svarer det til, at den selvstændige erhvervsdrivende har lånt midler af virksomheden, hvilket medfører at saldoen skal udlignes via hæverækkefølgen jf. VSL § 5.

Selvstændige erhvervsdrivende der har afholdt virksomhedens driftsomkostninger af private midler, kan bogføre disse beløb på mellemregningskontoen.

Mellemregningskontoen er uforrentet og kan først oprettes efter indtrædelse i virksomhedsordningen jf. VSL § 4 a, stk. 2.

3.3.6 Hæverækkefølgen

Overførsel af værdier fra virksomheden til den selvstændige erhvervsdrivendes privatøkonomi anses skattemæssigt for foretaget i en bestemt rækkefølge kaldet hæverækkefølgen jf. VSL § 5. Overførslerne til privatøkonomien kan ske på tre måder, disse er:

- Faktisk overførsel af værdier: kontante beløb, værdipapirer, øvrige aktiver og gældsposter.
- Værdier, der anses for overført: Privat brug af virksomhedens bil, multimedier etc.
- Hensættelse til senere hævning: Beløb som virksomheden skylder den selvstændige erhvervsdrivende – for eksempel hvis den selvstændige erhvervsdrivende ønsker at hæve en større del af årets overskud end der faktisk er hævet - for at optimere sin skattebetaling.

Summen af de tre nævnte overførsler udgør årets samlede overførsel, og skal fordeles i hæverækkefølgen, da der er forskel på, hvordan de beløb som overføres til den selvstændige erhvervsdrivende beskattes.

I praksis anvendes den udvidede hæverækkefølge, da der er beløb der kan hæves skattefrit forud for den almindelige hæverækkefølge, hvis de ikke er bogført på mellemregningskontoen. Den udvidede hæverækkefølge er vist i Tabel 15.

Udvidet hæverækkefølge:	
1.	Refusion af driftsomkostninger afholdt privat
2.	Beløb til medarbejdende ægtefælle
Hæverækkefølge:	
3.	Virksomhedsskat jf. VSL § 5, stk. 3
4.	Hensatte kapitalafkast og overskud fra forudgående år jf. VSL § 5, stk. 1, nr. 1 og nr. 2
5.	Årets kapitalafkast efter VSL § 5, stk. 1, nr. 3, litra a
6.	Årets overskud efter kapitalafkast VSL § 5, stk. 1, nr. 3, litra b
7.	Opspartet overskud fra tidligere år VSL § 5, stk. 1, nr. 4
8.	Indestående på indskudskontoen jf. VSL § 5, stk. 1, nr. 1
9.	Beløb ud over indskudskontoen jf. VSL § 5, stk. 2.

Tabel 15 – Udvidet hæverækkefølge – egen tilvirkning

Punkt 1-2: Refusion af omkostninger, som er afholdt privat af den selvstændige erhvervsdrivende, og beløb til en eventuel medarbejdende ægtefælle kan overføres skattefrit.

Punkt 3: Vælger den selvstændige erhvervsdrivende at opspare en del af virksomhedens overskud, skal der betales en foreløbig virksomhedsskat på 23,5 % af det opsparede beløb. Beløb til betaling af virksomhedens skat kan derfor overføres skattefrit.

Punkt 4: Omfatter kapitalafkast og overskud, som er hensat til senere hævning fra året før. Begge beløb er beskattet i forrige indkomstår, og derfor kan de hæves skattefrit.

Punkt 1-4 i den udvidede hæverækkefølge er tvungne hævninger, og hæves der ikke et beløb svarende hertil, skal der tvangsmæssigt afsættes til en senere hævning – ellers vil det indgå på indskudskontoen.

Punkt 5-6: Omfatter beløb som den selvstændige erhvervsdrivende hæver som løn i virksomheden, og beskattes som kapitalindkomst, hvis der er beregnet et kapitalafkast, og personlig indkomst.

Punkt 7: Hæves der et beløb større end punkt 1-6, hæves der af opsparet overskud i virksomheden. Hævning af opsparet overskud fra året før beskattes som personlig indkomst tillagt virksomhedsskatten. Virksomhedsskatten fratrækkes i den endelige samlede skat.

Punkt 8-9: Overføres der et beløb større end punkt 1-7 hæves der af indskudskontoen, som ikke er skattepligtig. Hæves der udover indskudskontoen, så er beløbet skattefrit, men der beregnes rentekorrektion da indskudskontoen er negativ.

3.3.7 Virksomhedens skattemæssige resultat

Virksomhedens skattepligtige indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler i SL § 4-6 jf. VSL § 6, stk. 1.

I virksomhedsordningen er det et krav, at renteindtægter og renteudgifter periodiseres jf. VSL § 6, stk. 2, selvom de ikke er forfaldne. Øvrige finansielle indtægter og udgifter, som for eksempel kursgevinster og -tab skal periodiseres efter reglerne for lagerprincippet i kursgevinstloven.

Hvis der er blandede benyttede aktiver, som indgår i virksomheden skal der i virksomhedens indkomstopgørelse medregnes virksomhedens andel af driftsudgifterne og afskrivningerne.

Beregning af virksomhedens skattepligtige indkomst er vist i Tabel 16.

Virksomhedens skattepligtige indkomst jf. VSL § 6:	
	Virksomhedens indtægter
-	Driftsomkostninger
-	Afskrivninger
-/+	Finansielle indtægter og udgifter
=	Virksomhedens skattepligtige resultat = virksomhedens skattepligtige overskud

Tabel 16 – Skattepligtig indkomst ved anvendelse af virksomhedsordning – egen tilvirkning

3.3.8 Beskatning af virksomhedens skattepligtige overskud

Når virksomhedens skattepligtige resultat er opgjort i henhold til VSL § 6, fastlægger VSL § 10 hvorledes virksomhedens resultat beskattes hos den selvstændige erhvervsdrivende.

Opdeling af virksomhedens skattemæssige overskud kan ske ved brug af ”kassesystemet”⁹, som ses i Figur 2.

Figur 2 – kassesystemet– egen tilvirkning

Det ses af kassesystemet, at virksomhedens skattemæssige overskud opdeles i tre bestanddele:

- 1) Det første udgør et kapitalafkast, som beregnes på baggrund af kapitalafkastgrundlaget og beskattes som kapitalindkomst jf. PSL § 4, stk. 3.

⁹ Figur 7 c, side 147 - Nilsson, I. & Nyhegn-Eriksen, L. (1999)

- 2) Virksomhedens skattepligtige overskud med fradrag for det beregnede kapitalafkast udgør det resterende overskud. Det resterende overskud opdeles i et hævet overskud og indkomst til virksomhedsbeskatning.

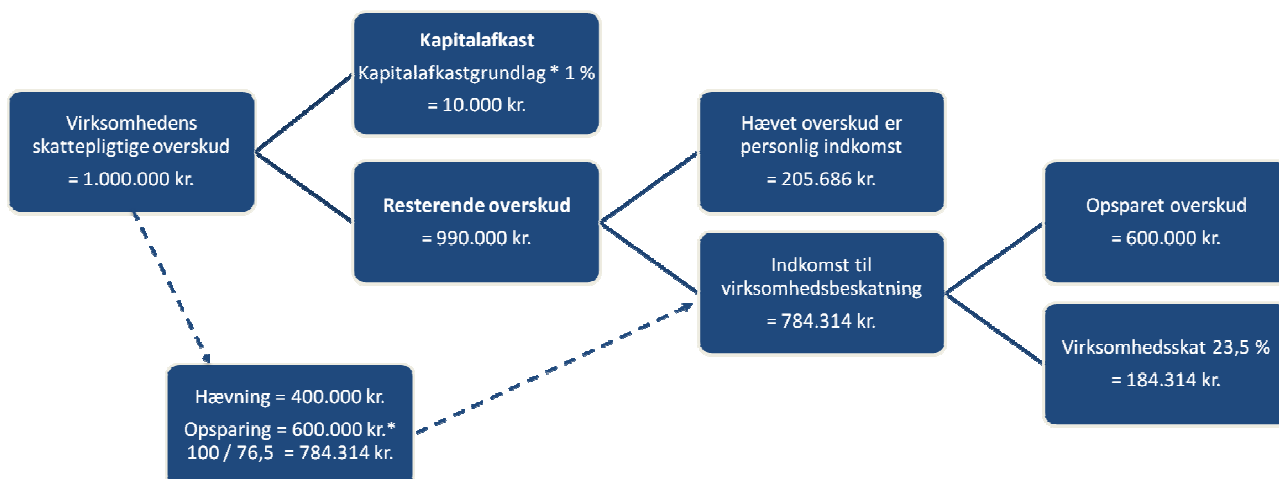
Det hævde overskud medregnes i den selvstændige erhvervsdrivende personlige indkomst jf. VSL § 10, stk. 1 i det indkomstår, hvor overskuddet hæves.

- 3) Overskud der ikke hæves i indkomståret beskattes med en foreløbig virksomhedsskat på 23,5 % (2015) jf. VSL § 10, stk. 2 og indgår på kontoen for opsparet overskud. Den selvstændige erhvervsdrivende har dermed mulighed for at disponere over virksomhedens overskud og udjævne sin skattepligtige indkomst fra år til år.

Konsekvensen ved opsparring af overskud er altså, at der opstår en udskudt skat på forskellen mellem skatteniveauet for personlig indkomst (op til 54,35 %) og den betalte skat 23,5 %.

3.3.9 Optimal hævning

Har den selvstændige erhvervsdrivende i året foretaget hævninger, der gør at den personlige indkomst efter am-bidrag er under bundgrænsen for topskat, har den selvstændige erhvervsdrivende mulighed for at foretage en hensættelse til senere hævning for at optimere årets hævning. Dette kan illustreres med et eksempel, hvor den selvstændige erhvervsdrivende har et overskud på 1.000.000 kr. efter renter og et kapitalafkast på 10.000 kr. I indkomståret har den selvstændige erhvervsdrivende hævet 400.000 kr. I Figur 3 er vist overskudsdisponeringen for den selvstændige erhvervsdrivende i eksemplet.

Figur 3 - Kassesystemet med opsparring af overskud - egen tilvirkning

Det ses af Figur 3, at den personlige indkomst før am-bidrag i eksemplet bliver 205.686 kr. - men den selvstændige erhvervsdrivende ønsker i eksemplet at få en personlig indkomst på 459.200 kr., som er bundgrænsen for topskat før am-bidrag. Derfor skal den selvstændige erhvervsdrivende foretage en større hævning end de 400.000 kr. som er faktisk hævet i indkomståret. Hævningen kan beregnes således:

$$\begin{aligned} & \text{Virksomhedens overskud} - \left(\text{virksomhedens overskud} - \text{kapitalafkast} - \frac{459.200 \text{ kr.}}{0,92} \right) \cdot \frac{100}{76,5} \\ & = 1.000.000 \text{ kr.} - \left(1.000.000 \text{ kr.} - 10.000 \text{ kr.} - \frac{459.200 \text{ kr.}}{0,92} \right) \cdot \frac{100}{76,5} = 624.484 \text{ kr.} \end{aligned}$$

Det vil sige den selvstændige erhvervsdrivende skal foretage en ekstra hævning på:

$$624.484 \text{ kr.} - 400.000 \text{ kr.} = 224.484 \text{ kr.}$$

som hensættes til senere faktisk hævning for at få en personlig indkomst på 459.200 kr. efter am-bidrag.

I eksemplet overstiger kapitalafkastet ikke bundgrænsen for topskat på 41.400 kr., men var dette tilfældet, skal der tages hensyn til det i hensættelsesberegningen.

3.3.10 Underskud i virksomhedsordningen

Et skattemæssigt underskud i virksomheden skal behandles efter reglerne i VSL § 13. Et skattemæssigt underskud modregnes i et eventuelt opsparet overskud fra tidligere indkomstår med tillæg af den tilsvarende virksomhedsskat jf. VSL § 13, stk. 1, 1. pkt. Det vil sige, indestående på kontoen for opsparet overskud reduceres med underskuddet med fradrag af den virksomhedsskat der er tillagt efter 1. pkt. jf. VSL § 13, stk. 1, 2. pkt.

Underskud der ikke kan rummes i opsparet overskud, modregnes i en eventuel positiv kapitalindkomst hos den selvstændige erhvervsdrivende jf. VSL § 13, stk. 2. Kan underskuddet ikke rummes i positiv kapitalindkomst eller er der negativ kapitalindkomst¹⁰, modregnes underskuddet i den selvstændige erhvervsdrivendes personlige indkomst jf. VSL § 13, stk. 3.

Et eventuelt resterende underskud fremføres til modregning udenfor virksomhedsordningen efter personskattelovens regler for de efterfølgende indkomstår – det vil sige først i kapitalindkomst og derefter i personlig indkomst jf. PSL § 13.

---

¹⁰ Gælder samlet for ægtefæller

3.4 Kapitalafkastordningen

Kapitalafkastordningen blev indført i 1993, som et supplement til personskatteloven og reguleres af reglerne i virksomhedsskatteloven. Formålet med indførelsen af kapitalafkastordningen var, at den selvstændige erhvervsdrivende skulle have stort set samme fordele som i virksomhedsordningen, men at ordningen skulle være mere gennemsigtig end virksomhedsordningen (Skovgaard Hansen, C. & Lilja, T. M. m.fl. 2016).

Kapitalafkastordningen er ligesom virksomhedsordningen en skatteberegningsmodel, og der opstår således ikke noget selvstændigt skattesubjekt ved at vælge beskatning efter reglerne i kapitalafkastordningen.

3.4.1 Betingelser for anvendelse af kapitalafkastordningen

Kapitalafkastordningen kan anvendes af fysiske personer som driver selvstændig virksomhed jf. VSL § 22 a, stk. 1, 1. pkt.

I kapitalafkastordningen stilles der, i modsætning til virksomhedsordningen, ikke krav til en regnskabsmæssig opdeling af virksomhedens og den private økonomi - og det er derfor en administrativ lettere ordning end virksomhedsordningen. Den selvstændige erhvervsdrivende skal dog opfylde kravene i mindstekravsbekendtgørelsen jf. VSL § 2, stk. 6 og oplyse kapitalafkastgrundlaget ved indtræden i ordningen (Skovgaard Hansen, C. & Lilja, T. M. m.fl. 2016). Endvidere skal den selvstændige erhvervsdrivendes regnskab udarbejdes, så det indeholder henlæggelser og hævninger på konjunkturudligningskontoen jf. den juridiske vejledning C.C.5.3.2.2.4.

Kapitalafkastordningen er ligesom virksomhedsordningen en valgfri ordning, og tilvælges hvert år ved indgivelse af selvangivelsen jf. VSL § 22 a, stk. 1, sidste pkt. og VSL § 2, stk. 2, 1. pkt.

3.4.2 Kapitalafkastgrundlaget

Når kapitalafkastordningen anvendes er det primært aktiverne, der har en betydning i modsætning til virksomhedsordning, hvor det både er aktiverne og gældsposterne. Det er derfor ikke nødvendigt at opføre en indskudskonto til brug for adskillelse af privat- og virksomhedsøkonomien, men det er nødvendigt at fastlægge, hvilke aktiver der indgår i virksomheden til brug for beregning af et kapitalafkastgrundlag.

Kapitalafkastgrundlaget opgøres primo indkomståret eller ved tidspunktet for opstart af virksomheden jf. VSL § 22 a, stk. 5. Det er ikke nødvendigt at opgøre kapitalafkastgrundlaget ultimo, da der ikke beregnes rentekorrektion i kapitalafkastordningen.

Kapitalafkastgrundlaget opgøres på baggrund af samtlige aktiver der anvendes erhvervsmæssigt jf. VSL § 22 a, stk. 5. De blandede aktiver som kan indgå i kapitalafkastgrundlaget, er de samme som i

virksomhedsordningen, jf. VSL § 22 a, stk. 6 og VSL § 1, stk. 3. Det vil sige, blandede benyttede biler, multimedier, og ejendomme, hvor der er foretaget en vurderingsfordeling for den private og den erhvervsmæssige del af ejendommen.

I kapitalafkastgrundlaget kan finansielle aktiver som likvid beholdning, værdipapirer og finansielle tilgodehavende ikke indgå jf. VSL § 22 a, stk. 7. Omsætningsaktiver som varedebitorer, varelager og igangværende arbejder opgøres under ét som nettoværdien fratrukket gæld til vareleverandører, og indregnes kun hvis nettoværdien er positiv.

Begrundelsen for at finansielle aktiver ikke indgår i kapitalafkastgrundlaget er, at finansielle aktiver normalt beskattes som kapitalindkomst. Hvis de indgår i kapitalafkastgrundlaget får den selvstændige erhvervsdrivende en større kapitalindkomst.

Aktiverne værdiansættes efter samme principper som i virksomhedsordningen, og har den selvstændige erhvervsdrivende flere virksomheder sammenlægges de erhvervsmæssige aktiver til opgørelse af ét kapitalafkastgrundlag jf. VSL § 22 a.

3.4.2.1 Kapitalafkast

Kapitalafkastet beregnes efter reglerne i VSL § 9, som:

$$\text{Kapitalafkastgrundlaget (primo)} \cdot \text{kapitalafkastsatsen (1\%, 2015)} = \text{kapitalafkast}$$

Har virksomheden været i gang i mindre end 12 måneder, reduceres kapitalafkastet forholdsmæssigt, og beskattes som kapitalindkomst.

3.4.2.2 Maksimeringsreglen for kapitalafkast

I kapitalafkastordningen kan kapitalafkastet ikke overstige den største talmæssige værdi af følgende beløb jf. maksimeringsreglen i VSL § 22, stk. 3:

- Den positive personlige indkomst for den selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed, eller
- Den negative nettokapitalindkomst, hvori der ikke er indregnet kapitalafkast efter kapitalafkastordningen. Hvis kapitalindkomsten er positiv, sættes nettokapitalindkomsten til nul.

Begrænsningen i regel nr. 1 skal sikre, at kapitalafkastet ikke kan overstige virksomhedens reelle afkast før renter. I regel nr. 1 opgøres den personlig indkomst som virksomhedens skattemæssige resultat før finansielle indtægter og udgifter. Beløb der er overført til konjunkturudligningskontoen fradrages, mens hævede beløb tillægges.

Begrænsningen i regel nr. 2 er indført, da formålet med kapitalafkastet er at den selvstændige erhvervsdrivende får mulighed for at fratække erhvervsmæssige renteudgifter, og hvis kapitalafkastet er lig nettokapitalindkomsten, har den selvstændige erhvervsdrivende fået fuldt fradrag for de erhvervsmæssige renteudgifter. I nettokapitalindkomsten indgår både private og erhvervsmæssige renteudgifter, men ikke kapitalafkastet.

3.4.3 Virksomhedens skattemæssige resultat

Virksomhedens skattemæssige resultat opgøres efter de almindelige regler i SL § 4-6, idet der i VSL § 22 a ikke er fastsat særlige regler herfor. Grundlaget for beskatning er derfor det samme som i personskatteloven.

I kapitalafkastordningen beskattes de finansielle indtægter og udgifter som kapitalindkomst jf. PSL § 4, og der er ikke behov for at foretage en renteperiodisering.

Ved opgørelsen af det skattemæssige resultat indregnes den forholdsmæssige andel af driftsudgifterne, og afskrivningerne på de blandede aktiver svarende til den erhvervsmæssige anvendelse.

I Tabel 17 er vist en opgørelse af virksomhedens indkomst fordelt efter reglerne i kapitalafkastordningen, som indregnes som personlig indkomst.

Beregning af skattepligtig indkomst ved anvendelse af kapitalafkastordningen:	
	Virksomhedens indtægter
-	Omkostninger
-	Afskrivninger
=	Virksomhedens resultat før renter

Tabel 17 – skattepligtig indkomst ved anvendelse af kapitalafkastordningen – egen tilvirkning

3.4.4 Konjunkturudligning

Selvstændige erhvervsdrivende, der anvender kapitalafkastordningen, kan foretage henlæggelser af ikke hævet overskud på en konjunkturudligningskonto jf. VSL § 22 b. Ved konjunkturudligning opnår den selvstændige erhvervsdrivende mulighed for at udjævne sin personlige skattepligtige indkomst.

Beløb der henlægges på konjunkturudligningskontoen fradrages ved opgørelse af den personlige indkomst i det indkomstår hvor henlæggelsen foretages jf. VSL § 22 b, stk. 1, 2. pkt. og PSL § 3, stk. 2, nr. 8. I henlæggelsesåret fradrages henlæggelsen også ved opgørelsen af den positive nettoindkomst af hensyn til maksimeringsreglen i VSL § 22 a, stk. 3, nr. 1.

Henlæggelsen med fradrag af virksomhedsskat på 23,5 % (2015) skal indbetales på en særskilt bunden konjunkturudligningskonto i banken. Henlæggelse der senere hæves indgår i den selvstændige erhvervsdrivendes personlige indkomst sammen med tillæg af den betalte virksomhedsskat, da der skal

betales arbejdsmarkedsbidrag. Virksomhedsskatten fragår i den endelig skat, så der ikke betales en dobbeltskat. Er den samlede skat negativ efter fradrag af virksomhedsskatten udbetales differencen kontant. Konsekvensen ved henlæggelse af virksomhedens overskud er altså, at der opstår en udskudt skat som skal beregnes som forskellen mellem skatteniveauet for personlig indkomst (op til 54,35 %) og den betalte virksomhedsskat på 23,5 %.

Henlæggelse til konjunkturudligning kan højst udgøre 25 % af virksomhedens skattemæssige resultat før renter i henlæggelsesåret, og skal udgøre mindst 5.000 kr. jf. VSL § 22 b, stk. 1, 4. pkt. I Tabel 18 er vist hvordan henlæggelse til konjunkturudligning udregnes.

Henlæggelse til konjunkturudligning	
	Virksomhedens resultat før renter
-	Henlæggelse* til konjunkturudligning maks. 25 %
=	Resultat herefter
-	Beregnet kapitalafkast
=	Beløb til beskatning som personlig indkomst
	*Henlæggelse:
	Indbetaling af skat til konjunkturudligningskonto, 23,5 %
	Indbetaling på konjunkturudligningskonto, 76,5 %

Tabel 18 – henlæggelse i kapitalafkastordningen – egen tilvirkning

Det er ikke muligt at henlægge i indkomstår, hvor der hæves fra konjunkturudligningskontoen jf. VSL § 22 b, stk. 4. En henlæggelse skal stå på konjunkturudligningskontoen i mindst tre måneder, og skal senest være hævet i det 10. indkomstår efter henlæggelsen er foretaget – ellers sker der en tvangshævning. Henlæggelser til konjunkturudligningskontoen indtægtsføres i den rækkefølge, som de er henlagt jf. VSL § 22 b, stk. 4.

Konjunkturudligningskontoen er en bundet konto, som kontohaveren ikke kan disponere over. Det er derfor ikke muligt at stille kontoen til sikkerhed eller pantsætte kontoen, og indestående er kreditorbeskyttet. Rentetilskrivning på kontoen beskattes som kapitalindkomst efter reglerne i PSL § 4.

3.4.5 Underskud i kapitalafkastordningen

Er den selvstændige erhvervsdrivendes personlige indkomst fra virksomheden før fradrag for konjunkturudligningshenlæggelser og efter fradrag af kapitalafkast negativ, skal det udlignes af tidligere års henlæggelser fra konjunkturudligningskontoen inklusiv tidligere betalt virksomhedsskat af henlæggelsen efter VSL § 22b stk. 7. Den selvstændige erhvervsdrivende har mulighed for at hæve et større beløb end beløbet svarende til underskuddet.

Kan underskuddet i den personlige indkomst ikke udlignes af tidligere års henlæggelser fra konjunkturudligningskontoen, vil underskuddet blive behandlet efter reglerne i PSL § 13.

4 Anpartsselskab

I dette kapitel gennemgås de selskabs- og skatteretlige regler for et anpartsselskab, som den selvstændige erhvervsdrivende kan anvende, som et alternativ til at drive sin virksomhed personligt.

4.1 Betingelsen for anvendelse af anpartsselskab

Et anpartsselskab er omfattet af reglerne i selskabsloven § 1, stk. 1. Et anpartsselskab er et selvstændigt retssubjekt, der med en formuemasse driver en erhvervmæssig virksomhed. En erhvervmæssig virksomhed er ikke defineret i selskabsloven, men det fremgår af bemærkningerne til loven og af retspraksis, at en erhvervsvirksomhed er en virksomhed, der har til formål at indvinde økonomisk overskud. Det behøves dog ifølge retspraksis ikke at være en aktiv virksomhed, det kan for eksempel også være et selskab der foretager investering i kapitalandele i andre selskaber eller formueforvaltning. Der er derfor en bred definition af, hvilke aktiviteter der kan udøves i et anpartsselskab ifølge selskabsloven, men der er dog visse erhverv som ikke må drives i et anpartsselskab - disse er: taxikørsel, apoteker, dispachør, auktionsholder, translatør og tolk og bankforretning (Friis Hansen, S., & Krenchel, J.V. 2014).

Anpartsselskabet er også et selvstændigt skattesubjekt, og derfor sker beskatning af virksomhedens indkomst i selskabet og ikke hos ejeren jf. selskabsskatteloven (SEL) § 1, stk. 1, nr. 1. Det er derfor i de skatteretlige regler afgørende, at selskabet anses for rette indkomstmodtager, for at indkomsten kan opgøres og beskattes i selskabet. Det fremgår af praksis, at personer der opfylder kriterierne for at være selvstændig erhvervsdrivende som omtalt i kapitel 2, kan drive sin virksomhed i et anpartsselskab, da anpartsselskabet anses for rette indkomstmodtager, også selvom det er den fysiske person der udøver den erhvervmæssige aktivitet. Det fremgår dog tydeligt af retspraksis, at en lønmodtager eller honorarmodtager ikke anses for selvstændig erhvervsdrivende, og derfor ikke kan placere sine indtægter i et anpartsselskab, da det er personen der er rette indkomstmodtager og ikke selskabet (Friis Hansen, S., & Krenchel, J.V. 2014).

4.2 Stiftelse af anpartsselskab

Stiftelse af et anpartsselskab kan foretages af én eller flere fysiske eller juridiske personer jf. selskabsloven § 24. Stiftelse af et anpartsselskab kræver udarbejdelse af et stiftelsesdokument sammen med selskabets vedtægter, som indsendes til Erhvervsstyrelsen jf. selskabsloven § 25.

Stiftelsesdokumentet skal indeholde; stifterens navn og adresse, tegningskurs og frist for tegningen af anparterne, stiftelsesdato, regnskabsår, selskabets ledelse og eventuel revisor, samt om der er særlige forhold eller rettigheder ved stiftelsen jf. selskabsloven § 26 og 27.

Selskabets vedtægter er selskabets individuelle retsgrundlag og skal som minimum indeholde; selskabets navn, formål, anpartskapitalens størrelse og fordeling, anpartshavernes rettigheder, selskabets ledelse, indkaldelse til generalforsamling og selskabets regnskabsår jf. selskabsloven § 28 og 29.

I selskabets formål, skal det tydeligt fremgå, hvilken erhvervmæssig aktivitet selskabet udøver. Dette er afgørende for, om anpartsselskabet kan anses som den rette indkomstmodtager for den erhvervmæssige aktivitet. Vedtægterne er ligeledes retsligt forpligtende for selskabet og dets ejer overfor tredje part, og må ikke være i strid med reglerne i selskabsloven (Friis Hansen, S., & Krenchel, J.V. 2014).

Anpartsselskabet skal registreres hos Erhvervsstyrelsen jf. selskabsloven § 9, og der skal indskydes en kapital på minimum 50.000 kr. jf. selskabsloven § 4, stk. 2. Kapitalindskuddet kan ske både i form af kontanter og aktiver jf. selskabsloven § 35, og som modydelse får ejeren, også kaldet hovedaktionæren jf. ABL § 4 anparterne i anpartsselskabet.

Indskyder den selvstændige erhvervsdrivende kontanter i selskabet, er de hverken skattepligtige for selskabet eller fradragsberettiget for den selvstændige erhvervsdrivende. Kontantbeløbets størrelse svarer til anskaffelsessummen for anparterne i virksomheden ved en senere afståelse, som er skattepligtig for den selvstændige erhvervsdrivende jf. ABL § 12 (Pedersen, J. m.fl. 2015).

Indskyder den selvstændige erhvervsdrivende aktiver, skal de indskydes til den aktuelle handelsværdi. Handelsværdien vil være selskabets anskaffelsessum. Den selvstændige erhvervsdrivende vil blive anset for at have afstået aktiverne til selskabet, og der vil ske en realisationsbeskatning for de enkelte aktiver (Pedersen, J. m.fl. 2015).

Et anpartsselskab har pligt til at udarbejde et regnskab efter reglerne i bogføringsloven, BFL § 1, stk. 1, og er omfattet af reglerne i årsregnskabsloven § 1, stk. 1. Regnskabet skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, som offentliggør regnskabet på cvr.dk. Et anpartsselskab skal ligeledes udarbejde et skatteregnskab jf. mindstekravsbekendtgørelsen.

Indkomståret for selskabet er som udgangspunkt kalenderåret jf. SEL § 10, stk. 1, men der kan også vælges et forskudt indkomstår jf. SEL § 10, stk. 1, 2. og 3. pkt.

4.3 Hæftelse i anpartsselskabet

Ejeren hæfter ikke personligt for selskabets forpligtigelser, men alene med det indskud som ejeren har indskudt jf. selskabsloven § 1, stk. 2. Ejeren har ret til andel i anpartsselskabets overskud i forhold til hans ejerandel jf. selskabsloven § 1, stk. 2 - medmindre andet er anført i vedtægterne.

Selskabets kapitalindskud på 50.000 kr. er kun et krav ved stiftelsen, men selskabets ledelse skal hele tiden sørge for, at selskabet har det fornødne kapitalberedskab. Kapitalberedskabet indbefatter, at selskabet har tilstrækkelig kapital til selskabets drift, og dermed kan betale dets forpligtigelser. Selskabets ledelse kan

ifaldes erstatningsansvar, hvis den ikke standser driften hvis selskabet ikke er i stand til at betale sine regninger jf. selskabsloven § 115 og 118.

4.4 Generalforsamling og ledelse af anpartsselskab

Generalforsamlingen er selskabets øverste organ jf. selskabsloven § 76. På generalforsamlingen vælges selskabets ledelse og revisor, og regnskabet og en eventuel udbyttebetaling godkendes. Beslutninger på generalforsamlingen bestemmes af ejeren af selskabet, og dermed af den selvstændige erhvervsdrivende, som ejer alle anparterne (Friis Hansen, S., & Krenchel, J.V. 2014).

Ledelsen i et anpartsselskab kan bestå af en bestyrelse og en direktion, et tilsynsråd og en direktion eller en direktion jf. selskabsloven § 111. I en mindre erhvervsvirksomhed vælger ejeren oftest at indsætte sig selv som direktør, og undlader at ansætte en bestyrelse eller et tilsynsråd, så den selvstændige erhvervsdrivende selv kan foretage beslutninger for den daglige drift af selskabet (Friis Hansen, S., & Krenchel, J.V. 2014).

4.5 Aktiver og passiver der kan indgå i anpartsselskabet

Den store forskel på at drive en virksomhed som anpartsselskab frem for personlig virksomhed er, at virksomhedens formuemasse er ejet af selskabet og dermed er adskilt fra ejeren. Der kan derfor kun indgå erhvervsmæssige aktiver og passiver i selskabet.

4.6 Skattepligtig indkomst og overskud for selskabet

Indkomstopgørelsen for et anpartsselskab opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler i SL § 4-6 jf. SEL § 8, stk.1. Selskabet skal derfor medregne alle indtægter som selskabet har retlig adkomst til i den skattepligtige indkomst jf. SL § 4, og have fradrag for udgifter som de har forpligtet, der har været med til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten jf. SL § 6.

Et anpartsselskab er ligeledes omfattet af kapitalgevinstlovingen, og de skattepligtige fortjenester og tab opgøres med udgangspunkt i reglerne i ABL, EBL, KGL og AL som nævnt i afsnit 3.1.

Renteindtægter og udgifter skal periodiseres i indkomståret jf. LL § 5, stk. 4, og der er i SEL § 11 indført fradragsbegrænsningsregler for nettorenteudgifter over 21,3 mio. kr.

I Tabel 19 er vist anpartsselskabets skattepligtige indkomst.

Anpartsselskabets skattepligtige indkomst:	
	Indtægter
-	Driftsomkostninger
-	Afskrivninger
-/+	Finansielle indtægter og udgifter
=	Selskabets skattepligtige resultat

Tabel 19 – Anpartsselskabets skattepligtige indkomst – egen tilvirkning

Selskabets overskud er underlagt en selskabsskat på 23,5 % (2015) jf. SEL § 17, som er den samme sats som for en selvstændige erhvervsdrivende der driver sin virksomhed ved brug af reglerne i virksomhedsordningen. Ejeren af selskabet kan derfor ligesom i virksomhedsordningen opspare selskabets overskud mod en foreløbig skat på 23,5 % - og bliver først beskattet af det opsparede overskud, når det hæves som udbytte.

Der påhviler også den selvstændige erhvervsdrivende der ejer et anpartsselskab en udskudt skat. Den udskudte skat beregnes på baggrund af en avanceberegning, som er anskaffelsessummen fratrukket afståelsessummen, som udgør værdien af selskabet. Derfor har den selvstændige erhvervsdrivende en latent skat ligesom i virksomhedsordningen af det opsparede overskud, men hvis selskabet senere afstås eller ophører og det opsparede overskud ikke er udloddet forinden, afhænger den udskudte skat af, om der er en fortjeneste ved afståelse af anparterne eller ved ophør af selskabet (Pedersen, J. m.fl. 2015).

4.7 Beskatning af løn fra selskabet til ejeren

Den selvstændige erhvervsdrivende der udøver sin virksomhed i et anpartsselskab, skal modtage løn for det arbejde, som den selvstændige erhvervsdrivende udfører. Løn er fradragsberettiget for selskabet, da det er med til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten i selskabet jf. SL § 6. Løn fra selskabet til ejeren beskattes i ejerens personlige indkomst jf. PSL § 3, og er arbejdsmarkedsbidragspligtigt.

Handelsmæssige eller økonomiske transaktioner mellem selskabet og dets ejer, som ejer mere end 50 % af anparterne og udøver bestemmende indflydelse jf. LL § 2, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, skal altid foregå efter princippet om armslængdevilkår jf. LL § 2, stk. 1. Princippet om armlængdevilkår betyder, at det skal foregå på markedsvilkår, som hvis det var en handel eller økonomisk transaktion med en uvildig tredje part.

Derfor skal lønftalen med selskabet modsvare det beløb, som selskabet ville udbetale til en tredje part, der udfører en tilsvarende arbejdsindsats (Pedersen, J. m.fl. 2015).

4.8 Beskatning af udbytte fra selskabet til ejeren

Den selvstændige erhvervsdrivende der ejer anparterne i selskabet, kan vælge at få udbetalt et udbytte, som svarer til afkastet af investeringen i selskabet. Udbytte fra selskabet til ejeren, indgår i ejerens skattepligtige indkomst jf. LL § 16 a og beskattes som aktieindkomst jf. PSL § 4 a. Beskatning af aktieindkomst udgør 27 % af de første 49.900 kr. og 42 % af beløb derover (2015).

Udbytte til ejeren er ikke fradragsberettiget for selskabet, og må ikke overstige de frie reserver i selskabet. De frie reserver består af opsparede overskud. Selskabet må ikke udlodde de bundne reserver, som består af selskabskapital og eventuelle vedtægtsbestemte reserver. Ejeren har ved udlodning ansvaret for, at udlodningen er forsvarlig i forhold til selskabets økonomi (Pedersen, J. m.fl. 2015).

4.9 Beskatning af løn og udbytte fra selskabet til ejeren

I Tabel 20 er beregnet de marginale skatteprocenter for udbetaling af udbytte og løn fra selskabet til ejeren.

Aktieindkomst	Under 49.900 kr.	Over 49.900 kr.	Personlig indkomst	Under 459.200 kr. efter am-bidrag	Over 459.200 kr. efter am-bidrag
Selskabsindkomst (100)			Am-bidrag	8,00%	8,00%
Selskabsbeskatning (23,5 % af 100)	23,50%	23,50%	Kommune, kirke og sundhedsbidrag	27,30%	27,30%
Udlodning (100-23,5 = 76,5 * 27 %)	20,66%		Bundskat	8,08%	8,08%
Udlodning (100-23,5 = 76,5 * 42 %)		32,13%	Beskæftigelsesfradrag	805,00%	
			Topskat		15,00%
Marginalskatteprocent	44,16%	55,63%	Marginalskatteprocent	38,35%	54,35%

Tabel 20 – marginale skattesatser for udbytte og løn – egen tilvirkning

Den selvstændige erhvervsdrivende skal ifølge de beregnede marginalsatser i Tabel 20 udbetale løn og udbytte i følgende rækkefølge, for at opnå den optimale indkomstskat: 1. Løn op til grænsen for topskat, 2. Udbytte op til 49.900 kr. 3. Opsparing af overskud i selskabet til fremtidigt udbytte, 4. Løn over grænsen for topskat, 5. Udbytte over 49.900 kr.

4.10 Øvrige overførsler mellem selskabet og ejeren

Foreligger der yderligere overførsler mellem selskabet og ejeren, skal det altid ske på armlængdevilkår jf. LL § 2, når ejeren har bestemmende indflydelse, og er overførslerne skattepligtige medregnes de i selskabet og ejerens skattepligtige indkomst jf. LL § 16 a.

Selskabet må dog ikke direkte eller indirekte stille midler til rådighed for ejeren som har bestemmende indflydelse jf. LL § 2. Dette omfatter, at der ikke må ydes lån eller stilles sikkerhed for ejeren i selskabets aktiver jf. selskabsloven § 210. Efter LL § 16 e anses overførsel som er omfattet af selskabsloven § 210, for en hævning fra selskabet uden tilbagebetalingspligt. Dette indebærer, at overførslen skal beskattes som udbytte hos ejeren. Det er dog alene skatteretligt, at lånet er uden tilbagebetalingspligt, da lånet selskabsretligt stadig skal tilbagebetales, hvilket dog ikke medfører en skattepligtig indtægt for selskabet (Pedersen, J. m.fl. 2015).

4.11 Underskud i anpartsselskabet

Underskud i et anpartsselskab kan fremføres i fremtidige indkomster jf. SEL § 12. Selskabet kan altid modregne et beløb på op til 7,7 mio. kr. (2015) i positiv skattepligtig indkomst. Har selskabet et resterende underskud, kan det højst nedbringe den resterende indkomst med 60 %.

Underskud i anpartsselskaber kan fremføres i ubegrænset tid, og til senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i det pågældende indkomstår.

5 Analyse af ændringerne i virksomhedsskatteloven fra 2014

Den 16. september 2014 blev der ved lov nr. 992¹¹ vedtaget en række ændringer til virksomhedsskatteloven. Baggrunden for lovændringen var, at Skatteministeriet var blevet gjort opmærksom på, at en række selvstændige erhvervsdrivende havde anvendt lavt beskattede midler i virksomhedsordningen til at finansiere deres private forbrug¹².

I de følgende afsnit analyseres først de metoder der blev brugt til at udnytte virksomhedsordningen, og derefter analyseres selve lovændringen, og dens konsekvenser for de selvstændige erhvervsdrivende.

5.1 Indskud af privat gæld før lovændringen

Den ene metode der var brugt til at udnytte virksomhedsordningen ifølge Skatteministeriet¹², var indskud af privat gæld i virksomhedsordningen ved opstart af den selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed. Indskud af privat gæld i virksomhedsordningen var gjort med henblik på at opnå to skattemæssige fordele:

- Større skattefradrag for renteudgifter for privat gæld
- Brug af opsøret overskud til at afdrage privat gæld

Fradragsværdien af renteudgifter i virksomhedsordningen udgør op til 54,35 %, da renteudgifter fratrækkes i virksomhedens skattepligtige indkomst. Hvis gælden ikke var indskudt i virksomheden, fradages renterne som negativ nettokapitalindkomst, hvor fradragsværdien udgør 31,3 %¹³. Den selvstændige erhvervsdrivende opnår dermed et større skattefradrag for renteudgifterne ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen.

Da virksomhedsordning ikke skelner mellem private og erhvervs-mæssige renteudgifter, er der indført værnereglen om rentekorrektion ved negativ indskudskonto. Rentekorrektionen er som vist i eksemplet i afsnit 3.3.3 kun effektiv, såfremt rentekorrektionssatsen er lig renten for den private gæld. Hvis renten på den private gæld er højere, vil rentekorrektionen ikke udligne rentefradraget i virksomhedens indkomst, hvilket giver et højere rentefradrag for den private gæld.

Uanset størrelsen af det skattemæssige fradrag for de private renteudgifter har det alligevel været en fordel, at placere privat gæld i virksomhedsordningen, idet den selvstændige erhvervsdrivende har kunnet finansiere afdragene på den private gæld med opsørede overskud i virksomhedsordningen, som er beskattet med en foreløbig virksomhedsskat på 23,5 %. Hvis gælden var placeret uden for virksomhedsordningen skulle den selvstændige erhvervsdrivende foretage hævninger af virksomhedens overskud som beskattes med op til 54,3

---

¹¹ <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=164677>

¹² <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/bilag/1/1379716.pdf> 15-02-2016

¹³ 27,3 %, over 50.000 kr.

% i den personlige indkomst ved topskat. Dermed havde den selvstændige erhvervsdrivende et mindre beløb til at afdrage den private gæld med. Provenuet fra den indskudte gæld kunne tilmed placeres i den selvstændige erhvervsdrivendes privatøkonomi til privat forbrug.

I Tabel 21 er illustreret et eksempel, hvor den selvstændige erhvervsdrivende har indskudt en privat gæld i virksomhedsordningen, og renten for den private gæld er sat til 4 %, og kapitalafkastsatsen, som før lovændringen blev brugt til at beregne rentekorrektion er sat til 1 %.

Eksempel med privat gæld i virksomhedsordning (negativ indskudskonto)	Gæld, privat	Gæld, VSO
Privat gæld	780.000	0
Renteudgifter, 4%	-31.200	0
Indskudskonto	0	-780.000
Skatteberegning, kr.	Gæld, privat	Gæld, VSO
Indkomstopgørelse:		
Resultat før/efter renter af virksomhed	1.000.000	968.800
Rentekorrektion 1%		7.800
Opsparet overskud		-100.000
AM-bidrag, 8%	-80.000	-70.128
Personlig indkomst	920.000	806.472
Kapitalindkomst:		
Rentekorrektion, 1 %	0	-7.800
Renteudgifter, privat 4 %	-31.200	0
Nettokapitalindkomst	-31.200	-7.800
Beskæftigelsesfradrag, 8,05% (maks.26.800 kr.)	-26.800	-26.800
Skattepligtig indkomst	862.000	771.872
Topskat (personlig indkomst udover 459.200 kr.), 15%	69.120	52.091
Bundskat af personlig indkomst + positiv nettokapitalindkomst, 8,08%	74.336	65.163
Sundhedsbidrag, 4%	34.480	30.875
Kommunal indkomstskat, 22,80%	196.536	175.987
Kirkeskat, 0,5%	4.310	3.859
Skatteværdi af personfradrag, 43.400 kr.	-15.355	-15.355
Nedslag for nettokapitalindkomst, 4% (maks. 50.000 kr.)	-1.248	-312
Virksomhedsskat		23.500
Skat i alt	442.179	405.936
Udskudt skat	0	30.850
Skat i alt, uden opsparing/henlæggelse	0	436.786

Tabel 21 – Beregning ved placering af gæld i VSO – egen tilvirkning

I eksemplet i Tabel 21 er der indskudt en privat gæld på 780.000 kr., så indskudskontoen er negativ, hvorfor der skal beregnes en rentekorrektion. Rentekorrektionen skal som beskrevet i afsnit 3.3.3 neutralisere de skattemæssige fordele, der er ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen, så renteudgifterne ikke bliver trukket fra i den personlige indkomst til en højere skatteværdi end private renteudgifter som fratrækkes i kapitalindkomsten. I eksemplet er renten for den private gæld 3 % højere end kapitalafkastsatsen og derfor opvejer rentekorrektionen ikke de private renteudgifter som fradrages i den personlige indkomst. Derfor er

den personlige indkomst lavere ved indskud af privat gæld i virksomhedsordningen, end hvis gælden var holdt udenfor virksomhedsordningen.

Den selvstændige erhvervsdrivende opnår derfor et højere skattemæssigt rentefradrag på 5.393 kr., der beregnes som forskellen på marginalskat på personlig indkomst og negativ nettokapitalindkomst multipliceret med forskellen på de private renteudgifter og rentekorrektionen.

Forskellen er beregnet således: $(54,35 \% - 31,3 \%) \cdot (31.200 \text{ kr.} - 7.800 \text{ kr.}) = 5.393 \text{ kr.}$

I eksemplet har den selvstændige erhvervsdrivende også valgt at opspare 100.000 kr. af overskuddet i virksomheden, som virksomhedsindkomst mod en foreløbig skat på 23,5 % svarende til 23.500 kr. De resterende 76.500 kr. opspares på virksomhedens konto for opsparet overskud, og kan bruges til afvikling af den private gæld som er indskudt i virksomhedsordningen.

Hvis den selvstændige erhvervsdrivende havde hævet de 100.000 kr. som personlige indkomst ville den selvstændige erhvervsdrivende i stedet skulle betale en skat på 54.350 kr., og ville efter skat have haft 45.650 kr. til at afdrage på den private gæld. Det vil sige at den selvstændige erhvervsdrivende har en skattebesparelse på 30.850 kr., som kan bruges til ekstra afvikling af den private gæld.

De 5.393 kr. og 30.850 kr. udgør tilsammen en skattemæssig besparelse på 36.243 kr. som netop udgør forskellen i indkomstkatten med og uden indskud af privat gæld i virksomhedsordningen.

Skattebesparelsen på 30.850 kr. er dog kun en udskudt skat, som den selvstændige erhvervsdrivende senere skal betale ved hævning af det opsparede overskud eller ved udtræden af virksomhedsordningen. Men hvis den selvstændige erhvervsdrivende aldrig hæver der opsparede overskud, udtræder af virksomhedsordningen eller ikke har mulighed for at betale den udskudte skat, risikerer Staten at gå glip af et skatteprovenu.

5.2 Sikkerhedsstillelse med aktiver i virksomhedsordningen før lovændringen

Den anden metode, som ifølge Skatteministeriet var anvendt af de selvstændige erhvervsdrivende, var at stille aktiver i virksomheden til sikkerhed for privat gæld. Herved undgik den selvstændige erhvervsdrivende at hæve opsparet overskud og blive beskattet i den personlige indkomst. I Tabel 22 er illustreret et eksempel hvor den selvstændige erhvervsdrivende har stillet sikkerhed på 765.000 kr. i virksomhedens aktiver. Det er i eksemplet forudsat, at den selvstændige erhvervsdrivende ingen privat formue har, og at kapitalafkastgrundlaget og indskudskontoen er nul primo og ultimo.

Eksempel med sikkerhed i aktiver i virksomhedsordningen for privat gæld	Ingen sikkerhed	Sikkerhed, VSO
Sikkerhed		765.000
Kassekredit, privat		765.000
Skatteberegning, kr.	Gæld, privat	Gæld, VSO
Indkomstopgørelse:		
Resultat før/efter renter af virksomhed	1.000.000	1.000.000
Rentekorrektion 1%		0
Opsparet overskud		-1.000.000
AM-bidrag, 8%	-80.000	0
Personlig indkomst	920.000	0
Kapitalindkomst:		
Rentekorrektion, 1 %	0	0
Renteudgifter, privat 4 %	0	0
Nettokapitalindkomst	-	-
Beskæftigelsesfradrag, 8,05% (maks.26.800 kr.)	-26.800	0
Skattepligtig indkomst	893.200	-
Topskat (personlig indkomst udover 459.200 kr.), 15%	69.120	0
Bundskat af personlig indkomst + positiv nettokapitalindkomst, 8,08%	74.336	0
Sundhedsbidrag, 4%	35.728	0
Kommunal indkomstskat, 22,80%	203.650	0
Kirkeskat, 0,5%	4.466	0
Skatteværdi af personfradrag, 43.400 kr.	-15.355	0
Nedslag for nettokapitalindkomst, 4% (maks. 50.000 kr.)	0	0
Virksomhedsskat		235.000
Skat i alt	451.945	235.000
Udskudt skat	0	216.945
Skat i alt, uden opsparing/henlæggelse	451.945	451.945

Tabel 22 – Sikkerhedsstillelse for privat gæld – egen tilvirkning

I eksemplet i Tabel 22 har den selvstændige erhvervsdrivende et overskud i virksomheden på 1.000.000 kr. Hvis den selvstændige erhvervsdrivende hæver hele overskuddet, udløser det en samlet indkomstskat på i alt 451.945 kr. Hvis den selvstændige erhvervsdrivende i stedet for at hæve hele virksomhedens overskud opsparer hele overskuddet som virksomhedsindkomst, udløser det en foreløbig virksomhedsskat på 235.000 kr. De resterende 765.000 kr. placeres på virksomhedens konto for opsparet overskud. Da den selvstændige erhvervsdrivende i eksemplet kun har hævet til betaling af virksomhedsskatten på 235.000 kr., er der ikke hævet et beløb til privat forbrug. Derfor optager den selvstændige erhvervsdrivende en kassekredit i banken på 765.000 kr., som kan finansiere privatforbruget med pant i virksomhedens opsparede overskud. I praksis tager banken pant i virksomhedens indlånskonto, da kontoen for opsparede overskud kun er en bogholderimæssig post i virksomhedens skatteregnskab, og ikke nødvendigvis et udtryk for, at der er 765.000 kr. i likvide midler i virksomheden.

I eksemplet, vil den selvstændige erhvervsdrivende altså have 765.000 kr. til privatforbrug mod betaling af en skat på 235.000 kr. Hvis den selvstændige erhvervsdrivende havde hævet hele virksomhedens overskud havde det udløst en skat på 451.945 kr. og den selvstændige erhvervsdrivende ville have haft mulighed for at have et privatforbrug på 548.055. Forskellen udgør 216.945 kr. og svarer til den udskudte skat af det opsparede overskud, som dog først betales ved en senere hævning eller ved udtræden af virksomhedsordningen. Staten går dermed glip af et stort skatteprovenu, hvis den selvstændige erhvervsdrivende aldrig hæver det opsparede overskud eller udtræder af virksomhedsordningen.

5.3 Lovændringen

På baggrund af den omtalte udnyttelse af virksomhedsordningen i afsnit 5.1 og 5.2, vedtog regeringen den 16. september 2014 lovændringen, som indeholdt fire hovedelementer:

- Rentekorrektionsatsen forhøjes effektivt med 3 procentpoint i forhold til kapitalafkastsatsen jf. VSL § 9 a
- Selvstændige erhvervsdrivende kan fremover kun spare op i virksomhedsordningen, hvis indskudskontoen er nul eller positiv jf. VSL § 11, stk. 4.
- Stilles aktiver i virksomheden til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse for overført til den selvstændige erhvervsdrivende jf. VSL § 10, stk. 6.
- Selvstændige erhvervsdrivende der per 11. juni 2014 anvender virksomhedsordningen og har stillet aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for privat gæld, eller har en negativ indskudskonto, kan fremover ikke spare op i virksomhedsordningen. Det gælder dog kun, hvis summen af den negative indskudskonto og sikkerhedsstillelsen tilsammen overstiger bagatelgrænsen på 500.000 kr. jf. VSL § 3, stk. 6.

Lovændringen trådte i kraft den 16. september med virkning fra lovforslagets fremsættelse den 11. juni 2014, for at undgå utilsigtet udnyttelse i perioden fra lovforslaget fremsættelse til vedtagelsen af lovændringen.

5.4 Rentekorrektion efter lovændringen

Med det formål at forhindre, at den selvstændige erhvervsdrivende udnyttede rentekorrektionens manglende effekt ved indskud af privat gæld, ændrede lovgiver reglen for beregning af rentekorrektion. Før lovændringen blev rentekorrektionen beregnet på baggrund af kapitalafkastsatsen, som var beregnet ud fra Nationalbankens kassekreditrente nedrundet med 2 %, da kapitalafkastsatsen var udtryk for en afkastsats.

Derfor blev reglen for rentekorrektion ændret til at skulle beregnes efter VSL § 9 a, hvor der blev indført en rentekorrektionssats gældende fra indkomståret 2015¹⁴, der fremadrettet beregnes én gang årligt, og som skal være 3 procentpoint højere end kapitalafkastsatsen, så rentekorrektionen er mere markedskonform.

Fordelen ved at indskyde privat gæld og opnå et højere rentefradrag blev dermed mindre som en følge af den højere rentekorrektion, men er renten højere for den private gæld end rentekorrektionssatsen vil det stadig være en fordel at indskyde den private gæld, som vist i eksemplet i afsnit 5.1.

5.5 Negativ indskudskonto efter lovændringen

Som det næste ønskede lovgiver at ramme selvstændige erhvervsdrivende, der har en negativ indskudskonto, fordi de har indskudt privat gæld i virksomhedsordningen, så de ikke har mulighed for at bruge opsparret overskud til at afvikle den indskudte private gæld, som der er redegjort for i afsnit 5.1, hvilket var den største fordel ved at indskyde den private gæld.

Lovgiver indførte derfor en ny værnsregel i VSL § 11, stk. 4, som lød: *Er betingelserne i stk. 1, 1 pkt., opfyldte, kan der ikke foretages foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2.*

Den selvstændige erhvervsdrivende kunne derfor fra den 11. juni 2014 og fremadrettet ikke spare op i virksomhedsordningen, hvis indskudskontoen er negativ primo eller ultimo 2014 eller i de efterfølgende indkomstår - også selvom kapitalafkastgrundlaget er nul eller positivt.

Den selvstændige erhvervsdrivende skulle derfor foretage en delopgørelse af indkomsten fra perioden 1. januar til 10. juni 2014, hvis indskudskontoen var negativ, da lovændringen ikke ramte opsparede overskud fra denne periode. I delopgørelsen kunne den selvstændige erhvervsdrivende fordele indtægterne og udgifterne forholdsmæssigt, såfremt dette gav en fordel, hvis størstedelen af indtægterne for eksempel lå i andet halvår.

Konsekvensen for den selvstændige erhvervsdrivende, hvis indskudskontoen er negativ, er at der sker en faktisk hævning af årets overskud. Hvis årets overskud ikke er hævet inden fristen for selvangivelsen, vil det blive indsat på indskudskontoen for at gøre indskudskontoen positiv jf. bemærkninger til lovforslaget. I praksis kan den selvstændige erhvervsdrivende dog hensætte et beløb svarende til overskuddet til senere faktisk hævning, når det beskattes i indkomståret jf. Skats juridiske vejledning C.C.5.2.10.

En negativ indskudskonto kan dog også opstå, hvis den selvstændige erhvervsdrivende har hævet mere end virksomhedens overskud og indestående på indskudskontoen. I VSL § 11, stk. 4 sidestilles dette eksempel

---

¹⁴ For skattepligtige som den 11. juni 2014 har påbegyndt indkomståret 2015, gælder rentekorrektionssatsen jf. VSL § 9 a, først for indkomståret 2016.

med, at der er indskudt privat gæld, da der forlods er hævet mere i virksomheden, end der er tjent jf. spørgsmål 11 til lovforslaget¹⁵.

Et andet eksempel, som Finansrådet nævner i et høringssvar¹⁶, er en selvstændig erhvervsdrivende, der udlejer en én-eller-to familiers ejendom, som tidligere har været anvendt til privat beboelse. Da ejendommens værdi var højere eller lig gældens kursværdi var indskudskontoen nul eller positiv ved opstart af virksomhedsordningen. Når ejendommen senere sælges overføres provenuet fra salget af ejendommen til privatøkonomien, fordi det er skattefrit jf. parcelhusreglen. Beløbet fragår indskudskontoen, og indskudskontoen kan dermed blive negativ, hvis der ikke er opsparet overskud i virksomheden.

Finansrådet foreslår derfor, at indskudskontoen i dette tilfælde løbende kan nulstilles med Skats godkendelse, da gælden i eksemplet ikke er privat. Lovgiver vil dog ikke afvige reglerne om nulstilling af indskudskontoen, da de i deres bemærkning til Finansrådets forslag nævner, at det vil være svært at sikre, at den negative indskudskonto ikke skyldes privat gæld.

Lovændringen rammer derved også selvstændige erhvervsdrivende som har en negativ indskudskonto, som ikke er opstået på grund af, at de bevist har indskudt privat gæld, og den selvstændige erhvervsdrivende kan derved ikke spare op i virksomheden før indskudskontoen er nulstillet eller gjort positiv.

5.6 Sikkerhedsstillelse med virksomhedens aktiver efter lovændringen

Den anden metode som var brugt til at omgå reglerne i virksomhedsskatteloven, var at stille sikkerhed i virksomhedens aktiver for privat gæld, som beskrevet i afsnit 5.2. Derfor blev der i VSL § 10, stk. 6 indsat en ny værnsregel for sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver, der lød: *Stilles aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsen størrelse for overført til den skattepligtige, jf. dog stk. 7-9. Opgørelsen af beløbet sker på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed.*

Reglen i VSL § 10, stk. 6 var som udgangspunkt gældende for al gæld som ikke indgår i virksomheden jf. lovttekstens udformning. Der blev dog i VSL § 10, stk. 7-9 indsat tre undtagelser til stk. 6, som er følgende:

- VSL § 10, stk. 7: Stk. 6 gælder ikke for sikkerhedsstillelse for sædvanlige forretningsmæssige dispositioner
- VSL § 10, stk. 8: Stk. 6 gælder ikke blandede ejendomme som anvendes privat og erhvervsmæssigt
- VSL § 10, stk. 9: Stk. 6 gælder ikke for sikkerhedsstillelse der er etableret før den 11. juni 2014, og som afløses af en ny sikkerhed.

---

¹⁵ <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/spm/11/index.htm#nav> 15-02-2016

¹⁶ <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/bilag/3/1390927.pdf> 15-02-2016

I de følgende afsnit analyseres lovændringens konsekvenser for de selvstændige erhvervsdrivende som har stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver jf. VSL § 10, stk. 6 - herunder de undtagelser som blev indført i VSL § 10, stk. 7-9.

5.6.1 Hvad er sikkerhedsstillelse

I VSL § 10, stk. 6 er anvendt begrebet sikkerhedsstillelse. Det er derfor først nødvendigt, at beskrive de situationer, hvor der foreligger en skatteretlig sikkerhedsstillelse i relation til virksomhedsordningen. Definitionen af sikkerhedsstillelsen i forhold til virksomhedsordningen er ikke entydig, da ministeren i et høringssvar til Danske Advokater skriver; *Det vil være udgangspunktet, at der skal være foretaget en særskilt sikringsakt fx tinglysning, før virksomhedens aktiver anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld, og situationen omfattes af værnsreglerne i lovforslaget. Det kan dog på forhånd ikke udelukkes, at andre aftaler eller forhold i øvrigt kan inddrages i vurderingen af, om virksomhedens aktiver anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld*¹⁷.

Der er derfor ingen tvivl om, at en særskilt sikringsakt ved tinglysning er omfattet af reglen i VSL § 10, stk. 6, men der kan være tilfælde, hvor det ikke er entydigt om der foreligger en sikkerhedsstillelse.

Et eksempel som nævnes i høringssvarene er bankens almindelige modregningsadgang¹⁷, hvor det ikke er entydigt, om der foreligger en reel sikkerhedsstillelse. Modregningsadgang betyder ifølge bankens forretningsbetingelser: *Banken kan - uden at give dig besked først – modregne ethvert forfaldent tilgodehavende hos dig i dit indestående i banken, eller i ethvert andet tilgodehavende, som du har eller får hos banken*¹⁸.

Da der ikke er retslig adskillelse mellem virksomheden og den selvstændige erhvervsdrivende, kan banken derfor modregne et tilgodehavende i f.eks. virksomhedens indestående på en konto.

Skatterådet har i en afgørelse fra 2015 taget stilling til om etablering af en privat kassekredit på 200.000 kr. uden sikkerhed ville kunne anses for en sikkerhedsstillelse på grund af bankens modregningsadgang. I et bindende svar fra Skatterådet SKM2015.471.SR, afgjorde de, at der ikke var tale om sikkerhedsstillelse, da spørger havde et ubelånt sommerhus til en værdi af 650.000 kr., som kunne stilles som betryggende sikkerhed. Skatterådet henviste i deres afgørelse til, at der må foreligge en konkret vurdering af om den selvstændige erhvervsdrivende kunne få samme kreditfacilitet, hvis långiver ikke havde aktiverne i virksomhedsordningen.

---

¹⁷ <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/bilag/3/1390927.pdf> 15-02-2016

¹⁸ http://www.sydbank.dk/inc/pdf/omsydbank/BTL/v81/almindelige_forretningsbetingelser_privatkunder_DK.pdf - 06-05-2016

Et andet eksempel som nævnes i høringssvarene¹⁷ er, hvor der foreligger en alskyldserklæring. En alskyldserklæring anvendes oftest af banker og betyder, at det pantsatte som stilles til sikkerhed, stilles til sikkerhed for al mellemværende mellem banken og den selvstændige erhvervsdrivende. I spørgsmål 54¹⁹ til lovforslaget påpeges det, at en alskyldserklæring med sikkerhed i de erhvervsmæssige aktiver ikke vil være omfattet af lovforslaget, såfremt der foreligger en særskilt sikkerhed for den private gæld. Derfor vil der være tilfælde, hvor alskyldserklæringen kan være omfattet af § 10, stk. 6 i VSL, som vil udløse en beskatning for den skattepligtige.

Det er derfor op til den selvstændige erhvervsdrivende at være meget varsom ved optagelse af ny gæld, da Skat kan vurdere, at der foreligger en sikkerhedsstillelse - selvom der ikke er etableret en reel sikkerhedsstillelse. Den selvstændige erhvervsdrivende bør derfor, på baggrunden af svaret fra Skatterådet, som udgangspunkt etablere privat pant til sikkerhed for privat gæld, for at være sikker på ikke at være omfattet af reglen i VSL § 10, stk. 6. Hvis der ikke stilles sikkerhed i private aktiver, bør det anbefales, at den selvstændige erhvervsdrivende indhenter et bindende svar fra Skat ved ethvert tvivlstilfælde, da det hverken af loven eller forarbejdet til loven entydigt fremgår, hvornår der foreligger en sikkerhedsstillelse.

5.6.2 Sikkerhedens størrelse

Sikkerhedens størrelse fastlægges ifølge VSL § 10, stk. 6 som den laveste værdi af gældens kursværdi og sikkerhedens størrelse. Sikkerhedens størrelse er ikke nærmere defineret i loven, men i bemærkningerne til loven²⁰ er sikkerhedens størrelse defineret som aktivernes handelsværdi. Det vil sige, hvis der optages et lån på 1 mio. kr., og der stilles sikkerhed i en ejendom med en handelsværdi på 1,5 mio. kr., så udgør sikkerhedsstillelsen det laveste beløb, som er 1 mio. kr., og det er dette beløb som er anset for overført til den selvstændige erhvervsdrivende. Er det omvendte tilfældet - at lånets størrelse er 1,5 mio. kr. og handelsværdien er 1 mio. kr. - er det stadig kun 1 mio. kr., som anses for overført til den selvstændige erhvervsdrivende.

Sikkerhedens størrelse fastlåses efter tidspunktet, hvorfra sikkerheden etableres, og udsving i aktivets værdi eller gældens kursværdi vil ikke have nogen indflydelse på det beløb, som er overført til den selvstændige erhvervsdrivende, med mindre der er tale om en kassekredit. Er tilfældet, at den selvstændige erhvervsdrivende har etableret en privat kassekredit i stedet for et lån, er det ikke kassekreditens størrelse som anvendes, men i stedet det største træk på kassekrediten i løbet af indkomståret og først når kassekrediten anvendes, ifølge bemærkningerne til lovforslaget²⁰. Det vil sige, opretter den selvstændige erhvervsdrivende en kassekredit på 1 mio. kr. med sikkerhed i virksomhedens aktiver på 1 mio. kr., men det

---

¹⁹ <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/spm/54/index.htm#nav> 15-02-2016

²⁰ <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/bilag/3/1390927.pdf> 15-02-2016

højeste træk i årets løb kun er 0,5 mio. kr., så anses de 0,5 mio. kr. for overført til den selvstændige erhvervsdrivende. Hvis den selvstændige erhvervsdrivende i det efterfølgende år trækker et yderligere beløb på kassekreditten, vil dette anses som en ny overførsel jf. en afgørelse af Skatterådet SKM2015.745.SR.

Et andet eksempel er virksomhedspant. Virksomhedspant er flydende pant, som omfatter alle de aktiver som indgår i virksomhedsordningen. Hvis virksomhedspant ligger til sikkerhed for privat gæld, og er lavere end den private gæld, vil der være tale om en yderligere sikkerhedsstillelse, hvis virksomheden efterfølgende tilføres nye aktiver, da virksomhedspantets værdi forøges. Hvis der tilføres aktiver i virksomheden, hvor andre panthavere har fortrinsret i aktivet, vil den selvstændige erhvervsdrivende dog ikke have foretaget en ny sikkerhedsstillelse ifølge spørgsmål 249 til Skatteudvalget²¹.

5.6.3 Beskatning ved sikkerhed i aktiver for privat gæld

I lovforslagets oprindelige udformning den 11. juni 2014, var det i VSL § 10, stk. 6 anført: *Stilles aktiver, der indgår i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses et beløb svarende til sikkerhedens størrelse for overført til den skattepligtige.*

Ifølge de oprindelige bemærkninger til lovforslaget, bekræftede ministeren, at beløb som anses for overført til den selvstændige erhvervsdrivende på grund af sikkerhedsstillelse jf. VSL § 10, stk. 6, vil ske ifølge hæverækkefølgen, men den 11. august 2014 blev der udsendt et høringskema fra Skatteministeriet med svar til indbudte aktører i lovens udformning. Skatteministeriet svarede i deres kommentar til FSR, at: *Det vil blive præciseret i et ændringsforslag, at når en sikkerhedsstillelse anses for overført, sker dette uden for den almindelige hæverækkefølge, ved et tilsvarende beløb tillægges virksomhedens overskud, som anses for hævet af den skattepligtige*²².

Skatteministeriet refererede til reglen i ligningsloven (LL) § 16 e, om et selskab der anvender selskabets aktiver som sikkerhed for hovedaktionærens private gæld: *Ifølge § 16 e anses en hovedaktionær for at have foretaget en hævning uden tilbagebetalingspligt fra et aktie- eller anpartsselskab til sig selv, hvis selskabets aktiver stilles til sikkerhed for hovedaktionærens private gæld.*

Konsekvensen for den selvstændige erhvervsdrivende blev derfor ændret til, at de blev beskattet af et fiktivt beløb, da beløbet tillægges virksomhedens indkomst og anses for hævet af den selvstændige erhvervsdrivende. Hvis den selvstændige erhvervsdrivende overførte et beløb for at betale den fiktive skat, ville dette ske ifølge hæverækkefølgen, hvorved den selvstændige erhvervsdrivende ville opleve en reel dobbeltbeskatning jf. spørgsmål 41 til lovforslaget²³.

---

²¹ <http://www.ft.dk/samling/20141/almdel/SAU/spm/249/index.htm> 22-04-2016

²² <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/bilag/3/1390927.pdf> 15-02-2016

²³ <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/spm/41/index.htm#nav> 15-02-2016

Skatterådet kom dog den 24. november 2015 med et bindende svar SKM2015.745.SR, om ændring af praksis i virksomhedsordningen ved sikkerhedsstillelse af aktiver for privat gæld.

En skattesøger havde i et spørgsmål til Skat spurgt; *Vil en beskatning af f.eks. 250.000 kr. efter virksomhedsskatteloven § 10, stk. 6. skulle ske ved at 250.000 kr. anses for overført til den skattepligtige som en fiktiv hævning i overensstemmelse med hæverækkefølgen i virksomhedsskatteloven § 5, hvilket alt andet lige, vil medføre en dertil svarende beskatning af det opsparede overskud?*

Skat havde i første omgang henvist til Skatteministeriets bemærkninger til lovforslaget og svarede nej til skattesøgeren spørgsmål, men dette underkendte Skatterådet. Skatterådet anførte primært to hovedpunkter i deres afgørelser.

Skatterådet mente for det første ikke, at en sammenligning af sikkerhedsstillelse i virksomhedsordningen med et selskab der stiller selskabets aktiver til sikkerhed for hovedaktionærens gæld jf. reglerne i LL § 16 e, var korrekt.

I LL § 16 e, stk. 1, 1. pkt. nævnes at sikkerhedsstillelsen skulle anses for en hævning til den selvstændige erhvervsdrivende uden tilbagebetalingspligt. Skatterådet anførte til dette: *Men når man til virksomhedsordningen overfører bestemmelsen om, at der skal være tale om ”hævning uden tilbagebetalingspligt”, så vil dette i virksomhedsordningens system svare til en hævning efter § 10, dvs. netop det, man har skrevet i de almindelig og især i de specifikke bemærkninger i lovforslaget. Når man hæver et beløb i virksomhedsordningen, er der netop ikke tale om, at man skal beskattes af en fiktiv indkomst, men derimod endeligt beskattes af en tidligere indtjening i virksomheden. Det sker ved, at man beskattes af forskellen mellem den tidligere betalte virksomhedsskat 25 % (ved opsparing i 2007-2013) og en endelig beskatning som personlig indkomst på i dag indtil 57 %.*

Skatterådet anførte endvidere, at forskelsskatten på 32 % svarer godt overens med beskatningen efter reglerne i LL § 16 e, men at hvis man som i lovforslagets bemærkning anså en sikkerhedsstillelse for en fiktiv indkomst, vil den selvstændige erhvervsdrivende opleve en beskatning på op imod 57 %.

Skatterådet mente derfor at det gav god mening, at man sammenlignede sikkerhedsstillelse med en fiktiv hævning, men ikke en fiktiv indkomst. I øvrigt nævnte de, at der var flere andre forskelle på virksomhedsordningen og selskabssystemet, hvorfor det ikke gav mening bare at henvise til selskabssystemet.

Det andet hovedpunkt var, at man var nødt til at beskrive reglen i selve lovtæksten i virksomhedsordningen. Skatterådet anførte, at: *Der er ikke gennemført ændringer i § 6, og der er ej heller andre bestemmelse i loven om, at den indkomst, der opgøres efter § 6, skal forøges med dette fiktive beløb.*

Skatterådet mente dermed ikke, at man kunne se bort fra lovteksten, som Skatteministeriet gør i bemærkningen til lovforslaget, og at virksomhedsskatteoven dermed ikke indeholdte en hjemmel til at beløbet skulle beskattes som en ”fiktiv” indkomst – idet beskatning som fiktiv indkomst er en beskatningsform som afviger fra alle andre lovbestemmelser i skattelovgivningen, hvorfor det skal præciseres i lovteksten.

Skatterådet konkluderede derfor i deres afgørelse, at sikkerhedsstillelse efter VSL § 10, stk. 6 anses for overført til den selvstændige erhvervsdrivende som en fiktiv hævning ifølge hæverækkefølgen i VSL § 5 hvor der ikke følger likvider med.

Skatterådet indførte dermed en ny praksis, og udsendte et nyt styresignal vedrørende muligheden for genoptagelse for selvstændige erhvervsdrivende som er blevet beskattet udenom hæverækkefølgen for sikkerhedsstillelse²⁴. Skatteministeren bekræftede i et svar til Folketingets Skatteudvalg, at lovens ordlyd ændres i overensstemmelse med Skatterådets afgørelse jf. spørgsmål 126²⁵.

5.6.4 Konsekvens ved sikkerhed foretaget før den 11. juni 2014

Har den selvstændige erhvervsdrivende stillet sikkerhed for privat gæld før den 11. juni 2014, vil den selvstændige erhvervsdrivende ikke blive beskattet efter reglerne i VSL § 10, stk. 6, jf. VSL § 3, stk. 3.

Sikkerhedsstillelse som er etableret før den 11. juni 2014 skal dog være afviklet inden den 1. januar 2018, ellers vil den selvstændige erhvervsdrivende ikke kunne opspare et eventuelt overskud efter den 1. januar 2018. Endvidere vil opsparet overskud fra perioden 11. juni 2014 til 31. december 2017, blive anset for at være overført til den selvstændige erhvervsdrivende, hvis sikkerhedsstillelsen ikke er afviklet inden den 1. januar 2018 jf. VSL § 3, stk. 5, 3. pkt. Den selvstændige erhvervsdrivende vil herefter først kunne opspare overskud i virksomhedsordningen, når sikkerhedsstillelsen er afviklet.

5.6.5 Konsekvens ved sikkerhed foretaget efter den 11. juni 2014

Etableres der efter den 11. juni 2014 sikkerhed i private aktiver udenfor virksomhedsordningen vil den selvstændige erhvervsdrivende blive anset for at have overført værdier til privatøkonomien efter reglen i VSL § 10, stk. 6 jf. VSL § 3, stk. 3. Den selvstændige erhvervsdrivende vil fortsat kunne opspare overskud i virksomhedsordningen også efter den 1. januar 2018, selvom virksomhedens aktiver står til sikkerhed for gæld udenfor virksomhedsordningen, da reglen i VSL § 3, stk. 5, 1. pkt. ikke gælder, hvis sikkerhedsstillelsen allerede har medført beskatning efter VSL § 10, stk. 6, jf. § 3, stk. 5, 2. pkt.

---

²⁴ <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?oId=2186506&vId=0> 22-04-2016

²⁵ <http://www.ft.dk/samling/20151/almdel/sau/spm/126/svar/1289235/1584399.pdf> 22-04-2016

I Tabel 23 er de nye regler og de skattemæssige konsekvenser opsummeret for selvstændige erhvervsdrivende, som ikke er omfattet af bagatelgrænsen.

Sikkerhed:	Skattemæssig konsekvens:
Sikkerhedsstillelse før 11. juni 2014, som <u>ikke</u> er afviklet den 1. januar 2018	Opsparing i perioden fra 11. juni 2014 til 31. december 2017 anses for overført til den skattepligtige. Ingen opsparing fra 1. januar 2018, før sikkerhedsstillelsen er afviklet.
Sikkerhedsstillelse før 11. juni 2014, som <u>er</u> afviklet den 1. januar 2018	Ingen beskatning. Mulighed for opsparing i perioden fra 11. juni 2014 og frem uden skattemæssige konsekvenser
Sikkerhedsstillelse <u>fra</u> 11. juni 2014	Sikkerhedsstillelsen anses for overført til den skattepligtige og dermed sker der beskatning. Mulighed for opsparing fra 11. juni 2014.

Tabel 23 – skattemæssige konsekvenser ved sikkerhedsstillelse – egen tilvirkning

5.6.6 Undtagelser

I de følgende afsnit analyses de undtagelser som ikke er omfattet af hovedreglen i VSL § 10, stk. 6.

5.6.6.1 Normal forretningsmæssig disposition

Den selvstændige erhvervsdrivende omfattes ikke af reglerne i VSL § 10, stk. 6, når den selvstændige erhvervsdrivende har stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver for gæld, som ikke indgår i virksomhedsordningen, hvis sikkerhedsstillelsen er foretaget som et led i en normal forretningsmæssig disposition ifølge VSL § 10, stk. 7.

Definitionen af en normal forretningsmæssig disposition er: *En disposition der skal tjene et forretningsmæssigt formål for virksomheden*²⁶.

Ved vurdering af om det tjener et forretningsmæssigt formål lægges dermed vægt på, om der løbende er samhandel mellem parterne. Et eksempel på en normal forretningsmæssig disposition er, hvor den selvstændige erhvervsdrivende stiller sikkerhed for en leverandørs bankgæld for at sikre fremtidige leverancer²⁶.

Desuden skal sikkerhedsstillelsen, for at være omfattet af VSL § 10, stk. 7, stilles på armslængde vilkår, og modydelsen for sikkerhedsstillelsen skal afspejle den selvstændige erhvervsdrivendes risiko.

Skatterådet har i en afgørelse fra 2016, SKM2016.96SR taget stilling til om der foreligger en normal forretningsmæssig disposition, når en selvstændig erhvervsdrivende har stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver. Afgørelsen omhandlede en selvstændig erhvervsdrivende, der ejede en udlejningsejendom gennem virksomhedsordningen, og et malerfirma som var drevet som et anpartsselskab. Malerfirmaet var lejer af udlejningsejendommen i virksomhedsordningen. Den selvstændige erhvervsdrivende ønskede at stille et

²⁶ <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/bilag/16/1397233.pdf> 15-02-2016

ejerpantebrev i ejendommen til sikkerhed for malerfirmaets driftskredit. Skatterådet afviste, at der var tale om en forretningsmæssig disposition, idet der ikke er tale om en forretningsmæssig transaktion mellem virksomheden og selskabet, men derimod selskabets behov for en driftskredit. Derfor anså Skatterådet transaktionen som omfattet af VSL § 10, stk. 6.

Den selvstændige erhvervsdrivende ønskede også at stille kaution for hans malerselskab, så selskabet kunne stille AB-garantier for at sikre deres drift. Skatterådet fandt ikke, at der var tale om kaution med henblik på at opnå en kredit i privatsfæren, hvorfor Skatterådet accepterede kautionen.

I et andet eksempel har en selvstændig erhvervsdrivende indskudt en udlejningsejendom i virksomhedsordningen, som før har været anvendt til privat benyttelse. I en afgørelse fra Skatterådet SKM2015.581.SR, blev indskuddet af ejendommen anset for indskud på indskudskontoen. Gælden som ligger i ejendommen kan den selvstændige erhvervsdrivende valgfrit overføre til virksomhedsordningen eller vælge at holde udenfor. Overføres gælden til virksomhedsordningen, anses overførslen for en hævning ifølge hæverækkefølgen og udløser en beskatning. Holdes gælden udenfor virksomhedsordningen vil det ikke være en hævning, men i stedet vil der være tale om et lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver, som ifølge lovændringen anses for en overførsel til den selvstændige erhvervsdrivende jf. VSL § 10, stk. 6.

5.6.6.2 *Blandet ejendom*

I VSL § 10, stk. 8 ses der bort fra sikkerhedsstillelse i den private andel af en ejendom, som anvendes både til privat og erhverv. Den private del af ejendommen kan efter reglerne i VSL § 1, stk. 3 holdes udenfor virksomhedsordningen. Det er en betingelse i VSL § 10, stk. 8, at sikkerhedsstillelsen for den private andel ikke overstiger ejendomsvurderingen eller anskaffelsessummen for den private andel af ejendommen, ellers vil sikkerhedsstillelsen blive omfattet af reglerne i VSL § 10, stk. 6.

Det er som nævnt i afsnit 5.6.2, værdien på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen som er afgørende, og efterfølgende værdiændringer for ejendommen har ingen betydning, medmindre der etableres en ny sikkerhedsstillelse.

Et eksempel kunne være; den private andels værdi af ejendommen udgør 1 mio. kr. på tidspunktet, hvor der etableres en sikkerhed for et privat lån på 900.000 kr. Den skattepligtige har i eksemplet mulighed for at optage yderligere 100.000 kr. i gæld uden det får skattemæssige konsekvenser.

Hvis ejendommens værdi det næste år falder til 0,9 mio. kr., vil det dog ikke være muligt at optage yderligere gæld udover lånet på 900.000 kr., uden at sikkerhedsstillelsen vil være omfattet af reglerne i VSL § 10, stk. 6 om sikkerhed for privat gæld.

5.6.6.3 Udskiftning af sikkerhed med anden sikkerhed

Den selvstændige erhvervsdrivende kan ifølge VSL § 10, stk. 9 uden skattemæssige konsekvenser, etablere en ny sikkerhed fra den 11. juni 2014 til den 31. december 2017, såfremt sikkerhedsstillelsen afløser en sikkerhed, der eksisterede den 10. juni 2014. Det er en betingelse, at den nye sikkerhedsstillelse ikke forøges i forhold til den eksisterende.

Reglen i VSL § 10, stk. 9 er indført for at den selvstændige erhvervsdrivende har mulighed for at skifte pengeinstitut, uden at blive påvirket af det skattemæssigt.

5.7 Bagatelgrænsen

I VSL § 3, stk. 6 blev der indført en bagatelgrænse på 500.000 kr. for selvstændige erhvervsdrivende, der anvendte virksomhedsordningen før den 11. juni 2014, og som havde en negativ indskudskonto og/eller havde stillet virksomhedens aktiver til sikkerhed for gæld uden for virksomhedsordningen.

Selvstændige erhvervsdrivende der har en negativ indskudskonto og er omfattet af bagatelgrænsen, vil således ikke blive begrænset i at opspare overskud efter den 11. juni 2014 jf. VSL § 3, stk. 6, 1. pkt.

Hvis indskudskontoen efter den 11. juni gøres negativ eller en i forvejen negativ indskudskonto forøges vil den selvstændige erhvervsdrivende ikke længere kunne spare op i virksomhedsordningen jf. VSL § 3, stk. 6, 2. pkt.

Har den selvstændige erhvervsdrivende stillet sikkerhed i aktiver før den 11. juni 2014, og er den selvstændige erhvervsdrivende omfattet af bagatelgrænsen, vil den selvstændige erhvervsdrivende ikke blive anset for at have overført et beløb til privatøkonomien svarende til sikkerhedens størrelse, også selvom sikkerhedsstillelsen ikke er afviklet den 1. januar 2018 jf. VSL § 3, stk. 6, 1. pkt. Er sikkerhedsstillelsen ikke afviklet inden den 1. januar 2018 vil den selvstændige erhvervsdrivende stadig kunne spare op i virksomhedsordningen, da den selvstændige erhvervsdrivende ikke bliver omfattet af reglen i VSL § 11, stk. 4 jf. VSL § 3, stk. 6, 1. pkt.

Bagatelgrænsen opgøres som den numeriske værdi af en negativ indskudskonto primo og ultimo året med tillæg af eventuel sikkerhedsstillelse pr. 10. juni 2014 jf. reglerne i VSL § 3, stk. 6, 1. pkt. I et høringsvar til Skatteinform oplyser skatteministeren, at bagatelgrænsen også finder anvendelse, hvis indskudskontoen er positiv, men der er stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver.

Indkomståret som bruges ved opgørelse af indskudskontoen omfatter indkomståret 2014. Sikkerheden opgøres som den laveste værdi af gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse pr. den 10. juni 2014 jf. VSL § 3, stk. 6, 4. pkt., med undtagelse af gæld som er omfattet af undtagelsesreglerne i VSL § 10, stk. 7 og 8 jf. VSL § 3, stk. 6, 3. pkt.

I Tabel 24 er der vist tre eksempler på opgørelse af den numeriske værdi for bagatelgrænsen.

Opgørelse af bagatelgrænsen, kr.	Eksempel 1	Eksempel 2	Eksempel 3
Indskudskonto primo 2014	-100.000	50.000	-100.000
Indskudskonto ultimo 2014	-100.000	50.000	-110.000
Sikkerhedsstillelse pr. 10. juni 2014	300.000	600.000	300.000
Bagatelgrænsen, numerisk værdi	400.000	600.000	410.000

Tabel 24 – Bagatelgrænsen – egen tilvirkning

Er den numeriske værdi under 500.000 kr., som det fremgår af eksempel 1, vil det stadig være muligt for den selvstændige erhvervsdrivendes at opspare et eventuelt overskud i virksomhedsordningen efter den 11. juni 2014, også selvom sikkerhedsstillelsen på 300.000 kr. ikke er afviklet inden den 1. januar 2018 jf. VSL § 3, stk. 6, 1. pkt.

I eksempel 2 er indskudskontoen positiv primo og ultimo indkomståret, men sikkerhedsstillelsen er over bagatelgrænsen på 500.000 kr. Dette betyder, at den selvstændige erhvervsdrivende bevarer muligheden for at spare op i virksomhedsordningen efter den 11. juni 2014, men at opsparingsmuligheden bortfalder den 1. januar 2018, såfremt sikkerhedsstillelsen ikke er afviklet jf. reglerne i VSL § 3, stk. 6, 1. pkt. Desuden vil den selvstændige erhvervsdrivende blive beskattet af et eventuelt opsparet overskud i perioden fra d. 11. juni 2014 til den 1. januar 2018, såfremt sikkerhedsstillelsen ikke er afviklet jf. VSL § 3, stk. 5 jf. spørgsmål 253 til skatteudvalget²⁷. Der er af svarene til bagatelgrænsen uddybet, at det ikke er muligt at nedbringe sikkerhedsstillelsen fra kr. 600.000 til kr. 500.000 så den selvstændige erhvervsdrivende falder ind under bagatelgrænsen.

I eksempel 3 er den selvstændige erhvervsdrivende omfattet af bagatelgrænsen, men har i løbet af 2014 øget den negativ indskudskonto med 10.000 kr. Det fremgår af VSL § 3, stk. 6, 2. pkt., at det ikke længere vil være muligt at spare op i virksomhedsordningen efter den 10. juni 2014 hvis ikke indskudskontoen nulstilles eller gøres positiv. Hvis sikkerhedsstillelsen ikke er afviklet den 1. januar 2018, vil det dog ikke få nogen konsekvenser jf. VSL § 3, stk. 6, 1. pkt. Hvis den selvstændige erhvervsdrivende stiller en ny sikkerhed efter 11. juni 2014 vil den selvstændige erhvervsdrivende blive beskattet efter reglerne i VSL § 10, stk. 6.

Det fremgår dermed af eksemplerne, at hvis den selvstændige erhvervsdrivende ikke er omfattet af bagatelgrænsen den 10. juni 2014, så er det efterfølgende hverken muligt at nedbringe indskudskontoen eller sikkerhedsstillelsen, så de til sammen giver en numerisk værdi på under 500.000 kr., med det formål at blive omfattet af bagatelgrænsen.

²⁷ <http://www.ft.dk/samling/20141/almindel/SAU/spm/253/index.htm> 22-04-2016

5.8 Problemstillinger efter lovændringen

I de følgende afsnit nævnes de problemstillinger der stadig er efter lovændringen.

5.8.1 Rentekorrektion

Indførelse af rentekorrektionssatsen sikrer, at færre selvstændige erhvervsdrivende ikke kan opnå et højere rentefradrag fremadrettet. Er renten højere på den private gæld, hvilket ikke er utænkeligt, vil den selvstændige erhvervsdrivende stadig opnå et større rentefradrag efter lovændringen.

Lovgiver kunne derfor som et modtræk indføre en højere rentekorrektion så der er en mindre sandsynlighed for at der fremadrettet opnås en skattemæssig fordel ved indskud af privat gæld.

5.8.2 Negativ indskudskonto

Det kan konkluderes af analysen, at der fremadrettet vil være et langt mindre incitament til at indskyde privat gæld, da det ikke længere er muligt at bruge det opsparede overskud til at afdrage den private gæld, hvilket var den største fordel ved at indskyde gæld i virksomhedsordningen.

Lovgivningen rammer dog kun de tilfælde, hvor indskudskontoen er negativ, men i tilfælde hvor den selvstændige erhvervsdrivende indskyder flere aktiver end passiver i virksomhedsordningen, er det stadig en mulighed at medtage privat gæld, hvilket også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget²⁸. Derved kan den selvstændige erhvervsdrivende fremadrettet bruge de opsparede midler til at afdrage den private gæld og placere provenuet udenfor virksomhedsordningen til privat forbrug. Dette kan skabe et incitament til nyetablerede selvstændige erhvervsdrivende der har en stor formue til at bruge virksomhedsordningen og indskyde privat gæld.

En måde at løse denne problemstilling på kunne være at indføre et forbud mod privat gæld i virksomhedsordningen hvilket også er nævnt i et høringssvar fra Advokatrådet²⁹. Dette vil sikre, at selvstændige erhvervsdrivende, som har positiv formue, ikke kan udnytte dette fremadrettet.

5.8.3 Sikkerhedsstillelse

Indførelsen af beskatning ved sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver for privat gæld sikrer, at det fremadrettet ikke er muligt at misbruge virksomhedens aktiver og omgå hæverækkefølgen. Lovændringen vil dog fremadrettet skabe usikkerhed for mange selvstændige erhvervsdrivende idet de kan risikere at blive beskattet hvis de har optaget privat gæld uden sikkerhed som vist i analysen. Eller har stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver som ikke falder ind under en forretningsmæssig disposition.

---

²⁸ <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/bilag/16/1397233.pdf> 15-02-2016

²⁹ <http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/1200/bilag/3/1390927.pdf> 15-02-2016

6 Analyse af de fire beskatningsformer

I dette kapitel analyseres, hvilken af de fire beskatningsformer der ud fra et skattemæssigt perspektiv er optimal at vælge efter lovændringen. Analysen udarbejdes ud fra en række forskellige scenarier.

I Scenarie 1 og 2 sammenlignes beskatningsformerne; personskatteloven, kapitalafkastordningen og virksomhedsordningen, som er de beskatningsformer den selvstændige erhvervsdrivende kan anvende, hvis han etablerer en personlig virksomhed. I scenarierne varieres virksomhedens skattepligtige overskud og renteudgifterne. Det undersøges yderligere, om det som et alternativ er en fordel for den selvstændige erhvervsdrivende at stifte et anpartsselskab og få løn og udbytte derfra.

Scenarie 3 og 4 har til hensigt at vise, hvilken effekt indskud af gæld eller sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver i virksomhedsordningen har på valget af den optimale beskatningsform før og efter lovændringen. I analysen inddrages personskatteloven og kapitalafkastordningen, men anpartsselskabet undlades, da det ikke er lovligt at yde lån eller at stille selskabets aktiver til rådighed for den selvstændige erhvervsdrivende som ejer anpartsselskabet, som beskrevet i afsnit 4.10.

De fire scenarier er opsummeret nedenfor:

- Scenarie 1 – Virksomhedens skattepligtige overskud 450.000 kr. – lave renter
- Scenarie 2 – Virksomhedens skattepligtige overskud 1.000.000 kr. – høje renter
- Scenarie 3 – Indskud af private lån i virksomheden (negativ indskudskonto)
- Scenarie 4 – Sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver

I Tabel 25 er vist virksomhedens balance primo og ultimo 2015, som anvendes i scenarierne både for den personlige virksomhed og for anpartsselskabet. Det forudsættes i alle scenarierne, at det regnskabsmæssige regnskab er lig det skattemæssige regnskab, og at der ikke afskrives på ejendommen som anvendes til boligudlejning jf. AL § 14, stk. 2.

Balance 2015					
Aktiver	Primo	Ultimo	Passiver	Primo	Ultimo
Ejendom, anskaffelsessum	kr. 3.000.000	kr. 3.000.000	Egenkapital	kr. 80.000	kr. 75.000
Debitorer	kr. 10.000	kr. 10.000	Prioritetsgæld	kr. 3.000.000	kr. 3.020.000
Likvide midler	kr. 100.000	kr. 100.000	Leverandører	kr. 10.000	kr. 5.000
			Anden gæld	kr. 20.000	kr. 10.000
Total	kr. 3.110.000	kr. 3.110.000	Total	kr. 3.110.000	kr. 3.110.000

Tabel 25 – primo og ultimo balance – egen tilvirkning

6.1 Scenarie 1: Virksomhedens skattepligtige overskud 450.000 kr. og lave renter

I scenarie 1 har den selvstændige erhvervsdrivende et skattepligtigt overskud i virksomheden på 450.000 kr. før renter, hvilket er under bundgrænsen for topskat på 459.200 kr. før am-bidrag, og de erhvervsmæssige renteudgifter udgør 15.000 kr. Det forudsættes, at den selvstændige erhvervsdrivende hæver hele virksomhedens overskud.

I Tabel 26 er kapitalafkastgrundlaget for virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen opgjort på baggrund af primo balancen som er vist i Tabel 25.

Kapitalafkastgrundlag - primo, kr.	VSO	KAO
Ejendom, anskaffelsessum	3.000.000	3.000.000
Debitorer	10.000	10.000
Likvide midler	100.000	-
Prioritetsgæld	-3.000.000	-
Leverandører	-10.000	-10.000
Anden gæld	-20.000	-
Kapitalafkastgrundlag	80.000	3.000.000
Kapitalafkast, 1 %	800	30.000
Indskudskonto	80.000	

Tabel 26 – kapitalafkastgrundlag og indskudskonto – egen tilvirkning

Det ses af Tabel 26, at der er forskel på kapitalafkastgrundlaget i virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen hvilket skyldes at prioritetsgælden ikke medregnes i opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget for kapitalafkastordningen. Det ses også af Tabel 26, at indskudskontoen i virksomhedsordningen er positiv, da den er opgjort på samme grundlag som kapitalafkastgrundlaget.

I Tabel 27 ses skatteberegningen for personskatteloven, virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen.

Skatteberegning, kr.	PSL	VSO	KAO
Indkomstopgørelse:			
Resultat før/efter renter af virksomhed	450.000	435.000	450.000
Kapitalafkast, 1%	0	-800	-30.000
AM-bidrag, 8%	-36.000	-34.736	-33.600
Personlig indkomst	414.000	399.464	386.400
Kapitalindkomst:			
Kapitalafkast, 1%	0	800	30.000
Renteudgifter, virksomhed	-15.000	0	-15.000
Nettokapitalindkomst	-15.000	800	15.000
Beskæftigelsesfradrag, 8,05% (maks. 26.800 kr.)	-26.800	-26.800	-26.800
Skattepligtig indkomst	372.200	373.464	374.600
Topskat (personlig indkomst udover 459.200 kr.), 15%	0	0	0
Bundskat af personlig indkomst + positiv nettokapitalindkomst, 8,08%	33.451	32.341	32.433
Sundhedsbidrag, 4%	14.888	14.939	14.984
Kommunal indkomstskat, 22,80%	84.862	85.150	85.409
Kirkeskat, 0,5%	1.861	1.867	1.873
Skatteværdi af personfradrag, 43.400 kr.	-15.355	-15.355	-15.355
Nedslag for nettokapitalindkomst, 4% (maks. 50.000 kr.)	-600	0	0
Aktieindkomst, 27%	0	0	0
Virksomhedsskat, 23,5%	0	0	0
Skat i alt	155.107	153.678	152.944

Tabel 27 – skatteberegning scenarie 1 – egen tilvirkning

Det ses af skatteberegningen i Tabel 27, at der er forskel på den samlede skat i de tre beskatningsformer. Dette skyldes, at der er forskel på fradragsværdien for renteudgifterne, samt at der beregnes et kapitalafkast i virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen. Derfor beregnes den samlede skatteeffekt af renteudgifter og kapitalafkastet, som fremgår af Tabel 28.

Skatteeffekt kapitalindkomst og kapitalafkast	PSL	VSO	KAO
Fradragsværdi renteudgifter	31,30%	40,55%	40,55%
Fradragsværdi renter, kr.	kr. 4.695	kr. 6.083	kr. 6.083
Fradragsværdi kapitalafkast		5,15%	5,15%
Fradragsværdi kapitalafkast, kr.	kr. -	kr. 41	kr. 773
I alt	kr. 4.695	kr. 6.124	kr. 6.855
Skat uden renter og kapitalafkast	kr. 159.802	kr. 159.802	kr. 159.802
Skat med renter og kapitalafkast	kr. 155.107	kr. 153.678	kr. 152.947

Tabel 28 – skatteeffekt kapitalindkomst og kapitalafkast scenarie 1 – egen tilvirkning

Det ses af Tabel 28, at personskatteloven udløser den højeste indkomstskat til betaling, fordi der ikke beregnes et kapitalafkast som reducerer den personlige indkomst, og fradragsværdien af renteudgifterne kun udgør 31,3 %, da de fradrages som negativ nettokapitalindkomst i den skattepligtige indkomst.

Hvis der i scenariet ikke var renteudgifter eller kapitalafkast, ville der ikke være forskel på den samlede skat for de tre beskatningsformer, og i det tilfælde kunne personskatteloven være det optimale valg, da regnskabskravene er lempeligere end ved anvendelse af virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen.

I virksomhedsordningen fratrækkes renteudgifterne i virksomhedens indkomst som beskattes som personlig indkomst, da hele overskuddet hæves. Fradragsværdien af renteudgifterne udgør derfor 40,55 % svarende til beskatning af personlige indkomst før am-bidrag under bundgrænsen for topskat.

I virksomhedsordningen beregnes der et kapitalafkast som fratrækkes i den personlige indkomst og tillægges kapitalindkomsten. Kapitalafkastet repræsenterer dermed en fradragsværdi på forskellen mellem personlig indkomst før am-bidrag og positiv nettokapitalindkomst, som udgør 5,15 %, når virksomhedens overskud er under bundgrænsen for topskat. I scenariet har kapitalafkastet dog en begrænset effekt, da det kun udgør 800 kr.

Den højere fradragsværdi af renteudgifterne og kapitalafkastet er årsagen til, at virksomhedsordningen udløser en lavere indkomstskat til betaling end personskatteloven.

I kapitalafkastordningen indregnes de erhvervsmæssige rentekomkostninger i kapitalindkomsten. Fradragsværdien af renteudgifterne i kapitalafkastordningen udgør derfor 31,3 % ligesom i personskatteloven, hvis der ikke beregnes et kapitalafkast. Beregnes der et kapitalafkast afhænger fradragsværdien af renteudgifterne og størrelsen af kapitalafkastet.

I scenariet er kapitalafkastet større end renteudgifterne, og derfor er der positiv nettokapitalindkomst. Det vil sige den selvstændige erhvervsdrivende opnår fuldt fradrag for renteudgifterne ligesom i virksomhedsordningen, samt et afkast af virksomheden, som er større end i virksomhedsordningen.

Derfor er kapitalafkastordningen den optimale beskatningsform i scenariet, da kapitalafkastet i kapitalafkastordningen er større end summen af renteudgifterne i virksomheden og kapitalafkastet i virksomhedsordningen.

6.1.1 Scenarie 1 anpartsselskab

I et anpartsselskab bliver den selvstændige erhvervsdrivende ikke beskattet af selskabets overskud, men af løn og udbytte fra selskabet. Da selskabets overskud er under bundgrænsen for topskat kan det ikke betale sig at udbetale udbytte som nævnt i afsnit 4.9. Lønnen i scenarie 1 udgør 435.000 kr., som svarer til at hele overskuddet er hævet i selskabet. I Tabel 29 er vist resultatopgørelsen for anpartsselskabet.

Resultatopgørelse 2015, ApS		
Omsætning	kr.	510.000
Omkostninger	kr.	-60.000
Løn	kr.	-435.000
Resultat før renter	kr.	15.000
Renteudgifter	kr.	-15.000
Resultat efter renter	kr.	-

Tabel 29 – resultatopgørelse ApS scenarie 1 – egen tilvirkning

Det ses af Tabel 29, at selskabets overskud er 0 kr., hvorfor der ikke betales selskabsskat. Tabel 30 viser skatteberegningen for personskatteloven, virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen, sammenholdt med hvis den selvstændige erhvervsdrivende havde fået løn fra anpartsselskabet.

Skatteberegning, kr.	PSL	VSO	KAO	ApS
Indkomstopgørelse:				
Resultat før/efter renter af virksomhed	450.000	435.000	450.000	
Løn, ApS	-	-	-	435.000
Kapitalafkast, 1%	0	-800	-30.000	0
AM-bidrag, 8%	-36.000	-34.736	-33.600	-34.800
Personlig indkomst	414.000	399.464	386.400	400.200
Kapitalindkomst:				
Kapitalafkast, 1%	0	800	30.000	0
Renteudgifter, virksomhed	-15.000	0	-15.000	0
Nettokapitalindkomst	-15.000	800	15.000	0
Beskæftigelsesfradrag, 8,05% (maks.26.800 kr.)	-26.800	-26.800	-26.800	-26.800
Skattepligtig indkomst	372.200	373.464	374.600	373.400
Topskat (personlig indkomst udover 459.200 kr.), 15%	0	0	0	0
Bundskat af personlig indkomst + positiv nettokapitalindkomst, 8,08%	33.451	32.341	32.433	32.336
Sundhedsbidrag, 4%	14.888	14.939	14.984	14.936
Kommunal indkomstskat, 22,80%	84.862	85.150	85.409	85.135
Kirkeskat, 0,5%	1.861	1.867	1.873	1.867
Skatteværdi af personfradrag, 43.400 kr.	-15.355	-15.355	-15.355	-15.355
Nedslag for nettokapitalindkomst, 4% (maks. 50.000 kr.)	-600	0	0	0
Aktieindkomst, 27%	0	0	0	0
Virksomhedsskat, 23,5%	0	0	0	0
Skat i alt	155.107	153.678	152.944	153.719

Tabel 30 – skatteberegning inklusiv ApS scenarie 1 – egen tilvirkning

Det ses af Tabel 30, at indkomstkatten ved at få løn fra anpartsselskabet er stort set den samme som i virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen. Ligesom i virksomhedsordningen opnås der fuldt fradrag for renteudgifterne i anpartsselskabet, da renteudgifterne fradrages i selskabets indkomst.

Forskellen i indkomstkatten skyldes, at der for anpartsselskabet ikke beregnes et kapitalafkast som i kapitalafkastordningen og virksomhedsordningen. Der er derfor ingen skattemæssig fordel ved at vælge et anpartsselskab i scenarie 1.

6.2 Scenarie 2: Virksomhedens skattepligtige overskud 1.000.000 kr. og høje renter

I scenarie 2 har den selvstændige erhvervsdrivende et skattepligtigt overskud i virksomheden på 1.000.000 kr. før renter, og de erhvervmæssige renteudgifter udgør 90.000 kr. Den selvstændige erhvervsdrivende hæver 550.000 kr. af virksomhedens overskud, men ønsker hvis det er muligt at optimere sin hævning så han får en personlig indkomst lig bundgrænsen for topskat, som udgør 459.200 kr. før am-bidrag

Kapitalafkastet er det samme som i scenarie 1, og indskudskontoen er stadig positiv. Tabel 31 viser skatteberegningen for personskatteloven, virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen.

Skatteberegning, kr.	PSL	VSO	VSO med optimering	KAO
Indkomstopgørelse:				
Resultat før/efter renter af virksomhed	1.000.000	910.000	910.000	1.000.000
Kapitalafkast, 1%	0	-800	-800	-30.000
Opsparet overskud/henlæggelse	0	-470.588	-410.070	-250.000
AM-bidrag, 8%	-80.000	-35.089	-39.930	-57.600
Personlig indkomst	920.000	403.523	459.200	662.400
Kapitalindkomst:				
Kapitalafkast, 1%	0	800	800	30.000
Renteudgifter, virksomhed	-90.000	0	0	-90.000
Nettokapitalindkomst	-90.000	800	800	-60.000
Beskæftigelsesfradrag, 8,05% (maks.26.800 kr.)	-26.800	-26.800	-26.800	-26.800
Skattepligtig indkomst	803.200	377.523	433.200	575.600
Topskat (personlig indkomst udover 459.200 kr.), 15%	69.120	0	0	30.480
Bundskat af personlig indkomst + positiv nettokapitalindkomst, 8,08%	74.336	32.669	37.168	53.522
Sundhedsbidrag, 4%	32.128	15.101	17.328	23.024
Kommunal indkomstskat, 22,80%	183.130	86.075	98.770	131.237
Kirkeskat, 0,5%	4.016	1.888	2.166	2.878
Skatteværdi af personfradrag, 43.400 kr.	-15.355	-15.355	-15.355	-15.355
Nedslag for nettokapitalindkomst, 4% (maks. 50.000 kr.)	-2.000	0	0	-2.000
Virksomhedsskat, 23,5%	0	110.588	96.366	58.750
Skat i alt, til betaling	425.375	266.055	276.373	340.136
Udskudt skat	0	136.846	126.507	77.125
Skat i alt	425.375	402.901	402.880	417.261

Tabel 31 - skatteberegning scenarie 2 – egen tilvirkning

I personskatteloven er det ikke muligt at opspare virksomhedens overskud og reducere den personlige indkomst. Derfor er det ikke muligt at undgå topskat ved brug af personskatteloven, hvilket resulterer i den højeste indkomstskat til betaling, der udgør 425.375 kr. i scenarie 2.

I kapitalafkastordningen er det muligt at opspare 25 % af årets overskud i virksomheden før renter. I scenariet svarer de 25 % til 250.000 kr. som fratrukket en foreløbig virksomhedsskat på 58.750 kr. henlægges på en bundet konto i banken. Henlæggelsen af de 25 % af overskuddet reducerer den personlige indkomst før am-bidrag, og derfor er indkomstskatten til betaling 340.136 kr. hvilket er lavere end personskatteloven. Men det ses af Tabel 31, at det ikke er muligt at reducere den personlige indkomst til under bundgrænsen for topskat.

Den selvstændige erhvervsdrivende kan i kapitalafkastordningen planlægge sine hævnings, og hæve beløb i år, hvor virksomhedens overskud for eksempel er under bundgrænsen for topskat. I kapitalafkastordningen er det henlagte overskud dog bundet på en konto, hvilket er likviditetskrævende for den selvstændige erhvervsdrivende, og derfor kan henlæggelsen ikke anvendes til investeringer i virksomheden. Henlæggelsen skal være udbetalt inden for 10 år, hvilket ikke er hensigtsmæssigt hvis der ikke er et behov for at hæve henlæggelsen.

Ved henlæggelsen på konjunkturudligningskontoen opstår der en udskudt skat på 77.125 kr. Den udskudte skat er i scenariet beregnet ud fra at henlæggelsen hæves i indkomståret, for at gøre skatteberegningerne sammenlignelige. Den endelige indkomstskat udgør 417.261 kr. ved anvendelse af kapitalafkastordningen, hvilket er lavere end personskatteloven på grund af kapitalafkastet.

I virksomhedsordningen kan man opspare den del af virksomhedens overskud som ikke hæves. Det opsparede overskud beregnes således: $(910.000 - 550.000 \text{ kr.}) \cdot \frac{100}{76,5} = 470.588 \text{ kr.}$

De 470.588 kr. beskattes med en foreløbig virksomhedsskat på 23,5 % som udgør 110.588 kr. De resterende 360.000 kr. indsættes på kontoen for opsparede overskud. Den selvstændige erhvervsdrivende kan derved disponere sin indkomst fra år til år, og vælge at hæve af det opsparede overskud i virksomhedsordningen i de år hvor der er behov for det. I scenariet opspares et større beløb i virksomhedsordningen end i kapitalafkastordningen og den personlige indkomst er derfor lavere ved anvendelse af virksomhedsordningen, som udløser den laveste indkomstskat til betaling på 266.055 kr.

Den selvstændige erhvervsdrivende kan anvende det opsparede overskud i virksomhedsordningen til for eksempel investeringer i virksomheden, som kan være nødvendige, når virksomheden er nyetableret. Det kræver dog en nøje likviditetsplanlægning, hvis det opsparede overskud anvendes i virksomheden, da der påhviler den selvstændige erhvervsdrivende en udskudt skat på 145.176 kr. som skal betales, når den selvstændige erhvervsdrivende senere hæver af det opsparede overskud.

Den samlede indkomstskat ved anvendelse af virksomhedsordningen efter udskudt skat udgør i 402.880 kr., hvilket er lavere end i både personskatteloven og kapitalafkastordningen, hvilket skyldes at det er muligt at

få et højere rentefradrag i virksomhedsordningen – som udover opsparingsmuligheden er grunden til at vælge virksomhedsordningen.

Når der er foretaget en hævning på 550.000 kr. udgør den personlige indkomst 438.612 kr. før am-bidrag hvilket er lavere end bundgrænsen for topskat. Det er derfor muligt at optimere hævningen ved at hensætte et beløb til senere hævning, så der opnås en personlig indkomst på 459.200 kr. svarende til bundgrænsen for topskat. Hensættelsen til senere hævning kan beregnes således:

$$\left(910.000 - 800 - \frac{459.200}{0,92} \text{ kr.}\right) \cdot 0,235 + \left(\frac{459.200}{0,92} + 800 - 550.000 \text{ kr.}\right) = 46.297 \text{ kr.}$$

Hvis den selvstændige hensætter et beløb på 46.297 kr. til senere hævning opnås derved en personlig indkomst på 459.200 kr. efter am-bidrag som ses af Tabel 31.

Ved optimering falder opsparingen i virksomhedsordningen fra 360.000 kr. til 313.704 kr. og indkomstskatten stiger fra 266.055 kr. til 276.363 kr. - til gengæld vil det i næste år være muligt at hæve 46.297 kr. skattefrit, da beløbet beskattes i det pågældende indkomstår. Den selvstændige erhvervsdrivende kan derved hæve et højere beløb næste år uden at betale topskat, og indkomstskatten til betaling ved optimering er stadig lavere end i personskatteloven og kapitalafkastordningen, men den samlede indkomstskat efter udskudt skat er den samme som før optimering.

I scenarie 2 er det nævnt ovenfor fradragsværdien af kapitalafkastet og renteudgifterne som påvirker forskellen i den samlede indkomstskat. I Tabel 32 er vist den samlede skatteeffekt af renteudgifter og kapitalafkast.

Skatteeffekt kapitalindkomst og kapitalafkast	PSL	VSO	VSO med optimering	KAO
Fradragsværdi renteudgifter	31,30%	40,55%	54,35%	31,30%
Fradragsværdi renter, kr.	27,30%	54,35%	54,35%	27,30%
	26.570	40.564	48.915	34.685
Fradragsværdi kapitalafkast i %		18,97%	18,97%	
Fradragsværdi kapitalafkast i kr.	kr. -	kr. 152	kr. 152	
I alt	kr. 26.570	kr. 40.715	kr. 49.067	kr. 34.685

Tabel 32 – skatteeffekt kapitalindkomst og kapitalafkast scenarie 2 – egen tilvirkning

Det ses af Tabel 32, at fradragsværdien af renteudgifterne i personskatteloven er lavere end i virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen. Dette skyldes, at renteudgifterne fradrages i den negative kapitalindkomst, hvor fradragsværdien af renteudgifter under 50.000 kr. udgør 31,3 % og over udgør 27,3 %.

I kapitalafkastordningen modregnes kapitalafkastet på 30.000 kr. i den negative kapitalindkomst. Derfor er fradragsværdien af de første renteudgifter på 30.000 kr. 54,35 %. De resterende renteudgifter på 60.000 kr. fradrages med henholdsvis 27,3 og 31,3 % ligesom i personskatteloven. Det er derfor udelukkende

kapitalafkastet som udgør forskellen mellem personskatteloven og kapitalafkastordningen, når den samlede indkomstskat sammenlignes.

Det ses af Tabel 32, at fradragsværdien for renteudgifterne i virksomhedsordningen er lavere uden optimering end med optimering. Fradragsværdien afhænger af forskellen mellem den personlige indkomst og bundgrænsen for topskat. For renteudgifter op til forskellen udgør fradragsværdien 40,55 % og fradragsværdien af renteudgifter derover udgør 54,35 %. Fradragsværdien ved anvendelse af virksomhedsordningen er dog væsentlig højere end i både personskatteloven og kapitalafkastordningen.

Virksomhedsordningen er den optimale beskatningsform i scenarie 2, da det er muligt at optimere sin hævning af virksomhedens overskud – så der ikke betales topskat – og der kan samtidig opnås fuldt fradrag for renteudgifter, hvilket ikke er muligt ved anvendelse af personskatteloven og kapitalafkastordningen.

6.2.1 Scenarie 2 - Anpartsselskab

I anpartsselskabet er det optimale forhold mellem løn og udbytte - udbetaling af løn på 499.130 kr. og udbytte på 49.900 kr., når den selvstændige erhvervsdrivende ønsker optimering af indkomstskatten op til grænsen for topskat som beskrevet i afsnit 4.9. I Tabel 33 er vist anpartsselskabets resultatopgørelse.

Resultatopgørelse 2015, ApS		
Omsætning	kr.	1.200.000
Omkostninger	kr.	-200.000
Løn	kr.	-499.130
Resultat før renter	kr.	500.870
Renteudgifter	kr.	-90.000
Resultat efter renter	kr.	410.870
Skat, 23,5 %	kr.	-96.554
Resultat efter skat	kr.	314.316
Udbytte	kr.	49.900
Konsolidering	kr.	264.416

Tabel 33 – Resultatopgørelse ApS scenarie 2 – egen tilvirkning

Det ses af Tabel 33, at der betales selskabsskat på 96.554 kr., og at der overføres 264.416 kr. som opsparet overskud. Selskabsskatten på 96.554 kr. betales af selskabet, men for at vise den effektive skat ved at anvende anpartsselskabet frem for de andre beskatningsformer medtages den i skatteberegningen for den selvstændige erhvervsdrivende.

Tabel 34 viser skatteberegningen for personskatteloven, virksomhedsordningen med optimering og kapitalafkastordningen, sammenholdt med hvis den selvstændige erhvervsdrivende havde fået løn og udbytte fra et anpartsselskab.

Skatteberegning, kr.	PSL	VSO med optimering	KAO	ApS
Indkomstopgørelse:				
Resultat før/efter renter af virksomhed	1.000.000	910.000	1.000.000	0
Løn, ApS	-	-	-	499.130
Kapitalafkast, 1%	0	-800	-30.000	0
Opsparet overskud/henlæggelse	0	-410.070	-250.000	-
AM-bidrag, 8%	-80.000	-39.930	-57.600	-39.930
Personlig indkomst	920.000	459.200	662.400	459.200
Kapitalindkomst:				
		0		0
Kapitalafkast, 1%	0	800	30.000	0
Renteudgifter, virksomhed	-90.000	0	-90.000	0
Nettokapitalindkomst	-90.000	800	-60.000	-
Beskæftigelsesfradrag, 8,05% (maks.26.800 kr.)	-26.800	-26.800	-26.800	-26.800
Skattepligtig indkomst	803.200	433.200	575.600	432.400
Topskat (personlig indkomst udover 459.200 kr.), 15%	69.120	0	30.480	0
Bundskat af personlig indkomst + positiv nettokapitalindkomst, 8,08%	74.336	37.168	53.522	37.103
Sundhedsbidrag, 4%	32.128	17.328	23.024	17.296
Kommunal indkomstskat, 22,80%	183.130	98.770	131.237	98.587
Kirkeskat, 0,5%	4.016	2.166	2.878	2.162
Skatteværdi af personfradrag, 43.400 kr.	-15.355	-15.355	-15.355	-15.355
Nedslag for nettokapitalindkomst, 4% (maks. 50.000 kr.)	-2.000	0	-2.000	0
Aktieindkomst, 27% (ApS udbytte: 49.900 kr.)	0	0	0	13.473
Virksomhedsskat, 23,5%	0	96.366	58.750	96.554
Skat i alt, til betaling	425.375	276.373	340.136	289.751
Udskudt skat	0	126.507	77.125	
Skat i alt	425.375	402.880	417.261	

Tabel 34 – skatteberegning inklusiv ApS scenarie 2 – egen tilvirkning

Sammenligningen mellem anpartsselskabet og de øvrige beskatningsformer sker ud fra indkomstskatten til betaling, da den udskudte skat som påhviler den selvstændige erhvervsdrivende ved at eje et anpartsselskab ikke beregnes lige som i de øvrige beskatningsformer, som beskrevet i afsnit 4.6.

I anpartsselskabet er det ligesom i virksomhedsordningen muligt at få fuldt fradrag for renteudgifter, da de fradrages i selskabets indkomst, og opspare den del af overskuddet som ikke udbetales som løn eller udbytte. Når der udbetales en løn på 499.130 kr. og et udbytte på 49.900 kr. undgår den selvstændige at betale topskat, og har mulighed for at opspare 264.414 kr. i selskabet efter selskabsskat på 23,5 % svarende til 96.554 kr. Det opsparede overskud indgår i selskabs likviditet, hvilket er fleksibelt for den selvstændige erhvervsdrivende, hvis han er nystartet og har brug for mest mulig likviditet i virksomheden til finansiering af investeringer de første år ligesom i virksomhedsordningen.

Årsagen til at indkomstskatten til betaling er højere ved anvendelse af anpartsselskabet end virksomhedsordningen, skyldes, at det er muligt at udbetale udbytte fra anpartsselskabet. Til gengæld er det opsparede overskud i selskabet tilsvarende mindre end det opsparede overskud i virksomhedsordningen.

Derfor må valget mellem virksomhedsordningen og anpartsselskabet afhænge af om den selvstændige erhvervsdrivende har behov for en større beløb udbetalt, eller om det ønskes at bevare flere midler i selskabet. Desuden bør faktorer som kapital- og regnskabskrav samt hæftelse spille en rolle.

6.3 Sammenfatning scenarie 1 og 2

I scenarie 1 og 2 er det vist, at følgende faktorer har indflydelse på den selvstændige erhvervsdrivendes valg af beskatningsform:

- Kapitalafkast og fradragsværdi af erhvervmæssige renteudgifter
- Mulighed for opsparing af overskud og undgå topskat

Det kan konkluderes af scenarie 1 og 2, at personskatteloven udløser den højeste beskatning i begge scenarierne. Dette skyldes at fradragsværdien for renteudgifterne er lave i personskatteloven, da de indregnes som negativ kapitalindkomst som fratrækkes i den skattepligtige indkomst - og ikke i den personlige indkomst, som er udgangspunktet for beregning af bund- og topskat. Desuden beregnes der ikke et kapitalafkast som flyttes fra den personlige indkomst til kapitalindkomst.

Endvidere er det ikke muligt at opspare virksomhedens overskud til en lavere foreløbig skat efter reglerne i personskatteloven, og derfor beskattes hele overskuddet som personlig indkomst - hvorfor det ikke kan undgås at betale topskat ved en personlig indkomst over bundgrænsen for topskat.

Når virksomhedens overskud er under bundgrænsen for topskat og hele overskuddet hæves, og der ingen renteudgifter eller kapitalafkast er i virksomheden, vil der ikke være forskel på indkomstkatten i de forskellige beskatningsformer. I det scenarie kan det være optimalt at vælge reglerne i personskatteloven, da kravene til regnskab er væsentlig lempeligere end i de øvrige beskatningsformer.

Kapitalafkastordningen udløser i begge scenarier en lavere indkomstskat end i personskatteloven. Fradragsværdien af renteudgifterne er den samme som i personskatteloven, da de indregnes som negativ kapitalindkomst, men i kapitalafkastordningen beregnes der også et kapitalafkast af aktiverne i virksomheden. Kapitalafkastet fratrækkes i den personlige indkomst og indregnes som kapitalindkomst – og derfor opnår den selvstændige erhvervsdrivende en højere fradragsværdi af renteudgifterne, når der beregnes et kapitalafkast. Er kapitalafkastet lig renteudgifterne i virksomheden opnås der fuldt fradrag for renteudgifterne i den personlige indkomst, som er beregningsgrundlaget for bund- og topskat. Er kapitalafkastet højere end renteudgifterne og overstiger kapitalafkastet ikke virksomhedens overskud, opnås der fuldt fradrag for renteudgifterne samt et afkast af de investerede aktiver.

Kapitalafkastordningen er derfor optimal at anvende, når virksomhedens overskud er under bundgrænsen for topskat, og kapitalafkastet er større end summen af renteudgifter i virksomheden og kapitalafkastet i virksomhedsordningen. Da der opnås fuldt fradrag for renteudgifterne ligesom i virksomhedsordningen, men et højere kapitalafkast af den investerede kapital i virksomheden end i virksomhedsordningen, hvilket var tilfældet i scenarie 1.

I kapitalafkastordningen er det muligt at opspare 25 % af virksomhedens overskud til en foreløbig virksomhedsskat på 23,5 %. Det opsparede overskud henlægges på en bundet konjunkturudligningskonto i banken, hvor der kun kan hæves, når det henlagte overskud senere hæves. Det opsparede overskud kan derfor ikke anvendes i virksomheden til for eksempel investeringer, og skal hæves inden for 10 år efter henlæggelsen.

Henlæggelse af overskuddet reducerer indkomstskatten i indkomståret, hvor det henlægges, men til gengæld opstår der en udskudt skat som senere skal betales, når det henlagte overskud hæves. Derfor udløser kapitalafkastordningen en lavere indkomstskat til betaling end i personskatteloven i indkomstår, hvor der henlægges til konjunkturudligningskontoen.

I virksomhedsordningen er det muligt at opspare virksomhedens overskud, som ikke hæves i indkomståret, til en foreløbig virksomhedsskat på 23,5 %, og dermed er det muligt, at optimere årets indkomstskat.

Det opsparede overskud er ikke bundet på en konto, og skal ikke hæves inden for 10 år, hvilket er gældende i kapitalafkastordningen. Derfor er virksomhedsordningen mere fleksibel end kapitalafkastordningen, da det opsparede overskud kan anvendes til investeringer i virksomheden. Ulempen er dog, at den selvstændige erhvervsdrivende skal planlægge sin likviditet, da der påhviler en udskudt skat for det opsparede overskud som skal betales ved en senere hævning, og som ikke er afsat på en bundet konto ligesom i kapitalafkastordningen

Det kan konkluderes at virksomhedsordningen udløser den laveste indkomstskat, når der er høje renteudgifter i virksomheden. Dette skyldes, at der opnås fuldt fradrag for renteudgifterne, der fradrages i virksomhedens indkomst, og dermed den personlige og skattepligtige indkomst.

Desuden er det muligt at opspare virksomhedens overskud og optimere indkomstskatten og undgå topskat, når virksomhedens overskud er over bundgrænsen for topskat – hvilket udjævner indkomstskatten til betaling, som er lavere end i både personskatteloven og kapitalafkastordningen som vist i scenarie 2.

Det er vist i scenarie 1 og 2, at anpartsselskabet giver de samme skattemæssige fordele som i virksomhedsordningen. Renteudgifterne fradrages i selskabets indkomst, og derved opnås der fuldt fradrag for de erhvervs-mæssige renteudgifter. Det er muligt at opspare den del af virksomhedens overskud som ikke

udbetales som løn eller udbytte i selskabet til en foreløbig selskabsskat på 23,5 %. Den selvstændige erhvervsdrivende beskattes først af det opsparede overskud, når det hæves som udbytte. Det opsparede overskud kan anvendes i selskabet til investeringer i aktiver som kan være en fordel for en nyetableret virksomhed. Valget mellem virksomhedsordningen og anpartsselskabet må derfor afhænge af andre faktorer end de skattemæssige.

6.4 Scenarie 3: Indskud af privat gæld i virksomheden (negativ indskudskonto)

I scenarie 3 er virksomhedens overskud 1.000.000 kr. og de erhvervmæssige renteudgifter udgør 90.000 kr. Den selvstændige erhvervsdrivende har i scenariet foretaget en faktisk hævning på 550.000 kr.

I scenarie 3, har den selvstændige erhvervsdrivende også indskudt en privat gæld på 500.000 kr. med renteudgifter på 20.000 kr. i virksomhedsordningen ved tilvalget af virksomhedsordningen for at undgå at blive ramt af reglen om sikkerhedsstillelse. Der er derfor i Tabel 35 opgjort en ny indskudskonto og kapitalafkastgrundlag.

Opgørelse af indskudskonto	Primo	Ultimo	Opgørelse af kapitalafkastgrundlag	Primo	Ultimo
Ejendom	kr. 3.000.000	kr. 3.000.000	Ejendom	kr. 3.000.000	kr. 3.000.000
Debitorer	kr. 10.000	kr. 10.000	Debitorer	kr. 10.000	kr. 10.000
Likvide midler	kr. 100.000	kr. 100.000	Likvide midler	kr. 100.000	kr. 100.000
Prioritetsgæld	kr. -3.000.000	kr. -3.000.000	Prioritetsgæld	kr. -3.000.000	kr. -3.020.000
Leverandører	kr. -10.000	kr. -10.000	Leverandører	kr. -10.000	kr. -5.000
Anden gæld	kr. -20.000	kr. -20.000	Anden gæld	kr. -20.000	kr. -10.000
Privat gæld	kr. -500.000	kr. -500.000	Privat gæld	kr. -500.000	kr. -500.000
Indskudskonto	kr. -420.000	kr. -420.000	Kapitalafkastgrundlag	kr. -420.000	kr. -425.000

Tabel 35 – indskudskonto og kapitalafkast primo og ultimo scenarie 3 – egen tilvirkning

Det fremgår af Tabel 35, at indskudskontoen og kapitalafkastet er negativt primo og ultimo. Derfor skal der beregnes rentekorrektion efter regel nr. 1, som den mindst negative værdi af indskudskontoen og kapitalafkastgrundlaget primo og ultimo. Da indskudskontoen udgør den mindst negative værdi primo og ultimo, beregnes der en rentekorrektion på 4 % af 420.000 kr. = 16.800 kr. som tillægges den personlige indkomst og fradrages i kapitalindkomsten.

Før lovændringen kunne den selvstændige erhvervsdrivende fortsat opspare det overskud, som ikke var hævet i virksomheden, men efter lovændringen kan den selvstændige erhvervsdrivende ikke længere opspare virksomhedens overskud, når indskudskontoen er negativ og den selvstændige erhvervsdrivende ikke er omfattet af bagatelgrænsen. Derfor anses hele overskuddet for hævet, hvilket betyder at den selvstændige erhvervsdrivende skal hensætte en hævning til senere faktisk hævning, som vist i Tabel 36.

Hæverækkefølgen	
Faktisk hævet	kr. 550.000
Ansес for hævet	kr. 360.000
Hævet i alt	kr. 910.000
Kapitalafkast	kr. 800
Personligindkomst	kr. 909.200
Sum i alt	kr. 910.000

Tabel 36 – hæverækkefølgen scenarie 3 – egen tilvirkning

Undlader den selvstændige erhvervsdrivende at hensætte 360.000 kr. til senere faktisk hævning i indkomståret, anses de som indskudt på indskudskontoen, hvilket vil reducere indskudskontoen til -60.000 kr.

Tabel 37 viser skattekberregningen for personskatteloven, kapitalafkastordningen og virksomhedsordningen, når der er negativ indskudskonto i virksomhedsordningen. I skattekberregningen er også indsat en beregning for virksomhedsordningen før lovændringen.

Skattekberregning, kr.	PSL	VSO med gæld efter	VSO med gæld før	KAO
Indkomstoppgørelse:				
Resultat før/efter renter af virksomhed	1.000.000	890.000	890.000	1.000.000
Rentekorrektion, 4 %	-	16.800	4.200	-
Kapitalafkast, 1%	0	0	0	-30.000
Opsparet overskud/henlæggelse	0	0	-390.070	-250.000
AM-bidrag, 8%	-80.000	-72.544	-40.330	-57.600
Personlig indkomst	920.000	834.256	463.800	662.400
Kapitalindkomst:				
Kapitalafkast, 1%	0	0	0	30.000
Renteudgifter, virksomhed	-110.000	-16.800	-4.200	-110.000
Nettokapitalindkomst	-110.000	-16.800	-4.200	-80.000
Beskæftigelsesfradrag, 8,05% (maks.26.800 kr.)	-26.800	-26.800	-26.800	-26.800
Skattepligtig indkomst	783.200	790.656	432.800	555.600
Topskat (personlig indkomst udover 459.200 kr.), 15%	69.120	56.258	580	30.480
Bundskat af personlig indkomst + positiv nettokapitalindl	74.336	67.408	37.416	53.522
Sundhedsbidrag, 4%	31.328	31.626	17.283	22.224
Kommunal indkomstskat, 22,80%	178.570	180.270	98.511	126.677
Kirkeskat, 0,5%	3.916	3.953	2.160	2.778
Skatteværdi af personfradrag, 43.400 kr.	-15.355	-15.355	-15.355	-15.355
Nedslag for nettokapitalindkomst, 4% (maks. 50.000 kr.)	-2.000	-672	-168	-2.000
Virksomhedsskat, 23,5%	0	0	91.666	58.750
Skat i alt, til betaling	419.915	396.032	272.422	334.676
Udskudt skat	0	0	120.337	77.125
Skat i alt	419.915	396.032	392.759	411.801

Tabel 37 - skattekberregning scenarie 3 – egen tilvirkning

Det ses af Tabel 37, at virksomhedsordningen før lovændringen udløser den laveste indkomstskat til betaling ved indskud af privat gæld, da det var muligt at opspare virksomhedens overskud som ikke var hævet, og da rentekorrektionen ikke neutraliserede de private renteudgifter, da rentekorrektionen blev beregnet på baggrund af kapitalafkaststen, som kun var 1 %. Samtidig var det muligt at bruge det opsparede overskud til at afvikle den private gæld.

Efter lovændringen ses det af Tabel 37, at indkomstkatten til betaling ved anvendelse af virksomhedsordningen, når der er indskudt privat gæld er væsentlig højere, hvilket skyldes at hele virksomhedens overskud anses for faktisk hævet, samt at der beregnes en højere rentekorrektion efter indførelse af rentekorrektionssatsen. Der er derved ikke længere nogen fordel ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen.

Virksomhedsordningen udløser dog stadig en lavere samlet indkomstskat end i personskatteloven og kapitalafkastordningen, men dette skyldes udelukkende at der er høje erhvervsmæssige renteudgifter. Det kan derfor ikke længere svare sig at indskyde privat gæld, da opsparingsmuligheden som nævnt forsvinder, og derfor bør gælden ikke medtages i virksomhedsordningen.

6.5 Scenarie 4: Sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver

I scenarie 4 er virksomhedens overskud 1.000.000 kr. og de erhvervsmæssige renteudgifter udgør 90.000 kr. Den selvstændige erhvervsdrivende har i scenariet foretaget en faktisk hævning på 550.000 kr.

I scenarie 4 har den selvstændige erhvervsdrivende ikke indskudt privat gæld i virksomhedsordningen, men har stillet sikkerhed i ejendommen som indgår i virksomhedsordningen. Før lovændringen havde det ingen konsekvenser, men efter lovændringen anses den selvstændige erhvervsdrivende for at have foretaget en fiktiv overførsel fra virksomhedsordningen til privatøkonomien i hæverækkefølgen uden at der medfølger likvider.

Værdien af overførslen beregnes som den laveste værdi af gældens kursværdi og sikkerhedens størrelse, svarende til handelsværdien af ejendommen, da den selvstændige erhvervsdrivende ikke er omfattet af bagatelgrænsen da virksomhedsordningen først er valgt i 2015. I Tabel 38 er opgjort gældens kursværdi og sikkerhedens størrelse.

Sikkerhedens størrelse	
Gæld, kursværdi	500.000 kr.
Ejendommens handelsværdi	3.500.000 kr. 1. prioritetspant 3.000.000 kr. for lån i virksomheden 2. prioritetspant for 500.000 kr. for privat lån

Tabel 38 – sikkerhedens størrelse – egen tilvikning

Det ses af Tabel 38, at den laveste værdi af gældens kursværdi og sikkerhedens størrelse udgør 500.000 kr., hvilket den selvstændige erhvervsdrivende anses for at have overført i hæverækkefølgen. Den skattemæssige konsekvens afhænger af den selvstændiges hævning i indkomståret som var 550.000 kr.

I Tabel 39 er opgjort årets samlede hævning i hæverækkefølgen

Hæverækkefølgen					
Faktisk hævet	kr.	550.000	Kapitalafkast	kr.	800
Anses for hævet	kr.	500.000	Personligindkomst	kr.	909.200
			Indskudskonto	kr.	80.000
			Hævet udover indskudskonto	kr.	60.000
Hævet i alt	kr.	1.050.000	Sum i alt	kr.	1.050.000

Tabel 39 – hæverækkefølgen scenarie 4 – egen tilvirkning

Det ses af Tabel 39, at der er hævet 60.000 kr. udover indskudskontoen, og indskudskontoen er derfor negativ med 60.000 kr. ultimo indkomståret. Der skal derfor beregnes rentekorrektion af den mindst negative saldo primo og ultimo af indskudskontoen og kapitalafkastgrundlaget, som er opgjort i Tabel 40.

Opgørelse af indskudskonto	Primo	Ultimo	Opgørelse af kapitalafkastgrundlag	Primo	Ultimo
Ejendom	kr. 3.000.000	kr. 3.000.000	Ejendom	kr. 3.000.000	kr. 3.000.000
Debitorer	kr. 10.000	kr. 10.000	Debitorer	kr. 10.000	kr. 10.000
Likvide midler	kr. 100.000	kr. 100.000	Likvide midler	kr. 100.000	kr. 100.000
Prioritetsgæld	kr. -3.000.000	kr. -3.000.000	Prioritetsgæld	kr. -3.000.000	kr. -3.020.000
Leverandører	kr. -10.000	kr. -10.000	Leverandører	kr. -10.000	kr. -5.000
Anden gæld	kr. -20.000	kr. -20.000	Anden gæld	kr. -20.000	kr. -10.000
Hævet af indskudskonto		kr. -80.000	Hævet		kr. -160.000
Hævet udover indskudskonto		kr. -60.000	Kapitalafkastgrundlag	kr. 80.000	kr. -85.000
Indskudskonto	kr. 80.000	kr. -60.000	Kapitalafkast	kr. 800	

Tabel 40- opgørelse af indskudskonto og kapitalafkastgrundlag scenarie 4 – egen tilvirkning

Indskudskontoen ultimo er den mindst negative saldo, og derfor skal der beregnes en rentekorrektion på 4 % af den negative indskudskonto på 60.000 kr. svarende til 2.400 kr. Da indskudskontoen er negativ vil den selvstændige erhvervsdrivende ikke kunne opspare overskuddet i virksomheden som ikke er hævet, før indskudskontoen er nulstillet.

Tabel 41 viser skatteberegningen for personskatteloven, kapitalafkastordningen og virksomhedsordningen, når der er stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver i virksomhedsordningen. I skatteberegningen er også indsat en beregning for virksomhedsordningen før lovændringen.

<u>Skatteberegning, kr.</u>	<u>PSL</u>	<u>VSO</u> sikkerhed før	<u>VSO</u> sikkerhed efter	<u>KAO</u>
Indkomstopgørelse:				
Resultat før/efter renter af virksomhed	1.000.000	499.930	910.000	1.000.000
Rentekorrektion, 4 %	-		2.400	-
Kapitalafkast, 1%	0	-800	800	-30.000
Opsparet overskud/henlæggelse	0	-410.070	0	-250.000
AM-bidrag, 8%	-80.000	-39.930	-72.928	-57.600
Personlig indkomst	920.000	49.130	-69.728	662.400
Kapitalindkomst:				
Kapitalafkast, 1%	0	800	800	30.000
Renteudgifter, virksomhed	-90.000	0	-22.400	-90.000
Nettokapitalindkomst	-90.000	800	-21.600	-60.000
Beskæftigelsesfradrag, 8,05% (maks.26.800 kr.)	-26.800	-26.800	0	-26.800
Skattepligtig indkomst	803.200	23.130	-91.328	575.600
Topskat (personlig indkomst udover 459.200 kr.), 15%	69.120	0	56.921	30.480
Bundskat af personlig indkomst + positiv nettokapitalindl	74.336	37.103	67.765	53.522
Sundhedsbidrag, 4%	32.128	16.528	31.611	23.024
Kommunal indkomstskat, 22,80%	183.130	94.210	180.182	131.237
Kirkeskat, 0,5%	4.016	2.066	3.951	2.878
Skatteværdi af personfradrag, 43.400 kr.	-15.355	-15.355	-15.355	-15.355
Nedslag for nettokapitalindkomst, 4% (maks. 50.000 kr.)	-2.000	-768	-864	-2.000
Virksomhedsskat, 23,5%	0	96.366	0	58.750
Skat i alt, til betaling	425.375	270.081	397.139	340.136
Udskudt skat	0	126.507		77.125
Skat i alt	425.375	396.587	397.139	417.261

Tabel 41- skatteberegning scenarie 4 – egen tilvirkning

Det ses af Tabel 41, at det før lovændringen var muligt at opspare virksomhedens overskud og derved opnå en væsentligt lavere skat til betaling. Den selvstændige erhvervsdrivende kunne derudover stille virksomhedens opsparede overskud på $(410.070 - 96.366) = 313.704$ kr. til sikkerhed for en privat kassekredit af samme størrelse og dermed øge sit private forbrug i indkomståret. Havde den selvstændige erhvervsdrivende hævet det opsparede overskud ville han have haft 126.507 kr. færre til privat forbrug, hvilket svarer til den udskudte skat.

Det ses af Tabel 41, at det efter lovændringen ikke længere er muligt at opspare virksomhedens overskud som ikke hæves, og den selvstændige erhvervsdrivende bliver beskattet af en værdi svarende til sikkerhedsstillelsen på 500.000 kr. uden at der følger likvider. Samtidig bliver den selvstændige erhvervsdrivendes indkomstskat påvirket af, at der beregnes rentekorrektion, da indskudskontoen er negativ. Der er derfor ikke længere en fordel at stille sikkerhed i virksomhedens aktiver efter lovændringen.

Den selvstændige erhvervsdrivende kan i stedet for virksomhedsordningen vælge at anvende kapitalafkastordningen, da det ikke har nogen skattemæssig konsekvens, hvis der er stillet sikkerhed i virksomhedens ejendom ved anvendelse af denne beskatningsform, og derved bevare muligheden for at opspare 25 % af virksomhedens overskud – som udløser en lavere indkomstskat til betaling i indkomståret end virksomhedsordningen. Den samlede skat er dog ikke lavere ved anvendelse af kapitalafkastordningen, da der ikke opnås fuldt fradrag for renteudgifterne og derfor er kapitalafkastordningen mest interessant, hvis der er sikkerhed i virksomhedens ejendom, men lave renteudgifter.

6.6 Sammenfatning scenarie 3 og 4

Før lovændringen var det muligt at indskyde privat gæld i virksomheden og opspare den del af overskuddet der ikke var hævet. Den selvstændige erhvervsdrivende kunne derved optimere sin skat så der ikke blev betalt topskat og fik et højere rentefradrag for de private renteudgifter. Det opsparede overskud kunne bruges til at afdrage den private gæld og provenuet for den private gæld kunne tilmed placeres uden for virksomhedsordningen til privat forbrug.

Efter lovændringen vil indskud af privat gæld i virksomhedsordningen bevirke at indskudskontoen er negativ og muligheden for opsparing af virksomhedens overskud som ikke hæves forsvinder indtil indskudskontoen er nulstillet eller positiv. Det er altså efter lovændringen ikke længere attraktivt at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen, hvis indskudskontoen er negativ, da det opsparede overskud ikke kan bruges til at afdrage den private gæld, som var hele ideen bag misbrug af virksomhedsordningen før lovændringen. Samtidig har indførelsen af rentekorrektions-satsen vist at have en stor effekt, da den i scenarie 3 forhindrer at der opnås et større fradrag for de private renteudgifter.

I scenarie 4 er det vist, at indførelsen af beskatning ved sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver i virksomhedsordningen har haft den ønskede effekt, da det forhindrer selvstændige erhvervsdrivende i at stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for privat gæld, og undgår at de hæver opsparede midler og betaler skat heraf. Reglen om sikkerhedsstillelse er derfor særdeles effektiv, men har også sine ulemper, idet den selvstændige erhvervsdrivende der etablerer sin virksomhed i opstartsfasen kan have behov for at stille sikkerhed i virksomhedens aktiver.

Den selvstændige erhvervsdrivende kan i stedet for vælge at anvende kapitalafkastordningen, da det ikke har nogen skattemæssig konsekvens, hvis der er stillet sikkerhed i virksomhedens ejendom ved anvendelse af denne beskatningsform, og bevarer derved muligheden for at opspare 25 % af virksomhedens overskud – som udløser en lavere indkomstskat til betaling i indkomståret end virksomhedsordningen, men der opnås dog ikke fuldt fradrag for de erhvervmæssige renteomkostninger, og derfor er den samlede indkomstskat ved høje renteudgifter højere ved brug af kapitalafkastordningen.

7 Konklusion

Afhandlingens konklusion vil først besvare problemformuleringens tre underspørgsmål for til sidst at kunne besvare afhandlingens hovedproblemstilling.

- *Hvilke karakteristika er der ved de fire forskellige beskatningsformer; personskatteloven, kapitalafkastordningen, virksomhedsordningen, og anpartsselskab?*

Den selvstændige erhvervsdrivende beskattes som udgangspunkt efter reglerne i personskatteloven, men kan tilvælge de særlige regler i virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen. Ens for de tre beskatningsformer er, at den selvstændige erhvervsdrivende er skattesubjektet, og at virksomhedens skatteregnskab skal efterleve kravene i mindstekravsbekendtgørelsen og bogføringsloven.

Princippet i personskatteloven er, at den skattepligtige indkomst opdeles i en personlig indkomst, kapitalindkomst og ligningsmæssige fradrag.

- Personlig indkomst udgør virksomhedens resultat før renter, som beskattes med en skatteprocent på 38 – 54 % inklusiv am-bidrag.
- Kapitalindkomst udgør virksomhedens renteudgifter og har en fradragsværdi op til 31,3 %.
- Ligningsmæssige fradrag udgør beskæftigelsesfradraget på 8,05 % af den personlige indkomst før am-bidrag.

Summen af den personlige indkomst, kapitalindkomst og de ligningsmæssige fradrag udgør tilsammen den skattepligtige indkomst, som er udgangspunkt for beregning af indkomstskatten. Hertil medregnes aktieindkomst, som består af udbytter og avancer for aktier eller anparter, og beskattes med 27 - 42 %.

Princippet bag skatteberegningen i personskatteloven er den samme, hvad enten den selvstændige erhvervsdrivende vælger beskatning efter personskatteloven, virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen. Den eneste forskel er, hvilke indkomster og fradrag der indgår i den personlige indkomst og kapitalindkomsten.

Virksomhedsordningen er reguleret af reglerne i virksomhedsskatteloven, og er et supplement til personskatteloven. I virksomhedsordningen skal virksomhedsøkonomien og privatøkonomien holdes adskilt, og derfor opgøres der en indskudskonto ved indtræden i ordningen, som udgør nettoværdien af virksomhedens aktiver og passiver. Når indskudskontoen er opgjort reguleres den efterfølgende kun af overførsler mellem virksomheden og den selvstændige erhvervsdrivende. Hvis indskudskontoen bliver negativ, er det et udtryk for, at den selvstændige erhvervsdrivende har indskudt privat gæld i virksomheden, og derfor er der indført en værnsregel om rentekorrektion, som skal neutralisere de skattemæssige fordele, der er ved at medtage gæld i virksomhedsordningen.

I virksomhedsordningen opgøres der også et kapitalafkastgrundlag, som udgør nettoværdien af aktiverne og passiverne svarende til egenkapitalen i virksomheden som løbende reguleres. Af kapitalafkastgrundlaget beregnes der et kapitalafkast, som er et udtryk for en forrentning af egenkapitalen, da den selvstændige erhvervsdrivende alternativt kunne havde investeret i værdipapirer. Hvis der er indskudt privat gæld reduceres kapitalafkastgrundlaget, kaldet den selvkontrollerende effekt.

Virksomhedens overskud efter renter beskattes som personlig indkomst hos den selvstændige erhvervsdrivende. Derved opnår den selvstændige erhvervsdrivende fuldt fradrag for renteudgifterne. I den personlige indkomst fradrages tillige det beregnede kapitalafkast, der indregnes som kapitalindkomst. Beskatning af den selvstændige erhvervsdrivende afhænger dog af, hvor meget den selvstændige erhvervsdrivende har hævet i det pågældende indkomstår. Hæves der mindre end virksomhedens overskud er det muligt at opspare det resterende overskud i virksomheden mod en foreløbig virksomhedsskat på 23,5 %. Derved har den selvstændige erhvervsdrivende mulighed for at udjævne sin indkomst fra år til år, efter hvor meget der hæves af virksomhedens overskud.

Formålet med kapitalafkastordningen er at give den selvstændige erhvervsdrivende et simplere alternativ til virksomhedsordningen. Derfor er der ikke krav om adskillelse af virksomheds- og privatøkonomien.

I kapitalafkastordningen opgøres der et kapitalafkastgrundlag primo året som udgør virksomhedens aktiver undtagen de finansielle aktiver, og derfor tages der ikke hensyn til virksomhedens gæld. Formålet med kapitalafkastgrundlaget er ligesom i virksomhedsordningen at den selvstændige erhvervsdrivende kan beregne et kapitalafkast svarende til et afkast af de indskudte aktiver.

I kapitalafkastordningen beskattes virksomhedens overskud før renter som personlig indkomst, og renteudgifterne beskattes som negativ kapitalindkomst. Det beregnede kapitalafkast fradrages i den personlige indkomst og indregnes som kapitalindkomst og derfor opnår den selvstændige erhvervsdrivende fuldt fradrag for de erhvervsmæssige renteudgifter, hvis kapitalafkastet er lig renteudgifterne.

I kapitalafkastordningen er det muligt at opspare 25 % af virksomhedens overskud som henlægges på en konjunkturudligningskonto i banken mod en foreløbig virksomhedsskat på 23,5 %, og skal hæves indenfor 10 år. Henlæggelsen er bundet indtil overskuddet senere hæves i modsætning til virksomhedsordningen.

Anpartsselskab er reguleret af reglerne i selskabsloven og selskabsskatteloven, og er et selvstændigt rets- og skattesubjekt. Selskabets formuemasse er derfor ejet af selskabet, og beskatning af selskabets indkomst sker i selskabet, og er derfor adskilt fra den selvstændige erhvervsdrivende.

Ved stiftelsen af et anpartsselskab skal der indskydes en minimumskapital på 50.000 kr. og selskabet skal registres hos Erhvervsstyrelsen. Den selvstændige erhvervsdrivende hæfter i et anpartsselskab kun for den indskudte kapital, og derfor ikke for selskabets forpligtigelser, som er tilfældet ved den personlige virksomhed.

Virksomhedens indkomst opgøres i selskabet, og renteudgifter fratrækkes i selskabets overskud. Derfor opnås der fuldt fradrag for selskabets renteudgifter, og overskuddet i selskabet kan opspares mod en selskabsskat på 23,5 % ligesom i virksomhedsordningen.

Den selvstændige erhvervsdrivende beskattes ikke af selskabets indkomst, men af løn og udbytte fra selskabet. Løn beskattes i den personlige indkomst, mens udbytte beskattes som aktieindkomst.

Et anpartsselskab skal overholde kravene i bogføringsloven og mindstekravsbekendtgørelsen, men skal også offentliggøre dets regnskab hos Erhvervsstyrelsen. Derfor er de administrative krav større for et anpartsselskab end for en personlig virksomhed.

- ***Hvad er årsagen til ændringen af virksomhedsskatteloven ved lov nr. 992 i september 2014, og hvad går lovændringen ud på?***

Baggrunden for ændringen af virksomhedsskatteloven i september 2014 var, at selvstændige erhvervsdrivende havde brugt to metoder til at udnytte lavt beskattede midler i virksomhedsordningen til at finansiere deres private forbrug, disse var:

- Indskud af privat gæld i virksomheden
- Sikkerhed i virksomhedens aktiver for privat gæld

Indskud af privat gæld i virksomhedsordningen blev gjort med henblik på at opnå et større skattefradrag for renteudgifter, da der ikke skelnes mellem private og erhvervs-mæssige renteudgifter i virksomhedsordningen. Da gælden blev indskudt i virksomhedsordningen blev indskudskontoen negativ, og derfor skulle der beregnes rentekorrektion. Da rentekorrektionen oftest var lavere end renteudgifterne på den private gæld, var der et incitament til at indskyde den private gæld.

Endvidere havde den selvstændige erhvervsdrivende mulighed for at opspare virksomhedens overskud til at afdrage den private gæld mod en foreløbig skat på 23,5 %. Hvis det opsparede overskud i stedet var udbetalt, var der betalt skat på op til 54,35 %, og derfor ville den selvstændige erhvervsdrivende have haft et væsentlig lavere rådighedsbeløb til at afdrage gælden med. Provenuet kunne tilmed placeres uden for virksomheden til at leve for.

Den anden metode som var brugt, var sikkerhedsstillelse for privat gæld. Den selvstændige erhvervsdrivende undlod at hæve virksomhedens overskud mod betaling af en foreløbig virksomhedsskat på 23,5 %, men fik til gengæld en privat kassekredit i banken mod sikkerhed i det opsparede overskud til finansiering af privatforbruget. Derved undlod den selvstændige erhvervsdrivende at hæve virksomhedens overskud mod en skat på op til 54,35 %.

Derfor blev lovændringen indført i september 2014, hvor de fire hovedpunkter var:

- Indførelse af en rentekorrektionssats som var 3 procentpoint højere end kapitalafkastsatsen
- Forbud mod opsparing af virksomhedens overskud ved negativ indskudskonto
- Beskatning ved sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver for privat gæld
- En bagatelgrænse på 500.000 kr.

Indførelsen af rentekorrektionssatsen, som beregnes efter Nationalbankens kassekreditrente, skulle sikre, at rentekorrektion var mere markedskonform tilsvarende renten for privat gæld, hvilket skulle sikre, at der ikke var en skattemæssig fordel ved at indskyde privat gæld i virksomhedsordningen.

Forbuddet mod opsparing ved negativindskudskonto sikrer, at den selvstændige erhvervsdrivende ikke længere kan opspare overskud og udskyde skat til brug for afvikling af privat gæld. Derved har lovgiver lukket hullet for den største fordel ved indskud af privat gæld, hvilket ikke længere er attraktivt.

I lovændringen blev det indført, at det ikke længere var muligt at stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for gæld uden for virksomhed. I lovtæksten indbefattede reglen al gæld uden for virksomhedsordningen, hvor der blev indført undtagelser om gæld i normale forrentningsmæssige dispositioner, og sikkerhed i blandede ejendomme blev ikke berørt. Sikkerhedsbegrebet er dog ikke defineret entydigt i lovtæksten, og derfor kan den selvstændige erhvervsdrivende, såfremt der ikke er stillet sikkerhed i private aktiver, efter lovændringen blive ramt af sikkerhedsbegrebet, hvis Skat mener, at den private gæld er givet på grund af formuen i virksomheden.

Stilles der sikkerhed for privat gæld uden for virksomhedsordningen beskattes den selvstændige erhvervsdrivende af værdien svarende til den laveste værdi af gældens kursværdi og sikkerhedens størrelse, hvilket er aktives handelsværdi. Beskatningen sker som en fiktiv hævning i hæverækkefølgen uden at der medfølger likvider, og derfor afhænger den skattemæssige konsekvens for den selvstændige erhvervsdrivende af, hvor meget der i indkomståret er hævet. I yderste konsekvens kan det medføre at indskudskontoen bliver negativ, så der fremadrettet ikke kan spares op i virksomheden.

I forbindelse med lovforslaget blev der indført en bagatelgrænse på 500.000 kr. Den selvstændige erhvervsdrivende, der havde stillet sikkerhed og/eller havde negativ indskudskonto hvor den numeriske værdi ikke oversteg bagatelgrænsen, blev ikke ramt af lovændringen.

Lovændringen har gjort det mindre attraktivt for selvstændige erhvervsdrivende at udnytte virksomhedsordningen, så det sikres at en større del af virksomhedens overskud fremadrettet bliver beskattet efter de almindelige regler. Lovændringen har dog ikke betydning for de grundlæggende regler i virksomhedsordningen, såfremt den selvstændige erhvervsdrivende ikke har indskudt privat gæld i virksomheden og indskudskontoen er positiv eller ikke har stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver for privat gæld.

- ***Hvilken beskatningsform skal en selvstændige erhvervsdrivende vælge efter ændringen af virksomhedsskatteloven?***

Analysens konklusion er, at hvis der ikke er stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver eller indskudt privat gæld i virksomhedsordningen, så indeholder virksomhedsordningen langt de største fordele i forhold til personskatteloven og kapitalafkastordningen.

I virksomhedsordningen kan den del af virksomhedens overskud, der ikke er hævet opspares i virksomheden mod en foreløbig virksomhedsskat på 23,5 %, og derved kan den selvstændige erhvervsdrivende udjævne sin indkomst fra år til år og undgå topskat, når virksomhedens overskud er over bundgrænsen for topskat. Denne mulighed er der ikke i personskatteloven, og i kapitalafkastordningen er det kun muligt at opspare op til 25 % af virksomhedens overskud.

I virksomhedsordningen er det ikke likviditetskrævende at opspare virksomhedens overskud som i kapitalafkastordningen, hvor det opsparede overskud henlægges på en spærret konto i banken.

Udover muligheden for at opspare virksomhedens overskud, kan der i virksomhedsordningen opnås fuldt fradrag for de erhvervs-mæssige renteudgifter i den personlige indkomst. Dette er ikke muligt i personskatteloven, da renteudgifter fradrages i kapitalindkomsten. I kapitalafkastordningen afhænger fradragsværdien af størrelsen på kapitalafkastet.

Er virksomhedens overskud under bundgrænsen for topskat, har analysen vist, at valget af beskatningsform afhænger af forholdet mellem renteudgifter og kapitalafkastet. Ved lave renteudgifter vil det oftest være en fordel at anvende kapitalafkastordningen, da kapitalafkastet i kapitalafkastordningen vil overstige renteudgifterne og derfor opnås der fuldt fradrag for renteudgifterne.

Er der ingen renteudgifter eller kapitalafkast, er der ingen forskel på de forskellige beskatningsformer, og derved afhænger det af andre faktorer såsom de administrative krav og regnskabsudarbejdelse som kan være forbundet med større omkostninger, og derfor kan personskatteloven være den optimale beskatningsform, da den ikke indeholder krav til adskillelse af privat- og virksomhedsøkonomien.

Den selvstændige erhvervsdrivende kan opnå de samme skattemæssige fordele som i virksomhedsordningen ved at stifte et anpartsselskab. I anpartsselskabet er der samme mulighed for at opnå fuldt fradrag for renteudgifterne og opsparring af overskud i selskabet, som ikke udbetales som løn eller udbytte. Valget mellem virksomhedsordningen og anpartsselskabet vil derfor oftest være afhængig af kapital- og regnskabskrav samt begrænsning i hæftelse i anpartsselskabet.

Hvis den selvstændige erhvervsdrivende efter lovændringen har stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver kan det betyde, at indskudskontoen bliver negativ uanset om gælden holdes udenfor virksomhedsordningen eller indskydes i ordningen for at undgå reglen om beskatning ved sikkerhedsstillelse.

Ved negativ indskudskonto vil den selvstændige erhvervsdrivende fremadrettet ikke kunne opspare virksomhedens overskud i virksomhedsordningen, hvilket er en af de store fordele ved ordningen. Det kan derfor være en fordel at anvende kapitalafkastordningen, da det stadigvæk er muligt at opspare 25 % af virksomhedens overskud og derved opnå en lavere indkomstskat i året, fordi det ikke har nogen skattemæssige konsekvenser, såfremt der er stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver med undtagelsen af det opsparede overskud som ikke kan pantsættes.

- ***Hvilken betydning har ændringen af virksomhedsskatteloven (Lov nr. 992) for valg af beskatningsform for en selvstændige erhvervsdrivende?***

Er der ikke stillet sikkerhed eller indskudt privat gæld i virksomheden, vil ændringen af virksomhedsskatteloven ikke have nogen betydning for valget af beskatningsform, som vil afhænge af virksomhedens indkomst, størrelsen af renteudgifterne og kapitalafkastet samt mulighed for opsparring. Virksomhedsordningen vil derfor i mange tilfælde være den optimale beskatningsform efter lovændringen, da det er muligt at opspare virksomhedens overskud og udjævne indkomsten, samt opnå fuldt fradrag for de erhvervs-mæssige renteudgifter.

Hvis den selvstændige erhvervsdrivende har stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver for privat gæld i virksomhedsordningen, vil den selvstændige erhvervsdrivende blive beskattet af et fiktivt beløb svarende til sikkerhedens størrelse og kan risikere at få negativ indskudskonto, så det ikke er muligt at opspare virksomhedens overskud. Derfor kan lovændringen betyde at flere selvstændige erhvervsdrivende vil fravælge virksomhedsordningen og bruge kapitalafkastordningen.

8 Perspektivering

Regeringen har den 23. februar 2016 udsendt et nyt lovforslag, Lov nr. 123³⁰, om ændring af virksomhedsskatteloven. Lovforslaget er udsendt, fordi skatteministeren ønsker at der kommer en større klarhed over, hvad de skattemæssige konsekvenser er ved sikkerhedsstillelse.

I lovforslaget indsættes der i virksomhedsskatteloven en ny bestemmelse ved § 4 b som afløser § 10, stk. 6-9, gældende fra 1. juli 2016. Den nye bestemmelse i VSL § 4 b, stk. 1 præciserer, at sikkerhedsstillelse i aktiver der stilles til sikkerhed for gæld udenfor virksomhedsordningen opgøres som den laveste værdi af gældens kursværdi og aktivets handelsværdi, og anses for overført til den selvstændige erhvervsdrivende. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget vil det sige, som et fiktiv beløb i hæverækkefølgen, hvor der ikke følger likvider med.

Lovforslaget stadfæster derved Skatterådets afgørelse fra november 2015 og dermed opgavens konklusion om beskatning af sikkerhedsstillelse.

I bemærkningerne præciseres det, at tidspunktet for sikkerhedsstillelsen, såfremt virksomhedsordningen anvendes i forvejen, er tidspunktet for, hvornår sikkerheden etableres. Er aktiverne stillet til sikkerhed forud for valget af virksomhedsordningen, skal sikkerhedens størrelse fastlægges på tidspunkt for tilvalget af virksomhedsordningen – det vil sige primo indkomståret, hvor virksomhedsordningen er valgt.

Det præciseres ligeledes, at den selvstændige erhvervsdrivende der inden tilvalget af virksomhedsordningen (primo indkomståret), har stillet virksomhedens aktiver til sikkerhed, omfattes af beskatningen i § 4 b, stk. 1, hvis gælden ikke indskydes samtidig med virksomhedens aktiver. I § 4 b, stk. 4 er der dog lavet en undtagelse, hvis der indskydes en ejendom der før har tjent som privat bolig, hvor gælden blot skal være indskudt i samme indkomstår.

Som noget nyt i forhold til den gældende lov, skal den fiktive hævning ved sikkerhedsstillelse fra 1. juli 2016 fragå i virksomhedens kapitalafkastgrundlag jf. VSL § 8, stk. 1, 1. pkt. Derved oplever den selvstændige erhvervsdrivende, der fremadrettet stiller sikkerhed for gæld uden for virksomhedens aktiver, at kapitalafkastet nedsættes.

Lovforslaget i § 4 b, stk. 1 ændrer ikke muligheden for at stille aktiver til sikkerhed for gæld i virksomhedsordningen, når låneprovenu og gæld er placeret i virksomhedsordningen - og reglerne

---

³⁰ http://www.folketingstidende.dk/RIpdf/samling/20151/lovforslag/L123/20151_L123_som_fremsat.pdf 22-04-2016

vedrørende sikkerhed i aktiver for normale forretningsmæssige dispositioner og sikkerhed i blandede ejendomme ændres ikke, men overføres fra VSL § 10, stk. 7 og 8 til § 4 b, stk. 2 og 3.

Der indføres i forbindelse med lovforslaget mulighed for at den selvstændige erhvervsdrivende kan vælge, at de nye regler i § 4 b skal gælde med tilbagevirkende kraft fra den 11. juni 2014. Samtidig åbnes der op for, at selvstændige erhvervsdrivende der havde foretaget dispositioner efter sikkerhedens størrelse og ikke gældens kursværdi i perioden fra 11. juni 2014 til 8. september 2014, kan omgøre deres valg til sikkerhedens størrelse - såfremt de blev omfattet af reglen i VSL § 10, stk. 6.

Selvstændige erhvervsdrivende der anvender virksomhedsordningen, vil ifølge lovforslaget igen få mulighed for at ændre valg af selvangivne oplysninger tilbage fra indkomståret 2013-2015 på grund af det nye lovforslag, hvis de anvender virksomhedsordningen.

Det vurderes på baggrund af lovforslaget, at der fortsat vil være usikkerhed omkring om hvornår kaution, bankens almindelige modregningsadgang og alskyldserklæring kan anses for at være sikkerhedsstillelse for gæld uden for virksomhedsordningen. Det vil ifølge bemærkningerne til lovforslaget stadig afhænge af den konkrete situation.

Lovforslaget har været i 1. behandling i Folketinget og det er planen, at lovforslaget skal vedtages ved 3. behandling den 23. maj med virkning fra den 1. juli 2016. Derfor kan der nå at ske ændringer, som var tilfældet til ved sidste lov vedtagelse. Den selvstændige erhvervsdrivende der står over for valget af beskatningsform eller allerede anvender reglerne i virksomhedsordningen må derfor være varsom med at tage beslutning på baggrund af de nye regler, før lovændringen er endeligt vedtaget.

9 Litteraturliste

Bøger:

Friis Hansen, S., & Krenchel, J.V. (2014), *Dansk selskabsret 2 Kapitalselskaber*. København Karnov Group Denmark A/S, 4. udgave.

Nilsson, I. & Nyhegn-Eriksen, L. (1999), *Virksomhedsbeskatning*. København: Thomson A/S (ITID A/S), 1. Udgave.

Pedersen, J., Siggaard K., Winther-Sørensen N., Bundgaard, J., Langhave Jeppesen, I., Kerzel, M. & Pedersen, S. (2015), *Skatteretten 2*. København: Karnov Group Denmark A/S, 7. udgave.

Skovgaard Hansen, C. & Lilja, T. M. m.fl. (2016), *Erhvervsbeskatning: Med fokus på personselskabet og virksomhedsordningen*. København: Jurist – og Økonomiforbundets Forlag, 1. udgave.

Michaelsen, A., Askholt, S. Bolander, J., Engsig, J & Madsen L. (2013), *Lærebog om indkomstskat*. København: Jurist – og Økonomiforbundets Forlag, 15. udgave.

Kilder i forhold til ændring af virksomhedsskatteloven:

Lovforslaget:

<http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/L200/bilag.htm#dok>

Spørgsmål 1-54 til lovforslaget:

<http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/L200/spm.htm?samling/20131/lovforslag/l200/spm.htm=&totalNumberOfRecords=&numberOfRecords=100&pageNr=1#search>

Høringssvar:

<http://www.ft.dk/samling/20131/lovforslag/L200/bilag.htm#dok>

Spørgsmål til skatteudvalget:

<http://www.ft.dk/samling/20141/almdel/SAU/spm/126/index.htm>

<http://www.ft.dk/samling/20141/almdel/SAU/spm/249/index.htm>

<http://www.ft.dk/samling/20141/almdel/SAU/spm/253/index.htm>

Lov om ændring af virksomhedsskatteloven og kildeskatteloven – Lov nr. 992 af 16.9.2014

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=164677>

Genoptagelse som følge af praksisændring vedrørende sikkerhedsstillelse for gæld uden for virksomhedsordningen med aktiver i virksomhedsordningen – Styresignal:

<http://www.skat.dk/skat.aspx?oId=2228538&vId=0>

Lovforslag nr. 123: Lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatteloven, og andre forskellige samt ophævelse af lov om investeringsfonds

http://www.folketingstidende.dk/RIpdf/samling/20151/lovforslag/L123/20151_L123_som_fremsat.pdf

Cirkulære:

Personskattecirkulæret nr. 129 af 4.7.1994

Vejledninger:

Skats juridiske vejledning 2016-1 Erhvervsbeskatning, C.C.5. Virksomheds og kapitalafkastordningen

Bekendtgørelser:

Bekendtgørelsen 2006-06-12 nr. 594 om krav til det skattemæssige årsregnskab mv. for mindre virksomheder.

Afgørelse og domme:

UFR1998.254.HR

SKM2007.35.ØLR

SKM2007.573.SR

SKM2007.588.LSR

SKM2013.505.HR

SKM2015.471.SR.

SKM2015.581.SR

SKM2015.745.SR

SKM2016.96.SR

Love:

Afskrivningsloven – LBK nr. 948 af 17/08/2015

Aktieavancebeskatningsloven – LBK – nr.1082 af 08/09/2015

Bogføringsloven – LBK nr. 648 af 15/06/2015

Ejendomsavancebeskatningsloven – LBK nr. 1200 af 30/09/2013

Kildeskatteloven – LBK nr. 117 af 29/01/2016

Ligningsloven – LBK nr. 117 af 29/01/2016

Lov om arbejdsmarkedsbidrag – LBK nr. 471 af 16/7/2009

Lov om visse erhvervsdrivende – LBK nr. 1295 15/11/2013

Lov om ændring af virksomhedsskatteloven og kildeskatteloven – Lov nr. 992 af 16.9.2014

Personskatteloven – LBK nr.1163 af 08/10/2015

Statsskatteloven – Lov nr. 149 af 10/04/1922

Selskabsskatteloven – LBK nr. 680 af 20/05/2015

Selskabsloven – LBK nr. 1089 af 14/09/2015

Virksomhedsskatteloven – LBK nr. 1114 af 18/09/2013

Årsregnskabsloven - LBK nr. 1580 af 10/12/2015

Internet:

<http://www.bdo.dk/faglig-info/nyheder/depechen-nyt-om-skat-og-moms/advarsel-til-selvstaendige-der-brugervirksomhedsordningen/>

<https://erhvervsstyrelsen.dk/personligt-ejede-virksomheder>

<http://www.fsr.dk/Nyheder%20og%20presse/Pressemeddelelser/2015-pressemeddelelser/Begraenset-haeftelse>

<http://www.skm.dk/skattetal/satser/kommuneskatte#/kommune/frederiksberg>

<http://www.skat.dk/skat.aspx?oId=satser>

http://www.sydbank.dk/inc/pdf/omsydbank/BTL/v81/almindelige_forretningsbetingelser_privatkunder_DK